

ATHENS voice

Πάσχα στην Αθήνα

Της Κατερίνας Βνάτσιου

Μια βόλτα στις όμορφες εκκλησιές στην Πλάκα

Της Ελενας Ντάκουλα

No 1

FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(στοιχεία Focus Bari
2018)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

Αστυνομικά: Τι ετοιμάζουν οι εκδοτικοί για το καλοκαίρι

Της Κέλλης Κρητικού

Γιάννης Οικονομίδης

Μία ώρα με έναν από τους μεγαλύτερους σύγχρονους σκηνοθέτες

Της Ερρικας Ρούσσου

ο Hatemost

δεν αντέχει τους κολλημένους
Του Δημήτρη Αθανασιάδη

ΑΦΙΛΟΞΕΝΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

ΜΕ ΤΟΝ BEAR GRYLLS

ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 21.00

 NATIONAL
GEOGRAPHIC

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Νεαρό ζευγαράκι ζουζουνίζει σε καφετέρια:
Κορίτσι: *Μωρέ, πώς τα λένε εκείνα τα ιδιαίτερα... Όχι κριτσίνια...*
Αγόρι: *Πριτσίνια;*
Κορίτσι: *Όχι, μωρέ.*
Αγόρι: *Πιτσίνια;*
Κορίτσι: *Ούτε...*
Γαριδάκια τα λένε νομίζω.
(Ψυχικό, Δευτέρα μεσημέρι)

Μαμά με 6χρονο κοριτσάκι περιμένουν στην αφετηρία για το λεωφορείο.
Κοριτσάκι: *Μαμά, πότε θα χτυπήσει το κουδούνι να μπούμε μέσα;*
Μαμά: *Πού μέσα, αγάπη μου;*
Κοριτσάκι: *Στο λεωφορείο.*
(Οδός Σίνα, Πέμπτη πρωί)

ΤΡΕΙΣ ΚΥΡΙΕΣ ΣΕ CAFÉ ΤΟΥ ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ
«*Η μία δεν ήθελε να το δώσουμε. Να το έχουμε να πηγαίνουμε, λέει. Της λέω, εδώ δεν πας στον τάφο μωρή, θα πηγαίνεις στο σπίτι;*»
(Σάββατο πρωί)

Η κουβέντα με τις τρεις κυρίες συνεχίζεται:
-*Και τώρα που το 'χω, αν δεν έχω παρέα, ούτε για πότιομα δεν πάω. Δεν μπορώ.*
-*Μα αφού είναι το παιδί σου εδώ, πού να το αφήσεις να τρέχεις...*

Η κουβέντα με τις τρεις κυρίες συνεχίζεται:
-*Έχεις κανένα βιβλίο Σκαρίμπα να μου δώσεις; Τον λατρεύουμε σπίτι και δεν έχουμε κανένα βιβλίο του.*
-*Ε, βέβαια. Αφού έγινε γνωστός από τον Μικρούτσικο...*

Συνέχεια της κουβέντας:
-*Ναι, βεβαίως, να σου δώσω, έχουμε Σκαρίμπα.*
-*Να μου δώσεις, αλλά θα σου το πληρώσω.*
-*Σιγά καλέ, μεταξύ μας;*
-*Και του Δροσίνη ένα θα ήθελα.*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ panikovals00@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

Ο Δημήτρης Κοττάκης
υποδέχεται τον **ΤΑΦ ΛΑΘΟΣ**,
την **Κυριακή 5 Μαΐου, 22.00-23.00!**

Για πρώτη φορά LIVE τα κομμάτια του νέου δίσκου **DECA**, σε ένα special live session σε ειδικά διαμορφωμένο studio του **Athens Voice Radio 102.5**
Συντονίσου στους 102.5 για να το ακούσεις ή παρακολούθησέ το live στη σελίδα Facebook του Athens Voice Radio 102.5 ή στο site της Athens Voice.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ο **Γιώργος Γεωργιάδης** είναι φωτογράφος, set designer και creative director. Έχει πτυχίο Bachelor Graphic, Interior Design και Φωτογραφία. Εργάζεται ως σκηνοθέτης, σκηνογράφος και παραγωγός των δικών του σουρεαλιστικών παραμυθιών, εννοιολογικών, πρωτοποριακών φωτογραφιών. Οι εμπνεύσεις του βασίζονται στους πίνακες ζωγραφικής (Αρχαία Ελλάδα, Αναγέννηση), στη θρησκεία, στη μυθολογία, στον κινηματογράφο και στη μόδα. Τελευταία του δουλειά είδαμε στο promo της παράστασης «Η λίμνη των Κύκνων» του Κωνσταντίνου Ρήγου, που παρουσιάστηκε στην ΕΛΣ στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΙΝΔΑΛΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Η κυρία που έβαλε ηλεκτρική σκούπα στην πλατεία Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη.

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΓΚΑΤΖΕΤ

Οι Belt Bags. Τσαντάκια που αγκαλιάζουν τη μέση τρομερά κομψά και πάρα πολύ πρακτικά. Τα λάνσαραν όλοι οι μεγάλοι σχεδιαστές φέτος. Πώς είναι οι «μπανάνες»; Καμία σχέση!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗΣ

«Η Ελλάδα θα πληρώσει ακριβά τον εκπαιδευτικό λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ» (οι αποκαρδιωτικές του προβλέψεις στην «Καθημερινή»)

ATHENS VOICE

Είμαστε μαζί 700 τεύχη και 1 μέρα. (Κλείνω τα μάτια και κάνω μια ευχή)

ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ας προσπαθήσουμε όλοι να νηστεύσουμε από τον μιντιακό ακτιβισμό και την insta-γράφηση του θείου δράματος.

ΑΡΝΙΣΙΟ ΚΕΦΑΛΑΚΙ ΠΡΟΣ 1,50 ΕΥΡΩ

Ότι περισσέψει το περνάτε λάκα και το κάνετε πρεσ-παπιέ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Άδειασαν οι μεγάλες πίστες και τα μπουζούκια.

ΑΓΑΛΜΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Όλοι αναρωτιούνται τι απέγινε το χαρτομάντιλο που κρατούσε στο μετέωρο χέρι του.

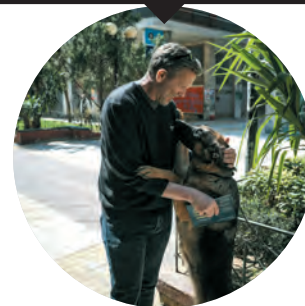
ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ ΚΡΙΣΗ

Έφαγες ακόμα και τις μυστηριώδεις ζάπλουτες που κατέβαιναν στη Βαρβάκειο και κερνούσαν όλο τον κόσμο.

ΑΝΙΤΑ ΠΑΝΙΑ

Κι αυτή καταζητούμενη; Δεν θα πάει μπροστά ποτέ αυτή η χώρα.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ

3 πράγματα που θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη... Περισσότερο πράσινο, περισσότερη καθαριότητα, περισσότερη φροντίδα στις γειτονιές.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο;

Το να νιώθει κάθε γωνιά της πόλης σπίτι του.

Ποιο είναι το τελευταίο μπαρ που επισκεφτήκατε πρόσφατα; Το 42, στην Κολοκοτρώνη.

Πόσο έχει αλλάξει η Αθήνα τα τελευταία 15 χρόνια; Πέρασε πολύ δύσκολα με την οικονομική και την προσφυγική κρίση. Κλειστές βιτρίνες καταστημάτων και αίσθηση απαισιοδοξίας είναι λυπηρές αλλαγές. Αλλά έρχονται καλύτερες μέρες.

Πώς μετακινείστε στην πόλη;

Με τα πόδια κατά κύριο λόγο.

Τα τρία αγαπημένα σας Μουσεία στην Αθήνα; Της Ακρόπολης, το Ισλαμικής Τέχνης και το Μουσείο Μπενάκη στην Πειραιώς.

Αγαπημένη αθηναϊκή πλατεία; Η Πλατεία Ομονοίας. Όπως τη θυμάμαι και όπως τη φαντάζομαι.

Ποιο είναι το αγαπημένο σας εστιατόριο;

Η Τράτα, στη Θεμιστοκλέους.

Ο αγαπημένος σας περίπατος;

Από το Σύνταγμα, περνάς το Εμπορικό Τρίγωνο, το Μοναστηράκι, την πλατεία Ασωμάτων και φτάνεις στο Θησείο και ύστερα στο Γκάζι.

Ποιος σκηνοθέτης θα θέλατε να γυρίσει μία ταινία για την Αθήνα; Ο Woody Allen. Και θέλω να ελπίζω ότι θα το κάνει κιόλας.

Μια συναυλία που δεν θα ξεχάσετε ποτέ;

Moby στο Λυκαβηττό το 2003. Μαγεία!

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Θα έλεγα ότι το έχουν ήδη γράψει συνθέτες όπως ο Χατζιδάκις και ο Τσιτσάνης, αλλά κάθε νέος μουσικός δικαιούται να γράψει για την πόλη που αγαπάει.

Πού αλλού θα μπορούσατε να ζήσετε στην Ελλάδα; Έχω ζήσει στην Κεφαλονιά, που λατρεύω, αλλά αποφάσισα να μείνω στην Αθήνα συνειδητά και δεν την αλλάζω.

Το καλύτερο σύνθημα που έχετε δει σε αθηναϊκό τοίχο; Στη Βίλα Κλωναρίδη, ένα εγκαταλειμμένο αλλά υπέροχο οίκημα μέσα στο Πάρκο Φιξ:

«ΑΘΗΝΑ Σ'ΑΓΑΠΩ».

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Όταν έχεις φύγει έστω και δύο μέρες και ξαναγυρνάς, το πρώτο αθηναϊκό σημείο που πέφτει το μάτι σου.

Τι θα πρωτοδείχνατε σε έναν ξένο καλεσμένο σας; Την Ακαδημία Πλάτωνος σίγουρα, εξηγώντας παράλληλα την ιστορία της περιοχής και το όραμά μου γι' αυτήν.

Πώς φαντάζεστε την Αθήνα σε 50 χρόνια; Μια πράσινη, σύγχρονη πρωτεύουσα που δίνει ευκαιρίες στους κατοίκους της.

Τι σας λείπει από την Αθήνα της παιδικής σας ηλικίας; Βόλτες με τον πατέρα μου στο Ζάππειο.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Ευφάνταστοι.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Υπομονετικοί.

Αγαπημένοι σας αθηναϊκοί ήχοι; Τα πουλιά που τιτιβίζουν στα δέντρα με το που ξεμυτίζει η άνοιξη.

Ό Π.Γ. είναι υποψήφιος Δήμαρχος Αθηναίων.

Ένας Αλέξης για την Αθήνα

Ανάμεσα σε θεατρικές πρόβες και τη συγγραφή του νέου του μυθιστορήματος, ο **Αλέξης Σταμάτις** οραματίζεται πολιτιστικά δίκτυα στις γειτονιές της πρωτεύουσας και γι' αυτό είναι υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος της Αθήνας. Τον συναντήσαμε και μας μίλησε σχετικά.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ**
Φωτό: **ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ**

Αλέξη, πώς και κατεβαίνεις για δημοτικός σύμβουλος; Μετά από περίπου τρεις δεκαετίες στα Γράμματα (ποίηση, πεζογραφία και θέατρο), ένιωσα την ανάγκη να ασχοληθώ και με τα κοινά. Εκείνο που πάντα λειτουργούσε ως αφορμή για μένα ήταν η επιθυμία. Η φύση είναι σοφή. Ανάλογα με την ηλικία, σου ανοίγει και νέα παράθυρα. Αυτή λοιπόν η ευκαιρία είναι ένα παράθυρο που ανοίγεται μπροστά μου και επιθυμώ πολύ να δω τι ακριβώς μπορεί να υπάρχει από την άλλη πλευρά.

Έχεις ξανασκοληθεί ποτέ με την ενεργή/εφαρμοσμένη πολιτική; Όχι, ποτέ. Κάποτε μου είχε γίνει μια τιμητική πρόταση για την ευρωβουλή από τη ΔΗΜΑΡ και την είχα αρνηθεί.

Και γιατί στον συνδυασμό του Κώστα Μπακογιάννη; Η τοπική αυτοδιοίκηση, έτσι όπως την αντιλαμβάνομαι εγώ τουλάχιστον, δεν είναι πολιτική, αλλά πράξη: εξού και όταν ο Κώστας Μπακογιάννης μου έκανε την πρόταση, υπό τον όρο μιας υπερκομματικής υποψηφιότητας, συμφώνησα. Ο Κώστας είναι ένας άνθρωπος που δεν θυμίζει καθόλου την εικόνα που έχουμε για τους σημερινούς πολιτικούς, η πλειονότητα των οποίων κουβαλούν μια κοινότοπη στερεοτυπική αφήγηση δεκαετιών, διανθισμένη με επικοινωνιολογικά τρικ των social media. Είναι ένας τύπος που αναπνέει το σήμερα, με τον οποίο το πρώτο που κάναμε ήταν να συζητήσουμε για λογοτεχνία.

Ποιοι είναι οι κύριοι παράγοντες που έπαιξαν ρόλο στην απόφασή σου; Νομίζω ότι πέραν της διάθεσης προσφοράς ένας κύριος λόγος είναι ότι γνωρίζω αρκετά για το αντικείμενο. Η πρωτεύουσα είναι μια πόλη που έχω αναλύσει διεξοδικά κατά τη διάρκεια των σπουδών μου στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ. Ήταν μια μοναδική περίοδος μετά τη μεταπολίτευση, όταν το τμήμα αυτό είχε καθηγητές όπως οι Ζήρας, Κανιάρης, Αντωνακάκης, Μπούρας, Χαϊδόπουλος, Σόρογκας, Τάσσοσ κ.λπ. Χρησιμοποιούσαμε την πόλη ως εργαστήριο. Μελετούσαμε γειτονιές, δημιουργούσαμε χαράξεις, αναδεικνύαμε κωροταξικές αντιφάσεις και συγγένειες, αναλύαμε τη μορφολογία των κτιρίων της, την κάναμε φύλλο φτερό. Συν τοις άλλοις τα μεταπτυχιακά που έκανα στο Λονδίνο είχαν ως θέμα την κοινωνιολογική ανάλυση του δομημένου χώρου.

Ποια είναι η προσωπική σχέση σου με την Αθήνα; Είμαι κάτοικος του κέντρου της Αθήνας από τότε που γεννήθηκα. Έχω ζήσει περίπου πέντε δεκαετίες στο τρίγωνο Κολωνάκι - Εξάρχεια - Σόλωνος. Αγαπώ πολύ αυτή την πόλη και δεν θα την άλλαζα με τίποτα.

Ποια είναι η «ιδεολογία» (με ή δίχως εισαγωγικά) σου για την πόλη; Αν υπάρχει ένα ιδεολογικό στίγμα στο «κάτω κείμενο», είναι η ίδια η έννοια της πόλης. Εκτός των αυτονόπτων δράσεων (ιδίως πραγματικά χρειάζεται μια έφοδος του αυτονόπτου σε αυτή τη χώρα), για να γίνει η Αθήνα αυτό που πραγματικά θέλουμε, απαιτείται και μια επίθεση πολιτισμού.

Φαντάζομαι ότι, αν εκλεγείς, προτεραιότητά σου θα είναι ακριβώς τα θέματα πολιτισμού. Ναι, όπως είπα αρχίσαμε έναν διάλογο με τον Κώστα και του εξήγησα πως εκείνο που με ενδιαφέρει να ασχοληθώ είναι ο τομέας που κυρίως γνωρίζω: ο πολιτισμός. Εκεί συμφωνήσαμε. Όταν μιλάμε για την Αθήνα μιλάμε για μια πόλη συνώνυμη του πολιτισμού, γεμάτη ευκαιρίες για πολιτιστική αξιοποίηση του δημόσιου χώρου, γεμάτη εκπλήξεις, και αφορμές για

δράση. Ο Δήμος λοιπόν πρέπει να στηρίξει τη σύγχρονη πολιτιστική παραγωγή και δημιουργία μέσα από τις δομές του, και να αναπτύξει πιθανόν και νέες.

Για να δώσω κάποια παραδείγματα, πιστεύω ότι μπορεί να οργανωθούν πολιτιστικά δίκτυα σε γειτονιές, να εξελιχθεί η γειτονιά υπερτοπικά με δράσεις που να αφορούν τους κατοίκους της, αλλά τέτοιων ποιότητας δράσεις που να προσελκύουν και πολίτες από άλλα μέρη, δημιουργώντας έτσι την επιθυμητή σύζευξη και διάδραση. Επίσης θα ήθελα να δω δομές, κτίρια και χώρους του Δήμου που θα αναλάβουν πολιτιστικές δράσεις, με στόχο να αναζωογονηθούν «κουρασμένες» και προβληματικές περιοχές. Να αποκτήσει η εμπειρία της πόλης «αφήγηση» αντάξια της φήμης και ιστορίας της, να τη διατρέχει ένα νήμα που να ενώνει –και μέσα από τον πολιτισμό– τα αντιφατικά, αλλά και πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία της.

Ποια είναι κατά τη γνώμη σου τα κύρια προβλήματα της πόλης σήμερα; Εκτός από τα αυτονόπτα –καθαριότητα, ασφάλεια, πράσινο, απασχόληση, ναρκωτικά, επιχειρηματικότητα, απουσία αισθητικής, μερική έλλειψη δομών– ένα κύριο ζήτημα είναι να αποκτήσει ο Αθηναίος συνείδηση πολιτή και να συμμετέχει στη ζωή της Αθήνας, έτσι ώστε να προκύψει μια πόλη που να νοιάζεται για όλους. Η πόλη είναι ένας ζωντανός οργανισμός, μια «αφήγηση» εν εξελίξει. Κι ως τέτοιος πρέπει να τροφοδοτείται διαρκώς με ενέργεια από τους θεσμούς, αλλά ακόμα περισσότερο και από τους κατοίκους της. Μια «τεμπέλικη» πόλη θα καταλήξει άσχημη πόλη.

Η γνώμη σου, Αλέξη, για τους υποψήφιους δημάρχους των άλλων συνδυασμών; Τουλάχιστον οι τρεις άλλοι που έχω παρακολουθήσει –Γερουλάνος, Ηλιόπουλος, Σοφιανός– είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσες προσωπικότητες, με ουσιαστικό όραμα για την πόλη. Εντύπωση μου έχει κάνει το ήθος και η αυθεντικότητα του κ. Ηλιόπουλου, ενώ εκτιμώ τις γνώσεις και τη βαθύτητα σκέψης του κ. Γερουλάνου. Συνολικά, ένα πολύ υψηλό επίπεδο υποψηφίων.

Πώς βλέπεις το ότι οι εκλογές αυτές θα γίνουν με απλή αναλογική; Αυτό σημαίνει πως ό,τι, μα ό,τι και να γίνει, οι συνδυασμοί πρόκειται να συνεργαστούν μεταξύ τους. Πιστεύω πως με τις κατάλληλες συνέργειες και ξεπερνώντας τις φθαρμένες, αραχνιασμένες και –πλέον, απομυθοποιημένες– κομματικές αγκυλώσεις είναι εφικτό να δουλέψουμε όλοι μαζί. Είτε είμαστε συγγραφείς, είτε στιδήποτε άλλο, όλοι είμαστε πολίτες αυτής της αντιφατικής αλλά και υπέροχης πόλης, άρα όλοι πρέπει να νοιάζομαστε να βελτιώσουμε την άσχημη εικόνα που παρουσιάζει η Αθήνα. Βάση για τη διαπαραταξιακή συνεργασία μπορεί να γίνει ένα πρόγραμμα όπως του συνδυασμού «Αθήνα ψηλά», γιατί είναι ταυτόχρονα και ένα επιχειρησιακό σχέδιο, κοστολογημένο σε απόλυτους αριθμούς και με συγκεκριμένη στόχευση.

Θα καταφέρεις να συνδυάσεις ιδιότητα δημοτικού συμβούλου και καλλιτεχνική δράση; Φυσικά, ήδη το κάνω προεκλογικά: Στις 10 Μαΐου ανεβαίνει στο Εθνικό Θέατρο το έργο μου «Μελίσσια» σε σκηνοθεσία Γιώργου Παλούμνη. Παίζουν οι: Μπέτυ Αρβανίτη, Νίκος Αρβανίτης, Κώστας Βασαράνης, Μαρία Κεχαγιόγλου, Νεφέλη Κουρή και Νίκος Χατζόπουλος. Ταυτόχρονα γράφω και το επόμενο μου μυθιστόρημα. Ίσα ίσα, λοιπόν, ως δημοτικός σύμβουλος πιστεύω ότι θα ζήσω και περισσότερα ερεθίσματα, για να τα μετουσιώσω καλλιτεχνικά. ●

#Mikroiroes | |

STOIXIMAN

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΤΑΙΡΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΕΥΘΥΝΗΣ

Στηρίζουμε τους ήρωες του αύριο

ΜΙΚΡΟΙ
ΗΡΩΕΣ!

HOPE
genesis

Βοηθάμε στην καταπολέμηση της υπογεννητικότητας
Καλύπτουμε τα έξοδα εγκυμοσύνης στα ακριτικά νησιά

21+ | ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ | ΚΕΘΕΑ: 210-9237777 ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΜΓΑ
Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΚΘΕΤΕΙ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ
ΣΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

ΜΑΘΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΣΤΟ
iroes.gr

A TRIBUTE
THE 15 YEARS OF
ATHENS DIGITAL ARTS FESTIVAL

10 - 11 May 2019

ex Fokas shopping center, Stadiou 41

Friday 10.5 K. BHTA (DJ Set)
Saturday 11.5 Athens Voice Radio 102.5 (DJ Set)
Installations | Web Art by COSMOTE Fiber | Performances
Video Art & Animation

adaf.gr #ADAFtribute #ADAFmayDNA

Augmented app
ADAF AR

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η πασχαλινή πανωλεθρία της (μικρο)αστικής ελίτ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Μία περιέργη οσμή αποσύνθεσης σαρώνει την πρωτεύουσα αυτή τη Μεγάλη Εβδομάδα. Τι διάχυτη μυρουδιά ενισχύει αυτός ο αρρωστημένος νοτιάς με αυτά τα κύματα κόκκινης σκόνης από την αχανή Σαχάρα. Στάμπες από κοκκινοκίτρινη λάσπη και μία πορτοκαλί, θα έλεγες ίσως χάλκινη, απόχρωση στην ατμόσφαιρα. Δεν είναι Πάσχα αυτό, είναι κάτι σαν απόκοσμος εφιάλτης.

Λένε ότι η Εβδομάδα των Παθών λειτουργεί ως περίοδος κάθαρσης, κάτι σαν Κολυμβήθρα του Σιλβάμ για τους αμαρτωλούς. Δηλαδή για όλους. Δυστυχώς πρόκειται για ένα κολοσσιαίο αλλά ωραιότατο ψέμα. Δύο ημέρες πριν την Κυριακή των Βαΐων, η αστική ελίτ της χώρας άφωνη παρακολουθούσε την τηλεοπτική αναμετάδοση της σύλληψης, κράτησης και προσαγωγής στον εισαγγελέα της crème de la crème του νομικού κόσμου. Ο αειθαλής μεν πλην όμως ηλικιωμένος ποινικολόγος Αλέξανδρος Λυκουρέζος εξερχόμενος του ξενοδοχείου της Μεγάλης Βρετανίας, μέρα μεσημέρι, συλλαμβανόταν από άνδρες της Αντιτρομοκρατικής. Ένα εικοσιτετράωρο μετά ο επίσης ποινικολόγος Θεόδωρος Παναγόπουλος εμφανιζόταν οικειοθελώς για να συλληφθεί και αυτός. Εις βάρος και των δύο εκκρεμούσε ένταλμα που εξεδόθη από την Εισαγγελία Εφετών λόγω εμπλοκής τους στην υπόθεση της μαφίας των φυλακών. Το κατηγορητήριο είναι βαρύ. Συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και εκβίαση που αφορά τη δολοφονία του επίσης επιφανούς δικηγόρου Μιχάλη Ζαφειρόπουλου από την ομάδα του Κλοντιάν Λεκοτσί. Του γνωστού καταδικασμένου και έγκλειστου αρχηγού της μαφίας των φυλακών. Είχε προηγηθεί η προφυλάκιση ενός άλλου πολύ γνωστού νομικού, του δικηγόρου Γιώργου Αντωνόπουλου, για την ίδια υπόθεση. Ο Γιώργος Αντωνόπουλος, με ευρυμάθεια και κύρος, είχε διατελέσει επί μακρόν νομικός σύμβουλος της Εθνικής Τραπέζης και για δεκαετίες δικηγόρος δύο εκ των ισχυρότερων επιχειρηματικών οικογενειών του τόπου, της οικογένειας Βαρδινογιάννη και της οικογένειας Γουλανδρή.

Τελικά ο Αλέξανδρος Λυκουρέζος αφέθη ελεύθερος υπό αυστηρούς όρους, όπως και ο Θεόδωρος Παναγόπουλος. Το

κατηγορητήριο δεν εξέπεσε. Τον λόγο πλέον τον έχει η ανάκριση.

Παραμονές της Κυριακής των Βαΐων η αστική ελίτ καθώς και πολιτική crème de la crème άκουγαν εμβρόνιτες από τα ερτζιανά και το μικρόφωνο του Νίκου Χατζηνικολάου τον εκδότη-εφοπλιστή και ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού Ευάγγελο Μαρινάκη να αποκαλύπτει το οδοιπορικό της επιτομής της διαπλοκής στο πολιτικό σκηνικό. Ο κ. Μαρινάκης —προσοχή!— επέλεξε να προβεί σε αποκαλύψεις ένα εικοσιτετράωρο μετά την τελεσίδικη απόφαση της Δικαιοσύνης να τον παραπέμψει σε δίκη με την κατηγορία σε βαθμό κακουργήματος για αλλοίωση αποτελεσμάτων αγώνων ποδοσφαίρου (στημένα) και για σύσταση συμμορίας (πλημμέλημα). Ο εκδότης-εφοπλιστής αποκάλυψε, λοιπόν, πως ο υπουργός και άμεσος συνεργάτης του πρωθυπουργού Νίκος Παππάς του ζήτησε να δανειοδοτήσει με 20 εκατομμύρια ευρώ τον κατασκευαστή Καλογρίτσα προκειμένου ο τελευταίος να είναι σε θέση να καταβάλει την πρώτη δόση για την απόκτηση της τηλεοπτικής άδειας την οποία είχε κατοχυρώσει στον

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΕΝ ΠΤΟΗΘΗΚΕ. ΔΕΝ ΕΞΗΓΗΣΕ ΠΟΤΕ ΑΝ ΠΗΓΕ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΕΦΟΠΛΙΣΤΗ, ΟΥΤΕ ΑΝ ΠΗΓΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ Κ. ΜΑΡΙΝΑΚΗ. ΔΕΝ ΔΙΕΨΕΥΣΕ ΟΥΤΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΕ ΕΑΝ Ο Κ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΚΕ (ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΟΠΩΣ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ) ΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥΉ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΠΑ.

περίφημο πλην όμως ατυχή δημόσιο διαγωνισμό (θυμάστε, στο Κάτω Κουκάκι). Μπατίρης ο κ. Καλογρίτσας (άλλοτε κραταιός εκδότης της εφημερίδας «Πρώτη» και πρόσωπο, τότε, εμπιστοσύνης του ΚΚΕ) πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος. Ο κ. Παππάς, κατά τον Ευάγγελο Μαρινάκη, ζήτησε επίσης από τον εφοπλιστή να τοποθετήσει ως διευθυντικά στελέχη στο «Βήμα», τα «Νέα» και τα άλλα μέσα του πρώην ΔΟΛ, τα οποία εντωμεταξύ είχε αποκτήσει, πρόσωπα της αρεσκείας του ΣΥΡΙΖΑ και να εκδιώξει τον Γιάννη Πρετεντέρη.

Ο υπουργός του πρωθυπουργού, ωστόσο, δεν πτοήθηκε. Δεν εξήγησε ποτέ αν πήγε στο γραφείο του εφοπλιστή,

ούτε αν πήγε στην κατοικία του κ. Μαρινάκη. Δεν διέψευσε ούτε επιβεβαίωσε το εάν ο κ. Μαρινάκης επισκέφθηκε όντως (πολλάκις όπως ισχυρίζεται) το Μαξίμου ή το γραφείο του κ. Παππά. Το πρωθυπουργικό γραφείο απάντησε επί της ουσίας με ένα κείμενο-ανάρτηση που είναι καλογραμμένο, διά χειρός Καρτερού. Διότι ο Θανάσης το έχει από παλιά και ξέρει να γράφει. Ωστόσο, για τόσο σοβαρά ζητήματα δεν αρκεί ένα δημοσιογραφικό πόνημα. Ας είναι και

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένης, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφίες Θεοδωρή Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιλιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαρούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ντέπη Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου,
Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης,
Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφρη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύν Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφρη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζή,
Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

του έμπειρου Θανάση Καρτερού ο οποίος είχε την τύχη ή... την ατυχία να θητεύσει στη Μεγάλη (του Γένους) Σχολή, τον «Ριζοσπάστη».

Μία επιπλέον χρήσιμη λεπτομέρεια: κατά τη Δικαιοσύνη, την κυβέρνηση και το ίδιο το Μαξίμου, ο εφοπλιστής-εκδότης κ. Μαρινάκης αντιμετωπίζει εκτός των άλλων και την κατηγορία (έχει ασκηθεί ποινική δίωξη από την Εισαγγελία Πειραιά) για την υπόθεση NOOR 1 για μεταφορά και εμπορία ηρωίνης σε βαθμό κακουργήματος (πολλαπλές κατηγορίες). Η υπόθεση δεν έχει καταχωρηθεί στο αρχείο. Η διαδικασία είναι ενεργή και ανοικτή.

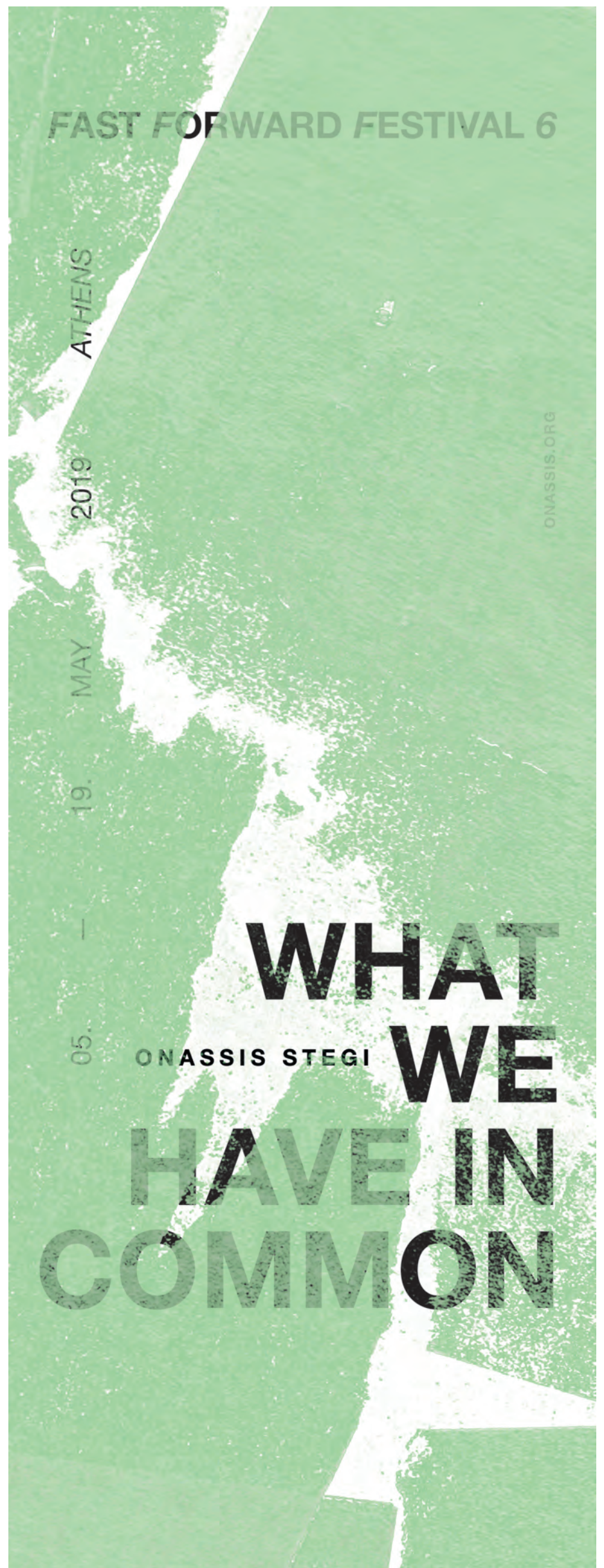
Όλα τα παραπάνω εξελίσσονταν παράλληλα με δύο άλλες πολεμένες ιστορίες. Την υπόθεση «Πετσιόη» (άκρα του τάφου σιωπή και όχι λόγω ημερών) και την περιβόητη «Novartis» για την οποία ακούγεται μάλιστα πως ο φάκελος Σαμαρά πήγε και αυτός στο αρχείο, όπως άλλωστε αναμενόταν. Την «πληρώνει», λόγω συγκυρίας, ο Λοβέρδος αλλά όχι για πολύ.

Το «μενού» είχε και μία εισαγγελική πρόταση για αθώωση του «στρατηγού» Τσουκάτου για τα «γερμανικά μάρκα της SIEMENS» για τα οποία έχει ήδη καταδικαστεί ο Μαντέλης (εκσυγχρονιστής υπουργός), αλλά αυτά δεν έχουν καμία πλέον σημασία. Οι πρωταγωνιστές του σκανδάλου είναι κάπου στην Ουρουγουάη (Γεωργίου), τη Γερμανία (Χριστοφοράκος) ή αλλού. Θα την πληρώσουν με εικονικές ποινές μερικοί τεχνοκράτες της εν Ελλάδι θυγατρικής και της εν Γερμανία μητρικής, αλλά σιγά τα αυγά.

Αντιλαμβάνεστε πως οι παράλληλες αυτές ιστορίες ξεδιπλώνονται ως παράλληλοι βίοι εν μέσω ενός αμείλικτου προεκλογικού πολέμου όπου στο επίκεντρο κυριαρχούν οι εισαγγελείς. Όταν μάλιστα γενικώς οι δικαστικοί μόλις τη Μεγάλη Δευτέρα πληροφορήθηκαν, οι δόλιοι, πως αναγκαστικά οδηγούνται στην υποβολή πόθεν έσχες διότι απερίφθη από το Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή τους για να εξαιρεθούν (!) (μόνο αυτοί).

Είναι ολοφάνερο λοιπόν πως τη χώρα καθοδηγούν οι Δικαστές, τη μονοπωλούν ως προς τη διαμόρφωση κλίματος οι διαπλεκόμενοι, την ορίζουν οι «ελίτ» οι οποίες αλληλοφαγώνονται (διότι η πίτα είναι πλέον πολύ μικρή), την καθορίζουν οι υπόδοκοι, κατάδοκοι ή κατηγορούμενοι και τη διοικούν τελικά μαθητευόμενοι μάγοι (λόγω ελλείμματος έμπειρων επαγγελματιών).

Είναι προφανές πως μετά τον πρωτοπόρο αρλεκίνο Πέπε Γκριλο της Ιταλίας και τον πολιτικό του σωσία Ζελένσκι, η αλλιώς του «Υπνρέτη του Λαού» στην Ουκρανία, έρχεται η ώρα να πρωθυπουργεύσει στην Ελλάδα διά της λαϊκής ψήφου ο πρωταγωνιστής (ο εκάστοτε) του Δελφιναρίου. Άλλωστε ο κάθε λαός στην παρακμή του έχει δικαίωμα στον... Σεφερλή του. **Α**

ΜΙΑ ΩΡΑ ΚΑΙ
ΚΑΤΙ ΛΕΠΤΑ
ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΠΟ
ΤΟΥΣ ΜΕΤΑ-
ΛΥΤΕΡΟΥΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ,
Ή ΑΛΛΙΩΣ ΤΟΝ
ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ
ΕΙΔΕ ΤΗ ΒΙΑ
ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΠΡΙΝ
ΑΠΟ ΕΜΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΕΓΡΑΨΕ

Της ΕΡΡΙΚΑΣ
ΡΟΥΣΣΟΥ
Φωτό:
ΘΑΝΑΣΗΣ
ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Γύρω στα δύο με τρία πρώτα δευτερόλεπτα της ζωής μας κάνουμε τις πρώτες συστάσεις με τον φόβο. Είναι το άγνωστο, είναι και η απότομη αλλαγή από το σκοτάδι στο φως, πώς να μη μας δικαιολογήσει κανείς, Συνάντησα τον Γιάννη Οικονομίδα σε ένα φωτεινό ισόγειο, καμουφλαρισμένο πίσω από την μπλε ψηλή πόρτα του, κάπου στο Κουκάκι. Την προηγούμενη, μου είχε πει στο τηλέφωνο με σταθερή και –στα απροετοίμαστα αυτιά μου– απειλητική φωνή «δύο παρά τέταρτο θα είσαι εκεί, όμως. Μην αργήσεις. Θα σε περιμένω απέξω». Δύο παρά εικοσιένα ήμουν εκεί. Δύο παρά τέταρτο ακριβώς, μου άνοιξε την άλλοτε ψηλή πόρτα που μπροστά του σουλούπι του τώρα έδειχνε όμοια στρουμφομανίτρου. Δεν έχω ιδέα για ποιο λόγο φοβόμουν τον Γιάννη Οικονομίδα. Δεν έχω ιδέα πώς κατάφερα να μοιραστώ αυτόν τον φόβο μου μαζί του – εκεί κάπου στο μέσον της συζήτησης που επιτέλους είχα καταφέρει να πάρω και κάποιες ανάσες παραπάνω. «Έλα ντε, γιατί με φοβούνται. Τα στερεότυπα. Ενδεχομένως με ταυτίζουν με την αγριάδα και τη σκοτεινιά των ταινιών μου. Γίνεται αυτό το μπερδεμα, η λανθασμένη ταύτιση», είπε και μου έριξε ένα αφοπλιστικό χαμόγελο.

Μια ιστορία για αγρίους. «Είχαμε πάει για ρεπεράζ στη Λαμία. Ψάχναμε χώρους για την ταινία και κάναμε μία στάση κοντά σε μία φυλακή. Είναι σε μία καφετέρια λοιπόν καθισμένοι δύο τύποι “Εγγλέζοι” με τατουάζ, σκουλαρίκια, πρέπει να ήταν σε άδεια οι άνθρωποι και να είχαν βγει να πάρουν ένα τσος, ένα καφέ. Με το που πλησιάζουμε, λοιπόν, μας αναγνώρισαν. “Εσύ είσαι ο Κύπριος σκηνοθέτης του Σπυρτόκουτου” μου είπαν και στον Βαγγέλη “Εσύ είσαι ο Μουρίκης”. Μας κέρασαν ό,τι πήραμε. Είχε πολλή πλάκα. Ήταν αυτό που δεν περιμέναίμε με τίποτα. Έχουμε ζήσει πολλά τέτοια περιστατικά. Πάρα πολλά».

Τα Μικρά Ψάρια: Οι ήρωές του

«Είναι πολύ δύσκολη η ερώτηση “πώς ξεκινάει κάτι, πώς γεννιέται”. Υπάρχει μία εξήγηση αλλά αυτή είναι ότι γίνεται και στην πορεία το ξεκινάει. Κάτι σου ρχεται, ένα φλας, κάτι».

«Το ξεκίνημα της έμπνευσης μπορεί να είναι κάτι απειροελάχιστο, ένα τίποτα, μπορεί να είναι ακόμα και μία μυρωδιά, μία αίσθηση. Από εκεί και πέρα, όμως, είναι δουλειά. Το βάζεις κάτι και αρχίζεις να το δουλεύεις και να το δουλεύεις και θέλει χρόνο όλο αυτό».

«Στο τέλος, το βλέπεις να παίρνει μία μορφή και έχεις ξεκάλαση από πού άρχισες. Ο ήρωας στήνεται μαζί με την ιστορία. Το στήσιμό του τελειώνει στα γυρίσματα. Μα τι λέω; Στο μοντάζ μπορεί να αλλάξει μέχρι και ολόκληρος ο χαρακτήρας».

«Δεν φαντάζομαι ήρωες. Αυτό το μάθημα το πήρα πάρα πολύ νωρίς στο σινεμά. Το σινεμά έχει πάρα πολλές πραγματικότητες: αυτή του σεναρίου, αυτή του γυρίσματος, αυτή του μοντάζ. Οπότε όσο περισσότερη άνεση έχεις να ξεκολλήσεις το μυαλό σου από αυτό που ονειρεύτηκες ή φαντάστηκες ή φαντασιώθηκες και να δεις αυτό το υλικό το οποίο έχεις, αυτό που πραγματικά έχεις τραβήξει, τόσο πιο καλά κάνεις τη δουλειά σου».

«Υπάρχει και μία άλλη εκδοχή στο σινεμά που λέει ότι από τη σύλληψη του σεναρίου μέχρι το τέλος δεν μετακινείται τίποτα, είναι μία κονσέρβα. Αυτό το σινεμά εμένα δε με ενδιαφέρει. Δεν έχει εκπλήξεις, δεν έχει μαγεία».

Οι ήρωές του δεν έχουν social media. Ζουν, αναπνέουν, σκοτώνουν, βρίζουν, κλαίει, γελάνει, μειώνουν, ανεβάζουν, εξουσιάζουν, αλλά δεν έχουν social media. Τι τους συνέβη; Ο Γιάννης Οικονομίδης είναι τώρα απέναντί μου και ξύνει το κεφάλι του σαν μαθητής που τον έπιασε ο καθηγητής αδιάβαστο και ψάχνει την καλή δικαιολογία που θα τον σώσει. «Με απωθούν λίγο, μωρέ, αυτά στη μυθοπλασία. Κατά καιρούς παίζουν κάτι κιντά. Είναι θέμα τι ιστορία θα επιλέξεις να πεις. Εγώ δεν έχω πει ακόμη μία ιστορία εφήβων ή νεολαίας. Οι δικές μου ιστορίες είναι ανθρώπων που βρίσκονται από τα 40 και πάνω και η στιγμή που τους πετυχαίνει η αφήγηση της ιστορίας δεν έχουν και πολύ την έγνοια του ίντερνετ κτλ.»

Ένα social σχόλιο. «Τα social media και γενικά το να κολλάς κατά περιόδους και να βουλιάζεις είναι φάσεις της ζωής. Το να θες να κουραδιάσεις για μια περίοδο γιατί από μέσα σου μπορεί να γίνονται διερ-

γασίες. Το θέμα είναι να μη μείνεις εκεί».

Έπειτα πιάσαμε να μιλάμε για τις ιστορίες των ταινιών του. Φώτα, έτοιμοι; Γυρίζουμε.

«Τι να πεις; Την ιστορία του μικροαστού; Δεν είναι τυχαίο ότι όλους μάς ελκύουν λίγο πολύ οι ιστορίες με έγκλημα. Είναι γιατί φέρνουν τον άνθρωπο στα όριά του. Ιστορίες έρωτα, θανάτου, σκοτεινιάς μετατοπίζουν τον άνθρωπο και τον κάνουν να ανοίξει. Ο άνθρωπος που είναι καναπέ-σπίτι-δουλειά, δεν είμαστε μυθοπλάστες, θέλουμε ο άλλος να ολισθήσει, κάτι να γίνει».

«Σε βρίσκει ο κόσμος, σου λέει ένα “μπράβο”. Το βλέπεις στα μάτια του, ρε παιδί μου, και χαιρέσαι, καταλαβαίνεις ότι αυτό που κάνεις δεν είναι κενό. Και κάπου εκεί επιβεβαιώνεται η άποψή μου ότι η τέχνη είναι γι’ αυτούς που την έχουν ανάγκη. Δεν είναι γι’ αυτούς που θέλουν απλώς να την κρεμάσουν στον τοίχο τους. Τον Ντοστογιέφσκι, ναι, μπορεί να τον διαβάσουν όλοι, όμως αυτός που πραγματικά τον έχει ανάγκη είναι που θα βρει φωνή μέσα στα έργα του».

Ψυχές στο Στόμα: Το μπούλινγκ

«Και έχω δεχτεί μπούλινγκ και έχω κάνει. Γίνεται, μωρέ. Όταν είσαι ανήσυχος έφηβος, ροκάς, αλάνι που μετά μεγαλώνεις, πας στρατό δύο ολόκληρα χρόνια κάτι θα σου τύχει. Ουσιαστικά δεν είναι μπούλινγκ, τι είναι το μπούλινγκ; Είναι εξουσία. Είναι το ζήτημα της γαμημένης της εξουσίας. Το πώς διαχειρίζεσαι την εξουσία που έχεις ή ο άλλος επάνω σου».

Είναι το αιώνιο ζήτημα: Ο άνθρωπος και η εξουσία. «Η εξουσία διατρέχει όλο μου το έργο στον κινηματογράφο και το θέατρο. “Έχω εξουσία, σε γαμάω”. Είναι και καλωτικό πράγμα αυτό, είναι ισχύς, έχει μία αδρεναλίνη και είναι ένας παροξυσμός και σε πρακτικό επίπεδο, όχι μόνο σε ένα επίπεδο πιο υψηλό.

Είναι και το “είμαι πολιτικός και σας γαμάω όλους”, είναι όμως και το αφεντικό με τον από κάτω του όπως στη σκηνή με τις ζύμες στο “Μικρό Ψάρι”. Έχει μία σύνημι εκείνη την ώρα ο άλλος ο οποίος ξεπερνάει τα όριά του».

«Το θέμα είναι όποιος υφίσταται μπούλινγκ να μιλάει, να μην το κρατάει. Και εννοείται ότι όλο αυτό το πράγμα μαλακώνει μέσα στην οικογένεια, όταν οι γονείς πιάνουν τα παιδιά τους ή τον εαυτό τους και ζητούν συγγνώμη. Όταν τέλος πάντων ο άλλος μπορεί να διδαχθεί με τον όποιο τρόπο από την πράξη του και να πει “τι μαλακία έκανα”».

«Το περιβάλλον πια, οικογένεια, σχολείο, δάσκαλοι, είναι πιο αλέρτ. Είναι πλέον ένα πράγμα το οποίο συζητιέται. Ωστόσο αυτό που πρέπει ουσιαστικά να συζητήσουμε είναι πράγματα ακόμα πιο βαθιά όπως: “τι είναι ο άνθρωπος”. Το επαναλαμβάνει και το βλέμμα του χάνεται για μερικά δευτερόλεπτα στο άνοιγμα της πόρτας.

«Ο άνθρωπος δεν είναι από τη φύση του ένα καλό ον. Τι είναι η εξουσία; Τι είναι αυτό που παράγει το μπούλινγκ; Ποιος είναι πίσω από το παιδί που πάει και βραβεί και κάνει μπούλινγκ; Αυτός που έρχεται και πθικολογεί. Το κράτος, η κοινωνία, η αρχή, κάτι δεν πάει καλά συνολικά. Σε μία κοινωνία παρκασμένη, όπου υπάρχει φτώχεια, ανισότητες, οικονομική ανέχεια, απελπισία, δεν υπάρχουν σταθερές, ε, θα παραχθεί βία προς κάθε κατεύθυνση. Εντάξει, ναι, φταίει ο φονιάς, όμως τον φονιά ποιος τον έφτιαξε;

Γιατί αυτός παίρνει το όπλο; Γιατί υπάρχει η Χρυσή Αυγή σήμερα; Γιατί υπάρχει το μπούλινγκ; Γιατί υπάρχει τόση λύσσα; Τέτοιος θυμός;»

«Όλα αυτά πάνε από το κακό στο χειρότερο στην Ελλάδα. Από το “Σπυρτόκουτο” λέγαμε ότι λατινοαμερικανοποιείται η Ελλάδα».

«Εγκλήματα ένα σωρό». «Όπως και αυτοκτονίες», τον διακόπτω. Εκεί σκοτεινιάσει. Έπιασε λίγο το πηγούνι του και είπε: «Θα ήθελα να πιάσω και τις αυτοκτονίες αλλά δεν το κάνω, παρότι με απασχολούν δεν ξέρω γιατί. Ακόμη με κρατάει η άλλη πλευρά, που έχει μέσα και χιούμορ».

«Δεν κάνει τίποτα η ψυχοθεραπεία. Χρειάζεται κοινωνική δικαιοσύνη και παιδεία. Χρειάζεται να ισορροπήσει η κοινωνία. Πρέπει να γεμίσει τα στομάχια του κόσμου, να κουλάρει ο κόσμος, να αναπνεύσει, να δει ένα μέλλον στον εαυτό του, το παιδί του, την οικογένειά του. Πρέπει να σταματήσει να νιώθει ότι τον κυνηγάει, ότι είναι υπό διωγμόν ή για σταύρωση».

Ο Μακαιοβγάλης: Η ψυχοθεραπεία

«Η υποκριτική λειτουργεί ως ψυχοθεραπεία για αυτόν που χρειάζεται την ψυχοθεραπεία. Δεν τη χρειάζομαστε όλοι, έτσι δεν είναι; Αν κάποιος τη χρειάζεται, τότε ναι. Μου έχει τύχει πολλές φορές συνεργάτες πθοποιοί να είναι σε φάση κατάθλιψη και να χρειάζονται την ψυχοθεραπεία. Ο Ερρίκος Λίτσας, για παράδειγμα, όταν του πρότεινα να πάμε να κάνουμε το “Σπυρτόκουτο” ήταν σε κατάθλιψη. Είχε πρόσφατα χάσει τους γονείς του και ήταν στον καναπέ σαν κουράδα όλη μέρα. Όταν λοιπόν βγήκε από αυτή τη διαδικασία και ασχολήθηκε με τη δουλειά του έκανε καλό. Σε πολλούς κάνει καλό».

Ακολουθεί σύντομος διάλογος απουσίας προχειρου ντιβανιού για σκηνικό.

- Εσείς έχετε κάνει;

- Τι πράγμα;

- Ψυχοθεραπεία.

- Όχι. Αν χρειαστεί, όμως, θα το κάνω.

Τον ρώτησα τι γνώμη έχει για τους «κατεστραμμένους καλλιτέχνες» και η πρώτη του αντίδραση ήταν το «ποιοί είναι πάλι αυτοί»; Έπειτα, κοίταξε λίγο πέρα από την άκρη του τραπεζιού, σαν να ήθελε να τη χρησιμοποιήσει για βατήρα και με φόρα να βουτήξει στη νοητή πισίνα μύθων και στερεοτυπικών αντιλήψεων.

«Όλα αυτά είναι σχετικά, μωρέ. Υπάρχει μία οδός προς την καταστροφή και την αυτοκαταστροφή η οποία είναι καθαρά δονζουανική. Υπάρχει και ένας άλλος δρόμος όπου βρίσκεις ανθρώπους που έχουν, πράγματι, προβλήματα. Από την παιδική τους ηλικία τραβάνε ζόρια. Υπάρχει και ένα τρίτο φαινόμενο, καλύτερα ας τα πούμε όλα έτσι, που ο καλλιτέχνης είναι φαινομενικά κανονικός άνθρωπος. Δες τον Μπόρχες. Δεν χρειάζεται να γίνει παρανάλωμα του πυρός ο άλλος ούτε αυτό το δονζουανικό “Κοιτάχτε με πώς υποφέρω” ή το “είμαι ζαβός”, “είμαι ακραίος” κτλ. Το θέμα είναι να μπορούμε να εντοπίσουμε πού υπάρχει αλήθεια πρόβλημα και πού είναι για τον πούτσο. Και εντέλει, γελοίο και αξιολύπητο».

«Αποφεύγω ανθρώπους που είναι επικίνδυνοι με την έννοια ότι μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο τη δουλειά. Εννοείται ότι “υπάρχουν και αλλού πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκαλία”. Όσο ταλέντο και αν είναι ο άλλος, όλη η ιστορία είναι να μπορείς να συνεργαστείς. Αν δεν μπορείς, τότε υπάρχει πρόβλημα. Γιατί σε ένα συνεργείο ή μία θεατρική ομάδα, ένας αρκεί για να τα διαλύσει όλα. Δεν χρειάζονται δύο».

Ένα απωθημένο. Θα ήθελε να κάνει μία ταινία με πρωίδα μια γυναίκα. «Θα έρθει η ώρα, κάποια στιγμή θα γίνει».

Θεατρική πράξη, πρώτη: Στέλλα Κοιμήσου

Τους καλοκαιρινούς μήνες του 2016, κατά τη διάρκεια των προβών προέκυψε το «Στέλλα κοιμή-

Τα εγκλήματα του Γιάννη Οικονομίδα στο καφενείο που συναντά του

Ονομίδη σκαρώνονται
από τους φίλους του

σου». Ένα έργο το οποίο σύμφωνα με τον Γιάννη Οικονομίδη είναι πλέον «αυτόνομο» και, σύμφωνα με εμάς τους υπόλοιπους, είναι μία παράσταση που κάπου εκεί προς τη μέση της σου απαγάγει την ανάσα ζητώντας για λύτρα τη σκέψη σου.

«Επιθυμία να κάνω θέατρο δεν υπήρχε. Κατά καιρούς όμως η γυναίκα μου με πίεζε να πάω προς τα κει, αλλά της έλεγα συνεχώς “άσε με, είναι άλλος χώρος, άλλος πλανήτης, πού να μπλέκω”. Οι συνθήκες, όμως, το έφεραν».

«Με φώναζε το Εθνικό για να κάνω ένα νεοελληνικό έργο. Μου πρότειναν κάποια βραβευμένα σύγχρονα από αυτά που είχαν στην διάθεσή τους, αλλά δε με ικανοποίησε κανένα. Κάποια στιγμή, ένας φίλος μου είπε να ριζώ μια ματιά στο έργο του Ξενόπουλου. Όταν λοιπόν το διάβασα, είδα έναν πυρήνα εκεί μέσα. Αυτόν της πολύ ακραίας βίας ανάμεσα στον πατέρα και την κόρη και το πώς το περιβάλλον συνθλίβει αυτό το κορίτσι. Είπα στον Λιβαθινό ότι θα το ανεβάσω, αλλά ότι θα του αλλάζω τα φώτα. Όπως και έγινε».

Η «Στέλλα», όπως ο ίδιος την αποκαλεί, κέρδισε το χειροκρότημα. Κέρδισε έναν σταυρό για τον Γιάννη Νιάρρο, αυτόν του Δημήτρη Χορν. Κέρδισε το στοίχημα των απαντών sold outs σε όποια σκηνή και αν ανέβει. Κέρδισε και ένα τσεκ απ για τον Στάθη Σταμουλακάτο, ή αλλιώς μία από τις ερμηνείες που κατάφερε να γίνει σημείο αναφοράς στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο.

«Φωνάζαμε τον γιατρό του Εθνικού να τσεκάρει τον Στάθη ότι είναι εντάξει με την υγεία του. Η ιδέα μου ήταν μία χορογραφία ενός ανθρώπου που “χτυπιέται» και φέρεται σαν να παίζει σε ένα μονόλογο. Όλο αυτό που παρουσιάζει ο Στάθης επί σκηνής είναι μία έκρηξη που ο ίδιος πρότεινε. Κουβαλάει μέσα του πολλά, έχει αυτό το στοιχείο ούτως ή άλλως».

«Αυτό το έργο έχει πάρα πολλά επίπεδα, ανθρωπολογικό, κοινωνιολογικό, πολιτικό, ψυχολογικό, αισθητικό ακόμα και πολιτισμικό. Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, πώς εκφράζονται, πώς συμπεριφέρονται, πώς μιλάνε. Έχει 200 πράγματα ξέχωρα από τη βία. Η βία είναι το σχόλιο πάνω στο έργο».

Όλα είναι επιλογές. Ναι, αλλά πώς στην ευχή καταφέρνει και ο κάθε χαρακτήρας του έχει ακριβώς –μα ακριβώς– το σουλούφι που θα θέλαμε να έχει.

«Ο μεγάλος Ελίας Καζάν είχε πει ότι το μισό έργο είναι η καλή διανομή. Η οποία πρέπει, αμά τη εμφανίσει, να πειθεί. Οπότε είμαι πάρα πολύ προσεκτικός και σοβαρός πάνω σε αυτό το θέμα. Τώρα το πώς τα καταφέρνω, τι να σου πω. Επιλέγω σίγουρα πρόσωπα τα οποία είναι γεμάτα, φέρνουν κάτι, έναν κόσμο, αν θες. Είναι αυτό που λέμε “αυτός έχει ψυχή”, “είναι γεμάτο το μάτι του”».

Η Πόπη Τσαπανίδου, ή μάλλον η υπέροχη «τύπισσα» από το «Μικρό ψάρι» που στολίζει «λιμανιώτικα» τον Μουρική, αραχτή στην πολυθρόνα του, ήταν μία τέτοια επιλογή.

«Θέλαμε μία πολύ ωραία γυναίκα με χαρακτήρα, τουπέ, τσαγανό και η Πόπη είναι έτσι μοιραία γυναίκα. Μου είχε κάνει κλικ από πιο παλιά και το στυλ της και η ομορφιά της και η ιστορία της, οπότε της το προτείναμε και εκείνη αποδέχθηκε την πρόκληση».

Είναι άνθρωποι που έχει δει σε άλλες ταινίες ή παραστάσεις, άνθρωποι από την παρέα του «πολλές φορές» αλλά, όχι, στον δρόμο να δει κάποιον, να τον σταματήσει και να του πει «Μου κάνεις, σε θέλω για μία ταινία» δεν έχει συμβεί ακόμα.

«Στην ταινία που κάνω τώρα οι μισοί τουλάχιστον είναι ερασιτέχνες».

Η ταινία που κάνει τώρα λέγεται «Η μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς».

«Αν την περιγράφαμε λίγο με όρους *imdb* θα λέγαμε *crime*, *drama*, *romance* και εγώ θα προσθέσω και με πολύ πολύ μαύρο χιούμορ, κατάμαυρο, βιτριολικό. Το είπα αυγικά γιατί στα ελληνικά πώς να το πω; “Μία κωμικοτραγωδία εγκληματικής φύσης” ή πηλώς “παραφύσης;”. Σε εκείνο το σημείο, ο κομψός γυάλινος τοίχος που κοσμούσε τη μέχρι τότε συζήτησή μας υπέστη την πρώτη του σημαντική ρωγμή: Γέλασε. Με κοίταξε λίγο σαν να μην περίμενε ούτε ο ίδιος αυτή την εξέλιξη ή σαν να μου έκανε σπύλιερ από τη συνέχεια της συνέντευξης, και ξανασοβάρεψε.

«Είναι γυρισμένη στη Λαμία και στα πέριξ και πρόκειται για μία ιστορία πολλών προσώπων και των παθών τους, των εγκλημάτων τους, του έρωτα. Έχωβάλει πάρα πολλούς χαρακτήρες εκ των οποίων οι μισοί είναι ερασιτέχνες. Αυτό είναι ένα καινούργιο μου τόλμημα για το οποίο είμαι πάρα πολύ περήφανος. Είναι άνθρωποι κανονικοί, πολλοί από αυτούς είναι και φίλοι μου από την παρέα, οι οποίοι το “πάνε το γράμμα”». Ξαναγέλασε.

Ειδήσεις από το Μέλλον. Η ταινία κατά πάσα πιθανότητα θα βγει στις αρχές της καινούργιας σεζόν και, φυσικά μέσα στο καστ της έχει τον Βαγγέλη Μουρική ο οποίος «συμμετέχει παίζοντας έναν μικρό ρόλο αλλά πολύ χαρακτηριστικό». Όσο για το θέατρο, όπως με ενημέρωσε θα ξαναδούμε, αλλά όχι ακόμα. Και, ναι, φυσικά, πάλι θα είναι ένα δικό του έργο.

Γιάννης Οικονομίδης, σκηνοθέτης - η αρχή

Όταν ήταν μικρός, ήθελε να γίνει ζωγράφος. Η Καλών Τεχνών όμως του έμεινε απωθημένο, αφού πέρασε στη Νομική Αθηνών. Η Σχολή Κινηματογράφου «βρέθηκε στα πόδια του» σύμφωνα με το λεγόμενό του, γιατί απλά ήθελε να παρατήσει τη Νομική. «Δεν υπήρχε περίπτωση να τελειώσω αυτή τη σχολή» θα μου πει λίγο αργότερα. Άφησε την Κύπρο και ήρθε στην Ελλάδα να σπουδάσει.

«Με το που πάτησα το πόδι μου στην Ελλάδα, ένιωσα ότι είμαι στο σπίτι μου. Είναι φοβερή αυτή η αίσθηση. Εντάξει, για εμάς, ή τέλος πάντων για ένα κομμάτι Κυπρίων, η Ελλάδα είναι μία μεγάλη ιστορία, μία μεγάλη υπόθεση. Είναι το κέντρο μας». Κάνει μία παύση. «Υπάρχουν οι Κύπριοι με την ελληνική συνείδηση και οι Κύπριοι με την κυπριακή συνείδηση, αλλά πάμε παρακάτω τώρα, αυτά είναι δικά μας». Ξαναγέλασε. Αυτή τη φορά δεν εξέπληξε τον εαυτό του, ούτε εμένα. Ήταν μία πίστα που είχαμε ήδη ξεκλειδώσει.

Τον ρώτησα εάν τον ενδιέφερε ποτέ το εξωτερικό. Με απόπλισε με ένα «ποτέ δεν είχα την έγνοια της καριέρας στο κεφάλι μου. Δεν αντιμετώπισα ποτέ τον εαυτό μου ως επαγγελματία σκηνοθέτη που θα ανοίξει τα φτερά του και θα, θα, θα». Έκανε ένα άνοιγμα με τα χέρια και έπειτα σαν να ένιωσα άβολα παριστάνοντας τον αετό τα χέρια μου και μου είπα μία ιστορία για τους γονείς του που τον υποστήριξαν αφού πρώτα έπεσαν από τα σύννεφα.

«Μετά το πρώτο σοκ που έπαθαν οι γονείς μου μαθαίνοντας ότι άφησα τη Νομική, οι άνθρωποι ήταν δίπλα μου. Μου έλεγαν να πάω στην Αγγλία να σπουδάσω ή κάπου στο εξωτερικό. Ωστόσο εγώ ένιωθα ότι ήθελα να μείνω εδώ για να μάθω τους ανθρώπους, τη χώρα, σε βάθος. Πράγμα το οποίο, μετά, εξαργυρώθηκε στις ταινίες μου. Δεν το μετάνιωσα ποτέ, λοιπόν. Δεν το μετάνιωσα γιατί όλη μου η δουλειά και όλο αυτό που δίνω είναι πάνω σε αυτό που λέγεται Ελλάδα και Έλληνας».

«Η αφετηρία μου είναι η σύγχρονη Ελλάδα και ο σύγχρονος Έλληνας».

«Είμαι εδώ ταγμένος. Εδώ είναι ο κόσμος μου. Να, είδες το παλικάρι τι χαρά είχε πάρει για το τι έχουμε κάνει. Αυτή είναι η μοίρα μας. Πρέπει στην τελική αυτή η χώρα να έχει και κάποιους ανθρώπους οι οποίοι θα είναι οι καλλιτέχνες της και θα μιλάνε για τους συνανθρώπους, την κοινωνία, την καθημερινότητά της».

«Δεν έχουν όλοι την τάση να φεύγουν, δεν είναι αλήθεια αυτό».

«Είναι σαν να λέμε ότι ο Άκης Πάνου ο μακαρίτης θα έφευγε να πάει να γράψει αλλού. “Να ανοίξει τα φτερά του”. Μα, πώς θα γίνει αυτό; Αφού είναι τόσο δεμένο το όνομά του με την Ελλάδα». «Υπάρχει φυσικά και το είδος της Μόνικα και των Socrates. Οκ, όλα παίζουν απλά το “έξω” είναι πολύ έξω από μένα».

Στιγμιαία σκέφτηκα το ενδεχόμενο να βριζιέ στα αυγικά ή σε κάποια άλλη γλώσσα. Το μοιράστηκα μαζί του και γέλασε. Μετά σοβάρεψε προβληματισμένος. «Τώρα είναι η πρώτη φορά που ασχολούμαι σοβαρά με τη μετάφραση και δίνω πολλή προσοχή από την αρχή. Εντάξει, δεν μεταφράζονται όλες οι βρισιές. Οι υπότιτλοι, ξέρεις, είναι για να τους διαβάσεις και να πηγαίνεις παρακάτω».

Μερικοί αγαπημένοι συγγραφείς. Οι Ρώσοι, ο Φλωμπέρ, ο Μπόρχες και ο Σάμιπατο με επηρέασαν πολύ. Από Έλληνες, ο Κωστής Παπαγιώργης «πολύ», ο Πύργος Ιωάννου, ο Χατζής, η Ζυράννα Ζατέλη.

Διάσπαρτα «Σπιρτόκουτα»: Τα Βραβεία του. «Δεν έχω πάρει πολλά, μη φαντάζεσαι», απαντά πριν καν ολοκληρώσω την πρόταση «έχεις πάρει πολλά βραβεία». «Δεν ισχύει αυτό που λες, αλήθεια σου λέω».

Για τον Γιάννη Οικονομίδη τα βραβεία κάνουν τη ζωή σου πιο εύκολη στην επόμενη σου δουλειά. «Αυτός ο οποίος όμως παραμυθιάζεται ότι τα βραβεία αυτά καθαυτά του δίνουν αξία, είναι μαλάκας. Το ‘χει χάσει». Την πραγματική αξία στη δίνει η κοινωνία, η κοινότητα και ο χρόνος. Πατι τα βραβεία σήμερα είναι και αύριο δεν τα θυμάται κανένας. «Βλέπουμε και ταινίες που έχουν πάρει χρυσό Φοίνικα και σήμερα δεν βλέπονται».

Και ύστερα, ξεκινήσαμε να μιλάμε για τη διαχρονικότητα. «Το μυστήριο της καλλιτεχνικής έκφρασης είναι ένα περίεργο πράγμα. Αυτό το “τι αντέχει στον χρόνο”, “από τι υλικό πρέπει να είναι φτιαγμένο το έργο τέχνης για να αντέξει στο χρόνο».

«Θεωρώ ότι πρέπει να έχει αλήθεια, ψυχή, αίμα, ιδρώτα, πώς να στο πω, να έχει κάτι μυστικό με την έννοια του υπερβατικού. Ένα πράγμα που υπάρχει στο διπνεκές και ξεπερνάει μέχρι και το χρόνο».

«Αυτό όμως επιβεβαιώνει ότι η τέχνη αξίζει τον κόπο. Ότι μπορεί, όντως, αυτή η ανθρώπινη έκφραση να είναι υψηλού επιπέδου και να έχει νόημα».

Αναφορικά τώρα με τη λεγόμενη «πίστα της αγοράς», πιστεύει ότι ο κόσμος θα πίνει για πάντα κοκακόλα. «Ο ελληνικός κινηματογράφος δεν είναι σε πολύ καλό επίπεδο. Απλά, παίρνει βραβεία και περγαμνές έξω. Τη σχέση του όμως με την κοινωνία δεν την έχει βρει ακόμα. Είναι πάρα πολύ μακριά από αυτό. Και δεν εννοώ τις τηλεοπτικές κωμωδίες που κάνουν εισιτήρια ή τα μελοδράματα του Παπακαλιάτη».

«Το θέατρο έχει ένα κοινό και το κοινό αυτό δείχνει ρισπέκτ».

Αυτό που έχει νόημα είναι να κάνεις κάτι που θα σε κρατάει ζωντανό. Όχι θέλω να φτιάξω τον Παρθενώνα ή θέλω να κάνω τον “Νονό”. Αυτό με βοήθησε πάρα πολύ και να είμαι δημιουργικός και να είμαι μάχιμος και να βρίσκω το μέτρο. Αυτό είναι το πλαίσιο, τόσο μπορώ. Σημασία έχει να σηκωθείς από την καρέκλα και τον καναπέ.

Ερώτηση Box Office: Αυτό που θέλουν να βλέπουν οι Έλληνες. «Είναι δύσκολο να απαντηθεί στο σύγχρονο κόσμο, αφού το θέμα δεν είναι τι θέλουν να βλέπουν οι Έλληνες ή οι Αμερικάνοι ή ο κάθε ανθρωπάκος αυτού του κόσμου. Το θέμα είναι τι θέλουν οι ενδιαμέσοι να βλέπει ο κόσμος. Γιατί πια, η δουλειά μας περνά από πολλούς ενδιαμέσους και πολλές φορές από πονηρούς ενδιαμέσους, κατευθυνόμενους ενδιαμέσους». «Αν τα “Φιλάρικια” έπρεπε να ψάξεις για να τα βρεις ή να πληρώσεις για να τα βρεις, τότε μάλλον δεν θα τα συζητούσαμε τώρα. Στον σύγχρονο κόσμο τον πρώτο λόγο τον έχουν οι ενδιαμέσοι οι οποίοι αποφασίζουν πριν από σένα για σένα τι θα δεις, τι θα σκεφτείς, πώς θα μιλήσεις, ποια θα είναι τα πρότυπά σου, ποιον θα γαμήσεις. Όλα διαμορφώνονται από μία στρατιά που, πια, κατευθύνει σε επικίνδυνο βαθμό τις κοινωνίες».

Οι φαν του. Πάρα πολλοί φυλακισμένοι και πάρα πολλοί αστυνομικοί ξέρουν τις ταινίες του απέξω, θα παραδεχτεί και θα γελάσει.

«Συζητούσαμε με τον Βαγγέλη Μουρική τις προάλλες και γελάγαμε, ότι από όλα αυτά που μας έχουν συμβεί στον δρόμο, σε ρεπεράζ κτλ, έχουμε ανακαλύψει ότι υπάρχουν δύο μεγάλες ομάδες που είναι μεγάλοι φαν των ταινιών: οι αστυνομικοί και οι κρατούμενοι των φυλακών. Ένα περίεργο πράγμα».

Γιάννης Οικονομίδης, άνθρωπος - η συνέχεια

Στον ελεύθερό του χρόνο, γράφει το επόμενο σενάριο. Βλέπει ταινίες, όχι σειρές. Και πηγαίνει σε διάφορες κοινωνικές «υποχρεώσεις». Η ζωή του παραδέχεται ότι έχει αλλάξει από τότε που ήρθε το παιδί. «Δεν μπορώ καν να δω μια ταινία. Άσε που τα έχει σπάσει όλα ο μικρός, και την τηλεόραση και το dvd. Είναι δύσκολο πια, σινεμά πάω μια φορά στο τόσο».

Ένα πράγμα δεν έχει αλλάξει: Το καφενείο με τους φίλους. «Αυτό δεν το αλλάζω με τίποτα. Είναι ένα τελειώς ελληνικό χαρακτηριστικό αλλά και ουσιαστικό για να φορτώσεις μπαταρίες. Το καφενείο είναι μεγάλη ιστορία, εκεί γίνονται όλες οι διεργασίες. Πολιτικά, το ένα, το άλλο. Πηγαίνω δύο τρεις ώρες τη μέρα να δω τους φίλους μου».

«Η φίλια είναι μεγάλο πράγμα για μένα, είναι δεύτερη οικογένεια».

«Μεγαλώνοντας βαραίνεις».

«Παλιά που είχα και τη συνήθεια της εφημερίδας, πήγα να μόνος μου για καφέ».

«Στο εξωτερικό ο κόσμος είναι πιο χαμένος γι’ αυτό βγαίνει μόνος του. Εδώ, εντάξει, δεν ‘λέω, ξέρω κόσμο που πηγαίνει μόνος του σε ένα μπαρ αλλά για πόσο να καταφέρει να μείνει μόνος του; Λίγο πολύ τους ξέρεις όλους. Είναι έτσι η φύση της χώρας. Ακόμα και τη δεύτερη φορά που θα πας σε ένα μπαρ θα τους ξέρεις όλους εκεί».

Πρωταγωνιστής ποτέ

Ακολουθεί χαλαρός διάλογος που θα μπορούσε να γίνεται σε καφενείο με ενδιαμέσά μας ένα τάβλι και δύο ελληνικούς καφέδες, ο δικός του διπλός.

- Έχεις συνεργαστεί με αξιόλογους σκηνοθέτες με την ιδιότητα του ηθοποιού.

- Θα μου πεις για τον Φατίχ;

- Ναι.

- Ναι, καλός είναι. Την είδες την ταινία; (σ.σ.: Αναφέρεται στο «Μαζί ποτέ» στο οποίο και συμμετείχε)

- Ναι. Θα μου λύσεις μία απορία; Με αυτό το παρουσιαστικό, πώς γίνεται να μην έχεις ακόμη αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο;

- Δεν μου έχουν προτείνει πρωταγωνιστικό ρόλο.

- Δεν το πιστεύω αυτό.

- Όχι ρε, αλήθεια, κανένας. Μόνο ο φίλος μου ο Φωκίωνας Μπόργης, που έκανε τώρα την ταινία του, με ήθελε για ένα μεγάλο δεύτερο ρόλο και τελικά πήρε τον Σταμουλακάτο γιατί είχα την ταινία. Για να γίνεις πρωταγωνιστής πρέπει κάποιος να στο προτείνει. Δεν πας μόνος σου. Θέλω να φτιάχνω εγώ τη μοίρα μου, ίσως γι’ αυτό να μην έγινα και ηθοποιός.

Ένα μόντο (του). «Δεν έχει σημασία να κάνεις κάτι μεγάλο. Να φας τη ζωή σου, να τη ρημάξεις προσπαθώντας να κάνεις κάτι μεγάλο. Σημασία έχει να κάνεις κάτι. Να είσαι δημιουργικός ακόμα και αν κάνεις κάτι μικρό. Το χειρότερο είναι να μην κάνεις τίποτα. Αυτό που έχει νόημα είναι να κάνεις κάτι που θα σε κρατάει ζωντανό. Όχι θέλω να φτιάξω τον Παρθενώνα ή θέλω να κάνω τον “Νονό”. Αυτό με βοήθησε πάρα πολύ και να είμαι δημιουργικός και να είμαι μάχιμος και να βρίσκω το μέτρο. Αυτό είναι το πλαίσιο, τόσο μπορώ. Σημασία έχει να σηκωθείς από την καρέκλα και τον καναπέ».

Υ.Γ. Ένας από τους λόγους που επέλεξα αυτό το επάγγελμα ήταν γιατί με όλα του τα στραβά σου δίνει την ευκαιρία να γνωρίσεις ανθρώπους, όπως ο Γιάννης Οικονομίδης. **Α**

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ TROPICAL SUMMER BY CIEN

Παρόλο που ο καιρός ακόμα δεν έχει αποφασίσει ακριβώς ποια είναι η διάθεσή του, το ημερολόγιο δεν κάνει ποτέ λάθος. Έρχεται το καλοκαίρι, με σταθερά και γρήγορα βήματα! Ήλιος, ολοήμερες βόλτες στην πόλη για παγωτό, ποτό και χάζι, πρώτα μπάνια στη θάλασσα, μαύρισμα, ταράτσες, κοκτέιλ και ανάλαφρα ρούχα μάς περιμένουν στην επόμενη γωνία! Οφείλουμε να είμαστε έτοιμες για να τα υποδεχτούμε όπως τους αξίζει, έχοντας προστατευμένο και άκρως περιποιημένο δέρμα. Για αυτό τον λόγο η γνωστή μάρκα **Cien** κυκλοφόρησε την **Tropical Summer**, μία σειρά περιποιήσι-

σώματος-χειριών, με σκοπό να μας προσφέρει μία μόνιμη συντροφιά καθ' όλη τη διάρκεια των ζεστών μηνών.

Η συγκεκριμένη συλλογή καλλυντικών θα σε βάλει κατευθείαν σε summer mood, τόσο με τις πολύχρωμες συσκευασίες των προϊόντων, όσο και με τα απίστευτα αρώματά τους. Εξωτικά, φρουτένια, γλυκά και ελαφριά, με εντυπωσιακή ενυδατική δράση.

Και αν όλα αυτά δεν σε έχουν κάνει να νιώσεις χαρούμενη, τότε οι απίστευτα προσιτές τιμές σίγουρα θα φέρουν το καλοκαίρι στην ψυχή σου.

Να ορισμένα κομμάτια που έχουμε ξεχωρίσει:

Spray-On Bodylotion

Με ροδάκινο και aloe vera, για ένα κρεμώδες και σαγηνευτικό αποτέλεσμα που διαρκεί ολόκληρη την ημέρα.

Body Scrub

Με μάνγκο και ιβίσκο για απολέπιση και βελούδινη αίσθηση. Ό,τι πρέπει για μετά το μπάνιο και πριν την έξοδο!

Body Butter

Με άρωμα καρύδας για να μυρίζεις σαν μία τροπική παραλία όπου κι αν βρισकेσαι.

Hand Cleansing Gel

Απολύτως απαραίτητο, ειδικά ό-

ταν κυκλοφορείς στην πόλη, καθαρίζει έχοντας υπέροχο φρουτένιο άρωμα καρύδας.

Hand Sanitiser Gel

Για να αισθάνεσαι ένα... ροζ όνειρο! Μια πιο γλυκιά επιλογή που κρατάει τα χέρια σου καθαρά κάθε ώρα της ημέρας με ελαφρύ άρωμα μούρων.

Μπορείς να προμηθευτείς ολόκληρη τη σειρά στο πλησιέστερο κατάστημα **Lidl**. Χρειάζεται να δράσεις γρήγορα, καθώς η **Tropical Summer** είναι μια limited edition σειρά και εξαφανίζεται από τα ράφια με ιλιγγιώδη ταχύτητα!

Αποκλειστικά στο δίκτυο καταστημάτων Lidl Ελλάς - Βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο www.lidl-hellas.gr

Αγιος Γεώργιος του Βράχου

Εσωτερικό Ι.Ν. Αγίας Αικατερίνης

Η ιστορική καμπάνα στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Ραγκαβά

Εσωτερικό Ι.Ν. Αγίων Αναργύρων, Μετόχι του Παναγίου Τάφου, με το ξυλόγλυπτο τέμπλο

«Έχει η Αθήνα ομορφιές, έχει και κάτι ζωγραφιές, μα σαν της Πλάκας τα στενά δεν έχει τέτοια πουθενά» τραγουδούσαν πολλά χρόνια πριν οι Αθηναίοι για αυτή τη γειτονιά, μία από τις πιο γοπητευτικές περιοχές της Αθήνας και μία από τις αρχαιότερες συνοικίες της Ευρώπης που εξακολουθεί να μαγνητίζει και να μαγεύει Έλληνες και ξένους.

Η Πλάκα, ένας ανεκτίμητος θησαυρός για την Αθήνα, αποτελεί την «περίληψη» της ελληνικής ιστορίας με ευρήματα από τα αρχαία, ρωμαϊκά, οθωμανικά και οθωνικά χρόνια. Εκτός όμως απ' αυτά, εκεί υπάρχουν και πολλές πανέμορφες εκκλησιές και εκκλησάκια, με ιδιαίτερο ιστορικό, αρχιτεκτονικό και καλλιτεχνικό ενδιαφέρον. Πολλές εξ αυτών βρίσκονται στο Ριζόκαστρο, στη παλιά, αριστοκρατική συνοικία στα «ριζά του Κάστρου», κάτω από τη βόρεια πλευρά της Ακρόπολης.

Μια βόλτα στις όμορφες εκκλησιές στην Πλάκα

Της ΕΛΕΝΑΣ ΝΤΑΚΟΥΛΑ

Βυζαντινός Ναός Αγ. Νικολάου Ραγκαβά

(Πρυτανείου 1)

Τετρακίονιος σταυροειδής εγγεγραμμένος με τρούλο (ο τρούλος στηρίζεται σε 4 κίονες). Είναι ένα από τα σημαντικότερα βυζαντινά μνημεία της πόλης. Η εκκλησία δεν είχε εξ αρχής τη σημερινή της μορφή, την απέκτησε σε τρεις περιόδους. Η αρχική χτίστηκε τον 9ο αιώνα από τον Θεοφύλακτο, γιο και συναυτοκράτορα του Μιχαήλ Α', με υποδομή αρχαίου ναού. Στο εσωτερικό σώζονται δύο κιονόκρανα, ένα ιωνικού ρυθμού και ένα κορινθιακού, το οποίο στηρίζει την Αγία Τράπεζα. Ο ναός αυτός καταστράφηκε από άγνωστη αιτία και ο δεύτερος, που ξανακτίστηκε 200 περίπου χρόνια αργότερα, έπαθε πολλές ζημιές από τους βομβαρδισμούς του Μοροζίνι, το 1687. Η εκκλησία έλαβε τη σημερινή της μορφή μετά από αρκετές προσθήκες τον 19ο αιώνα, όπως ο γυναικωνίτης και το παρεκκλήσιο της Αγ. Παρασκευής, καθώς και μετά από έργα συντήρησης (1979-1980).

Η εκκλησία είναι χτισμένη με το πλινθοπερίκλειστο σύστημα, δηλαδή κάθε πέτρα περικλείεται από λεπτό κόκκινο τούβλο (πλίνθος), και ένα ιδιαίτερο διακοσμικό στοιχείο είναι οι οδοντωτές ταινίες που περιτρέχουν το εξωτερικό του που μοιάζουν με κεντήματα. Επίσης, διακρίνονται πάρα πολλά ενσωματωμένα αρχιτεκτονικά μέλη από αρχαία κτίρια (σπόλια), με κάποια από αυτά να είναι έτσι εντοιχισμένα ώστε να σχηματίζουν τον σταυρό. Όπως μας είπε ο εφημέριος της ενορίας π. Αλέξανδρος Καριώτογλου, «Ο παλιός αγιογραφικός διάκοσμος δεν σώζεται και οι υπάρχουσες τοιχογραφίες είναι δυτικής τεχνοτροπίας, της εποχής του Όθωνα. Το τέμπλο αρχικά ήταν μαρμάρινο. Τον 19ο αιώνα έφτιαξαν ένα ξύλινο, με εικόνες ναζαρινές, σύμφωνα με τη σχολή των Γερμανών, οι οποίες μοιάζουν λίγο με τις ρώσικες».

Στα μεσαιωνικά χρόνια το εκκλησάκι ανήκε στην ιδιοκτησία της οικογένειας Λέοντος Ραγκαβά, οι ρίζες της οποίας πάνε πίσω στα βυζαντινά χρόνια και στον αυτοκράτορα Μιχαήλ Α' Ραγκαβά (811-813). Θεωρείται «η πρώτη εκκλησία επί της οποίας ετέθη κώδων». Η καμπάνα αυτή είχε αγοραστεί τον 17ο αιώνα από έναν πλούσιο Έλληνα, στη Βενετία, ο οποίος τη δώρισε στον ναό.

Στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας είχαν αφαιρεθεί, με διάταγμα, οι καμπάνες από όλες σχεδόν τις εκκλησίες και για όσες είχαν παραμείνει, όπως του Ραγκαβά, απαγορευόταν η χρήση τους. Μετά την απελευθέρωση η καμπάνα επισκευάστηκε και σήμανε γιορτάζοντας το πρώτο ελεύθερο Πάσχα τον Απρίλιο του 1833 καθώς και την παράδοση του φρουρίου Ακρόπολης από τα οθωμανικά στρατεύματα, στις 24 Μαΐου 1833. Ήχησε ξανά στις 18 Σεπτεμβρίου 1834 με την ανακήρυξη της Αθήνας ως πρωτεύουσας του ελληνικού κράτους και ξανατύπησε την 1η Δεκεμβρίου του 1834, όταν η κυβέρνηση μεταφέρθηκε από το Ναύπλιο στην Αθήνα και ενθρονίστηκε ο Όθωνας. Επίσης, η καμπάνα αυτή ήταν η πρώτη που σήμανε την απελευθέρωση της Αθήνας από τους Γερμανούς, στις 12 Οκτωβρίου του 1944.

Συμβολικά, η καμπάνα αυτή που σήμερα βρίσκεται στο εσωτερικό του ναού, χτυπά κάθε χρόνο τον 25η Μαρτίου. Η μικρή πλατεία μπροστά από την εκκλησία ονομάζεται πλατεία Ραγκαβά. Ένα παρακείμενο οίκημα, το οποίο δώρισε στην εκκλησία μία πλικιωμένη κυρία, έχει διαμορφωθεί κατάλληλα και γίνονται, όπως μας ανέφερε ο εφημέριος, πολιτιστικές εκδηλώσεις. Τρεις φορές την βδομάδα εκεί κάνουν τις συγκεντρώσεις τους οι ανώνυμοι ναρκομανείς.

Βυζαντινός ναός Αγίου Ιωάννη Θεολόγου Πλάκας

Ένα από τα πιο γραφικά βυζαντινά εκκλησάκια της παλαιάς Αθήνας, σκαρφαλωμένο στα скаλάκια στη συμβολή των οδών Ερεχθέως και Ερωτόκριτου, στη βόρεια πλευρά της Ακρόπολης και συγκεκριμένα λίγα μέτρα κάτω από την Εξάρχεια του Παναγίου Τάφου. Είναι δικίονος (ο τρούλος στηρίζεται σε δύο κίονες) σταυροειδής εγγεγραμμένος και χρονολογείται στις αρχές του 12ου αιώνα. Η εκκλησία είναι παρεκκλήσιο

του Αγίου Νικολάου Ραγκαβά και γιορτάζει στις 8 Μαΐου και στις 26 Σεπτεμβρίου.

Η τοικοδομία ακολουθεί το πλινθοπερίκλειστο σύστημα (cloissone), ενώ η αντίθεση μεταξύ των λευκών λίθων και ερυθρωπών τούβλων δίνει μία ιδιαίτερη ομορφιά στο εκκλησάκι. Μέσα στον ναό υπάρχουν δύο ρωμαϊκά κιονόκρανα, κάτι πολύ σύνθετες στους βυζαντινούς ναούς της περιοχής μιας και, όπως οι περισσότεροι, έτσι και αυτός φτιάχτηκε από διάφορα αρχιτεκτονικά υλικά της αρχαιότητας που βρίσκονταν γύρω από την Ακρόπολη.

Από ένα χάλκινο νόμισμα της εποχής του Αλεξίου Κομνηνού (1081-1118) που βρέθηκε στην οροφή όταν γινόντουσαν έργα συντήρησης, συμπεραίνεται ότι ο ναός χτίστηκε στα τέλη του 11ου αιώνα. Στο εσωτερικό του υπάρχουν μερικές από τις ελάχιστες διατηρημένες αγιογραφίες στην Αθήνα (13ος αι). Στον τρούλο απεικονίζεται η μορφή του Παντοκράτορα. Ιδιαίτερα εντυπωσιακή είναι η αγιογραφία του έφιππου Αγίου Γεωργίου μέσα στο ιερό.

Σύμφωνα με την παράδοση, στον αυλόγυρο του ναού είχαν στηθεί τα δύο κανόνια του Μοροζίνι που έπληξαν τον Παρθενώνα κατά την πολιορκία της Ακρόπολης από τους Ενετούς το 1687 μ.Χ.

Το Μετόχι του Παναγίου Τάφου, Άγιοι Ανάργυροι

(Ερεχθέως & Πρυτανείου)

Ένας από τους πιο ατμοσφαιρικούς ναούς της Αθήνας. Οικοδομήθηκε τον 17ο αιώνα από έναν γόνο πλούσιας οικογένειας, τον ιερέα Δημήτρη Κολοκύνθη, στη θέση που βρισκόταν τα αρχαία χρόνια ο ναός της θεάς Αφροδίτης. Ο ναός είναι μονόκλιτη καμαροσκέπαστη βασιλική με προτώ και γυναικωνίτη στο υπερώο και το κωδωνοστάσιο από λευκό μάρμαρο έχει έντονα κλασικιστικά στοιχεία.

Το 1651 ιδρύθηκε εκεί ένα γυναικείο μοναστήρι το οποίο το 1700 μετατράπηκε σε ανδρικό. Στην πανέμορφη αυλή με τα λουλούδια και τα κυπαρίσσια, εκτός από τα κελιά της παλαιάς μονής, σώζονται αρκετά αρχαία, πολλά από τα οποία χρησιμοποιήθηκαν ως υλικά για την οικοδόμηση του ναού. Το πηγάδι της αυλής λέγεται ότι οδηγούσε σε υπόγεια σπήραγα που επικοινωνούσε με άλλες αυλές και ιδιοκτησίες. Επίσης, εκεί βρίσκονταν και τάφοι της αριστοκρατικής οικογένειας των Παλαιολόγων.

Στα τέλη του 18ου αιώνα έγινε Μετόχι του Παναγίου Τάφου, αφού αγοράστηκε από τον Αρχιμανδρίτη Ιάκωβο, έξαρχο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων στην Αθήνα, και κατά τα μέσα του 19ου αιώνα χτίστηκε στον αύλειο χώρο της εκκλησίας οικοδόμημα το οποίο αποτελεί την έδρα του Εξάρχου - Εξαρχείου.

Η καμπάνα του ήταν η πρώτη που ηκούσε τη Μ. Παρασκευή και ο ναός είναι πρώτος που υποδέχεται το Άγιο Φως των Ιεροσολύμων.

Ο Άγιος Γεώργιος του Βράχου

Λίγο πριν πάρουμε το μονοπάτι προς τα Αναψώτικα, το μάτι πέφτει σε ένα κάτασπρο εκκλησάκι, σκαρφαλωμένο πάνω σε έναν βράχο, τον Άγιο Γεώργιο του Βράχου. Λίγα μέτρα πιο κει, διαβάζοντας μία ενεπίγραφη πλάκα μαθαίνουμε ότι σε εκείνο το σημείο έπεσε νεκρός στις 27/4/1941 ο Εύζωνος Κ. Κουκίδης, όταν πήδηξε από την Ακρόπολη τυλιγμένος με την ελληνική σημαία, αρνούμενος να την παραδώσει στα γερμανικά στρατεύματα που μπήκαν τότε στην Αθήνα. Οι πληροφορίες αυτές δεν είναι ιστορικά τεκμηριωμένες, αλλά βασίζονται σε μαρτυρίες ανθρώπων. Σηκώνοντας το βλέμμα προς τα πάνω, η θέα του βράχου της Ακρόπολης με την ελληνική σημαία να κυματίζει είναι συναρπαστική.

Ο Άγιος Γεώργιος του Βράχου είναι μία μονόκλιτη βασιλική εκκλησία με κεραμοσκεπή και μαζί με τον Άγιο Συμεών, που βρίσκεται προς τα δυτικά, ορίζουν την γειτονιά των Αναψωτικών, δημιουργώντας δύο ενορίες.

Σύμφωνα με πληροφορίες της Αρχιεπισκοπής, ο Άγιος Γεώργιος του Βράχου χτίστηκε κατά τον 17ο αιώνα και αναστυλώθηκε στα μέσα του

19ου, όταν άρχισε να αναπτύσσεται η περιοχή των Αναψωτικών. Λόγω της διαμόρφωσης του εδάφους, το εκκλησάκι έχει βορειοανατολικό προσανατολισμό και όχι ανατολικό, όπως συνηθίζεται στις χριστιανικές εκκλησίες.

Στα επαναστατικά χρόνια, ο ναός έπαθε μεγάλες ζημιές, αλλά γύρω στο 1850 οι Αναψωτές που εγκαταστάθηκαν στη γειτονιά, το αναστύλωσαν και το έβαψαν λευκό, ώστε να τους θυμίζει το νησί τους. Αν και η μυρωδιά από την υγρασία αλλά και οι καταστρεπτικές της επιπτώσεις είναι έντονες στο εσωτερικό της μικρής αυτής εκκλησίας, δεν μπορεί κάποιος να μην νιώσει μία συγκίνηση από αυτά που βλέπει και, αν αφήσει λίγο τη φαντασία του ελεύθερη, μπορεί να «δει» τον πλούσιο διάκοσμο που είχε στα χρόνια της δόξας της.

Οι τοιχογραφίες δεν φαίνεται να έχουν τα χαρακτηριστικά κάποιας συγκεκριμένης σχολής. Δεν εντάσσονται στα αυστηρά πλαίσια της βυζαντινής τεχνοτροπίας και θεωρούνται λίγο πιο λαϊκές. Υπάρχει δε μία, της Αγίας Τριάδας, όπου ο Θεός απεικονίζεται προσωποποιημένος, που δεν συνηθίζεται στη βυζαντινή ζωγραφική.

Στον όμορφο προαύλιο χώρο, της πολυφωτογραφισμένης αυτής μικρής εκκλησούλας, με θέα όλη την Αθήνα, αρχίζουν πολλά ζευγάρια την έγγαμη ζωή τους.

Στη βόρεια πλευρά της εκκλησίας και εραπτόμενος με αυτήν, βρίσκεται ο ναός του Αγίου Κωνσταντίνου, τον οποίο έχτισε η Ευαγγελία Χάλαρη, τον μήνη του γιου της Κωνσταντίνου, το 1964.

Ο ναός του Αγίου Γεωργίου του Βράχου ανήκει στην ενορία του Αγ. Νικολάου Ραγκαβά και γιορτάζει στις 23 Απριλίου.

Ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα της Πλάκας

Σε πολύ κοντινή απόσταση, στη συμβολή των οδών Θεωρίας και Κλεψύδρας, κάτω από τον βράχο της Ακρόπολης βρίσκεται ο μικρός βυζαντινός ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρα της Πλάκας, γνωστός και ως «Σωτηράκης», λόγω του μεγέθους του. Οι Αθηναίοι τού είχαν δώσει αυτό το προσωνύμιο για να το ξεχωρίζουν από τον ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λυκοδήμου της οδού Φιλελλήνων.

Ο ναός, απλός τετρακίονιος σταυροειδής εγγεγραμμένος χωρίς νάρθηκα, με ψηλό και κομψό αθηνάϊκό τρούλο, και πολύ φτωχό διάκοσμο συγκρινόμενος με τις άλλες βυζαντινές εκκλησίες, χρονολογείται μεταξύ 11ου και 12ου αιώνα. Στη νότια πλευρά του υπάρχει ένα μικρό παρεκκλήσι, αφιερωμένο στην Αγία Παρασκευή με το ένα μέρος του να βρίσκεται σε κοίλωμα του βράχου της Ακρόπολης. Το εκκλησάκι αυτό είναι σπανίως ανοιχτό (εκτός από τη μέρα της γιορτής του, 6 Αυγούστου) και συνδέεται με ένα θλιβερό γεγονός, όταν τον Ιούνιο του 1825 βρέθηκε στον περίβολό του το πτώμα του Οδυσσέα Ανδρούτσου, που πέταξαν οι δολοφόνοι του από τον Κουλά της Ακρόπολης.

Βυζαντινός ναός της Αγίας Αικατερίνης

Βρίσκεται κοντά στο μνημείο του Λυσικράτους, στη συμβολή των οδών Γαλανού και Χαιρέφωτος, χρονολογείται στον 11ο αιώνα, την εποχή των Κομνηνών. Η περιοχή αυτή παλιά ονομαζόταν Κουντίτο και το όνομα αυτό οφειλόταν μάλλον σε ένα υδραγωγείο που είχε χτιστεί από τους κατακτητές του Ατζαγιόλι σε απομεινάρια υδροφόρων αγωγών.

Βλέποντας από μικρή απόσταση την εκκλησία, η οποία είναι μερικά скаλάκια κάτω από το επίπεδο του πεζοδρομίου, καθώς και τις δύο κολώνες ρωμαϊκού περιστευλίου που είναι καταχωμένες στον προαύλιο χώρο επί της οδού Λυσικράτους, γίνεται έντονα αντιληπτή η ιδιαιτερότητα της περιοχής της Πλάκας η οποία πατάει πάνω στο παρελθόν και την ιστορία. Ο επισκέπτης βρίσκεται στον 2ο αιώνα κοιτάζοντας τα αρχαία, στον 11ο μπαίνοντας στην εκκλησία και στον 21ο βγαίνοντας πάλι έξω στον δρόμο.

Ο ναόςκος, σταυροειδής εγγεγραμμένος μετά τρούλου τετρακίονος, χτίστηκε πάνω σε ερείπια

αρχαίου ιερού της Αρτέμιδος στην αυλή του οποίου κατά τη ρωμαϊκά χρόνια λειτουργούσαν λουτρά. Ήταν

πολύ συννηθισμένο οι βυζαντινοί να οικοδομούν τους ναούς τους πάνω σε αρχαίους ελληνικούς. Αρχικά ήταν αφιερωμένοι στους Αγίους Θεοδώρους, αλλά το 1767 παραχωρήθηκε από τον μητροπολίτη Αθηνών Βαρθολομαίο στη μονή της Αγίας Αικατερίνης του Όρους Σινά, ως Μετόχι, προκειμένου να διανέμουν εκεί οι Σιναΐτες μοναχοί, κατά τις επισκέψεις τους στην Αθήνα. Οι Σιναΐτες φύτεψαν τους φοίνικες που κοσμούν σήμερα το προαύλιο της εκκλησίας.

Το 1882, μετά από πιέσεις των κατοίκων της γειτονίας προς την Αρχιεπισκοπή, το Μετόχι περιήλθε, έναντι ανταλλάγματος προς το Μοναστήρι του Σινά, στην ιδιοκτησία της Μητρόπολης Αθηνών και καθιερώθηκε σαν ενοριακός ναός. Σήμερα η εκκλησία είναι τρισυπόστατη, με το δεξιό παρεκκλήσιο αφιερωμένο στον άγιο Αντώνιο και το αριστερό στην αγία Σοφία και τις τρεις τριεπιγάτες της. Το 1927 έγιναν διάφορες παρεμβάσεις και επεκτάσεις στο μικρό εκκλησάκι και του έδωσαν τη σημερινή του μορφή. Εκτός από τις τοιχογραφίες της βυζαντινής περιόδου, στο εσωτερικό βρίσκονται σημαντικές φορητές εικόνες, όπως του Ιωάννου του Προδρόμου (15ος αιώνας), της Αγίας Αικατερίνης (17ος αιώνας).

Λέγεται ότι στην Αγία Αικατερίνη εκκλησιαζόταν ο στρατηγός Μακρυγιάννης, το σπίτι του οποίου ήταν σε κοντινή απόσταση από την εκκλησία.

Ο Επιτάφιος της Αγίας Αικατερίνης θεωρείται ένας από τους πιο όμορφους της Αθήνας.

Ναός της Αγίας Σωτείρας Κοττάκη

Βρίσκεται στην οδό Κυδαθηναίων, στη συνοικία Αλίκοκκο. Η μεσαιωνική αυτή ονομασία συνδέεται με μία παράδοση σύμφωνα με την οποία κάθε βράδυ έβγαινε το στοιχείο του Αλίκοκκου και πρωμάντευε τις συμφορές που θα συνέβαιναν. Υπάρχουν κι άλλες θεωρίες για την προέλευση του ονόματος, όπως ο Αλβανός, Αλή Κόκκος (κατά τον Μπίρη) ή μία φράγκικη οικογένεια που καταγόταν από την περιοχή (κατά τον Σισιλιάνο). Ο δε κεντρικός δρόμος του Αλίκοκκου ήταν η Πλατεία Ρούγα, η σημερινή οδός Κυδαθηναίων.

Ο ναός αποτελεί έναν από τους πρώτους βυζαντινούς ναούς της Αθήνας, ανήκει στον σύνθετο τετρακίονιο σταυροειδή εγγεγραμμένο τύπο και χρονολογείται στο πρώτο μισό του 11ου αιώνα. Πήρε το όνομά του από την οικογένεια Κοττάκη, τον 18ο αιώνα. Στο πέρασμα των χρόνων έχει υποστεί πολλές παρεμβάσεις και προσθήκες με αποτέλεσμα να έχει αλλοιωθεί η αρχική βυζαντινή μορφή του. Από το 1827 και ως το 1855 χρησίμευσε ως εκκλησία των Ρώσων, οι οποίοι την επισκέυασαν το 1834. Από το 1908 χτίστηκε το καμναριό και η εκκλησία πήρε τη σημερινή της μορφή με τα δύο παρεκκλήσια, του Αγίου Γεωργίου και του Αγίου Δημητρίου.

Στην εκκλησία υπάρχει αρμόνιο και η λειτουργία γίνεται με συνοδεία χορωδίας, κάτι που της προσδίδει ξεχωριστό χαρακτήρα. Στον μικρό κήπο του ναού σώζεται η μαρμάρινη βρύση του 17ου αιώνα, από την οποία υδρευόταν ολόκληρη η συνοικία. Στον προαύλιο χώρο βρίσκονται οι ορειχάλκινες προτομές του Κωνσταντίνου Τσάτσου, έργο του γλύπτη Γιάννη Παππά, και της Ιωάννης Τσάτσου, έργο του γλύπτη Νικόλα.

Εδώ έγινε στις 10 Απριλίου του 1941 ο γάμος του Γιώργου Σεφέρη με τη Μαρώ, αλλά και η κηδεία του ποιητή στις 20 Σεπτεμβρίου του 1971.

Μία βόλτα σε αυτές αλλά και στις υπόλοιπες πανέμορφες εκκλησίες της Πλάκας (Αγ. Δημήτριος Πλάκας, Χρυσοσπηλιώτισσα, Παναγία η Γρηγορούσα, Ρηνάκι της Πλάκας, Αγ. Ελευθέριος/Γοργοεπήκοος κ.ά.) αξίζει. Ειδικά δε όσες λειτουργούν τη Μεγάλη Εβδομάδα, προσφέρουν μία ιδιαίτερη εμπειρία σε αυτούς που τις επισκέπτονται για να ανάψουν ένα κεράκι, για να παρακολουθήσουν τη λειτουργία των Παθών ή για να ακολουθήσουν την περιφορά του Επιταφίου στα γραφικά στενά, κάτω από τη σκιά της Ακρόπολης. Όποιος δεν έχει κάνει αυτόν τον «μυσταγωγικό περιπάτο» δεν μπορεί να ξέρει τι σημαίνει αθηναϊκό Πάσχα. **Α**

Είναι η αισθησιακή Ματίλντ στη «Γυναίκα της διπλανής πόρτας» του Τρυφό, αλλά και η απολαυστική Έβα στο «Pedale Douce» του Αγκιόν. Είναι η τολμηρή Πιερέτ στις «8 γυναίκες» του Οζόν. Είναι η Μαρία Κάλλας στο «Masterclass» του Μακ Νάλι –σκυνοθετημένη από τον Πολάνσκι– αλλά και στο «Callas forever» του Τζεφιρέλι.

Η Φανί Μαργκερίτ Τζουντίθ Αρντάν, η υπέροχη Φανί του θεάτρου και του γαλλικού cinema d'auteur, τους τελευταίους μήνες βρίσκεται στην Αθήνα. Καλεσμένη από την ΕΛΣ, σκννοθετεί για πρώτη φορά όπερα την πολυαναμενόμενη «Λαίδη Μάκβεθ» του Μτσενοκ, του Ντμίτρι Σοστακόβιτς. Ένα μουσικό έργο ωμά ρεαλιστικό αλλά και βαθιά συγκινητικό, που γνώρισε άγρια λογοκρισία αλλά και παγκόσμια αναγνώριση. Έχοντας στο πλάι της μια σπουδαία δημιουργική ομάδα, από τη διάσημη ενδυματολόγο, βραβευμένη με τέσσερα Όσκαρ, Μιλένα Κανονέρο, ως τον διεθνή αναγνωρισμένο διευθυντή φωτογραφίας Λούκα Μπιγκάτσι –γνωστό από τις ταινίες του Πάολο Σορεντίνο και του Άμπας Κιαροστάμι–, η Φανί Αρντάν μέσα από μια αιχμηρή σκννοθεσία θα μας μεταφέρει στην επαρχιακή προεπαναστατική Ρωσία για να μάθουμε την ιστορία της Κατερίνα Ισμαήλοβα. Μιας άγριας και αντιφατικής ηρωίδας που αντιστέκεται στους νόμους, μέσα σε μια κοινωνία συμβατική και ομοιόμορφη. Που πληρώνει το τίμημα για να μείνει ελεύθερη και να ακολουθήσει το πάθος της.

Πάθος. Αυτή η λέξη ταιριάζει γάντι και στη Φανί Αρντάν. Μετά από μια ακόμα πολύωρη πρόβα, είδα να μπαίνει στο χώρο που θα κάναμε τη συνέντευξη μια γοητευτική γυναίκα, με γήινη ομορφιά και ανεπιτήδευτους τρόπους. Τη στιγμή όμως που πάτησα το play και έκανα την πρώτη ερώτηση για τη δουλειά της, το βλέμμα της άστραψε! Με χειμαρρώδη λόγο, ενθουσιώδη επιφωνήματα και τη γλώσσα του σώματος πάντα σε πρώτο πλάνο, η Φανί Αρντάν μίλησε για όλα αυτά που αγαπά με πάθος...

Πώς προέκυψε η συνεργασία σας με την ΕΛΣ; Τίνος ιδέα ήταν η παραγωγή της Λαίδης Μάκβεθ του Μτσενοκ;

Συναντηθήκαμε για πρώτη φορά με τον Γιώργο Κουμεντάκη όταν ήρθε στο Παρίσι να παρακολουθήσει την παράσταση της Κασσάνδρας του Μάικλ Τζάρελ στην οποία πρωταγωνιστούσα. Η πρόσκλησή του να σκννοθετήσω όπερα με εξέπληξε, σκέφτηκα όμως «γιατί όχι!». Αρχικά φαντάστηκα ότι όντας Γαλλίδα θα μου πρότεινε ένα γαλλικό έργο, ίσως το «Πελλέας και Μελισσόδη» του Ντεμπισί –αν και, μεταξύ μας, δεν πολυσυμπαθώ τη γαλλική όπερα, αντίθετα λατρεύω την ιταλική και τη ρωσική. Όταν όμως τον συνάντησα ξανά και του ανέφερα την όπερα του Ντεμπισί μου είπε πως δεν ήταν κατάλληλη για την ορχήστρα της Λυρικής και μου ζήτησε να επιλέξω κάτι άλλο. Δεύτερη έκκληση! «Ό,τι θέλω» τον ρώτησα. «Ναι» μου απάντησε. «Είστε σίγουρος;» ρώτησα ξανά... «Απόλυτα!» Και τότε μου ήρθε στο μυαλό η Λαίδη Μάκβεθ του Μτσενοκ, μια όπερα που αγαπώ πολύ, όπως και όλον τον Σοστακόβιτς, και την οποία είχα ακούσει άπειρες φορές αλλά δεν την είχα δει ποτέ live στη σκηνή. Την πρότεινα και ο Γιώργος Κουμεντάκης είπε αμέσως το ναι!

Για πρώτη φορά σκννοθετείτε όπερα. Ρίσκο ή πρόκληση; Ξέρετε, υπάρχει μια ελληνική λέξη, η «ύβρις». Για μένα σημαίνει να ονειρεύεσαι περισσότερα από όσα μπορείς. Είμαι 100% ηθοποιός, παθιάζω με την υποκριτική. Όταν όμως μου προτείνει κάποιος να κάνω κάτι διαφορετικό, αυτό το ίδιο πάθος με κάνει να πω ναι. Είναι στη φύση μου... Πρότεινε τη «Λαίδη Μάκβεθ»

χωρίς να έχω ακόμα συνειδητοποιήσει το τεράστιο μέγεθος αυτού του έργου. Αγαπώ βαθιά την όπερα, αλλά δεν είμαι ειδική. Έχω σκννοθετήσει μόνο την οπερέτα «Βερονίκη» του Αντρέ Μεσαζέ και το μιούζικαλ «Passion» του Στίβεν Ζοντχάιμ. Όταν είπα σε ένα φίλο ότι έρχομαι στην Ελλάδα να σκννοθετήσω «Λαίδη Μάκβεθ» με ενημέρωσε ότι παίζεται και στο Παρίσι. Εγώ όμως δεν ήθελα να επηρεαστώ, δεν ήθελα να ξέρω πώς την ανεβάζουν άλλοι δημιουργοί, προτιμούσα να είμαι «παρθένα» στο εγχείρημά μου...

Έχετε δοκιμαστεί ως σκννοθέτρια στο θέατρο και το σινεμά. Είναι διαφορετικό να σκννοθετείτε όπερα; Διαφορετικό και πολύ πιο δύσκολο, γιατί η όπερα τα έχει όλα μαζί! Μουσική, ηθοποιία, χορογραφίες... Στη «Λαίδη Μάκβεθ» καλούμαι να σκννοθετήσω όχι είκοσι αλλά εξήντα ανθρώπους. Δεν μιλώ ελληνικά και, επιπλέον, είμαι νευρική και ανυπόμονη. Όμως το απολαμβάνω! Έμαθα πολλά, ανακάλυψα νέα πράγματα. Είναι ένα σπουδαίο μάθημα ζωής. Ένα κέρδος που δεν έχει να κάνει με τα λεφτά, την εξουσία, τη φήμη. Όταν υποχρεώνεσαι να κάνεις κάτι που δεν σ' αρέσει, είσαι νεκρός! Στην καριέρα μου έκανα και ταινίες που δεν έγιναν επιτυχίες. Ποτέ μου όμως δεν μετάνιωσα, για καμιά από αυτές, γιατί στους δύο-τρεις μήνες γυρισμάτων, πέραγα πάντα υπέροχα, σαν τις καλοκαιρινές διακοπές των παιδικών μου χρόνων. Άρα ποιος νοιάζεται για την επιτυχία!

Ξεκινώντας, είχατε μια εικόνα στο μυαλό σας για

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗ ΦΑ ΝΙ

Λίγες μέρες πριν την πρεμιέρα της «Λαίδης Μάκβεθ» του Μτσενοκ από την ΕΛΣ, η σκννοθέτρια της παράστασης, η μοναδική **Φανί Αρντάν**, μιλά στην Α.Υ. για την πρώτη εμπειρία της από τον κόσμο της όπερας και όχι μόνο...

Της ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
Φωτό: ΜΑΡΑ ΔΕΣΥΠΡΗ

το πώς θα κινηθείτε σκηνοθετικά; Όπως σας είπα, αγαπώ την όπερα. Όταν όμως ηγαιίνω να δω μια παράσταση, στο Παρίσι ή αλλού, πρέπει να ομολογήσω ότι πολύ συχνά, βαριέμαι... Με ενοχλεί ο τρόπος που κάποιοι τραγουδιστές αδιαφορούν για τη σκηνική τους παρουσία. Είμαστε μια γενιά που μεγαλώσαμε με το σινεμά. Δεν είμαστε πια στην εποχή της Σάρα Μπερνάρ με το στομφώδες παίξιμο (τη μιμείται απολαυστικά...). Αν πρόκειται να δω κάτι τέτοιο, προτιμώ να μείνω σπίτι μου και να βάλω να παίζει δυνατά ένα cd... Δεν φτάνει να έχεις ωραία φωνή, πρέπει να έχεις κίνηση, υποκριτικό ταλέντο, να είσαι ολοκληρωμένος. Οι σπουδαίοι καλλιτέχνες όπως ήταν η Κάλλας, ή στις μέρες μας ο Πόνας Κάουφμαν, ή η Ναταλί Ντεσέ, δεν τραγουδούν απλώς τον ρόλο τους, τον ερμηνεύουν, τον ζουν. Αυτό θέλω κι εγώ από τους τραγουδιστές. Να μπει ο καθένας στο πετσί του ρόλου του, όποιος κι αν είναι αυτός. Αν παίζουν τον «κακό» του έργου, θέλω να τολμήσουν να είναι βίαιοι, σκληροί... Είμαι τυχερή γιατί τόσο η Σβετλάνα Σοζντάτελεβα στον ρόλο της Κατερίνα Ισμαήλοβα όσο και ο Σεργκέι Σεμισκούρ στον ρόλο του Σεργκέι είναι εκπληκτικοί. Λατρεύω τους Ρώσους τραγουδιστές, οι φωνές τους μοιάζουν σαν να βγαίνουν από τη γη. Έχουν ενέργεια και πάθος, μπορούν να πεθάνουν από έρωτα, ή να σε σκοτώσουν, να είναι κτηνώδεις και την άλλη στιγμή τρυφεροί.

Δώσατε επομένως μεγάλο βάρος στην ερμηνεία των τραγουδιστών... Όχι μόνο. Το ίδιο ζήτησα και από τη χορωδία. Για μένα, είναι βασικοί χαρακτήρες της όπερας αυτής. Αντιπροσωπεύουν την κοινωνία, μια κοινωνία δειλή, υποτακτική, αιμοδιψή, που δεν μπορεί να δείξει συμπόνια, ίσως μόνο για μια στιγμή. Αυτό που βλέπουμε είναι μια Κατερίνα Ισμαήλοβα μόνη, απέναντι στην κοινωνία και την κριτική της. Ξέρετε, δεν διαφέρει και τόσο από τη δική μας εποχή. Βάζω τον εαυτό μου στη θέση αυτής της γυναίκας. Δεν έχω καθόλου καλή γνώμη για την κοινωνία μας σήμερα. Λέμε ότι έχουμε δημοκρατία αλλά δεν είναι αλήθεια. Η κοινή γνώμη μετατρέπεται ολοένα και πιο πολύ σε δικαστή. Αρχίζει να θυμίζει δικτατορία. Σταυρώνεσαι για μια λέξη. Δέχεσαι κριτική για κάθε τι που κάνεις. «Πώς τολμάς να λες αυτό, πώς τολμάς να τρως κρέας...». Το σκαίνομαι! Όταν η κοινωνία αποτελεί κίνδυνο για την ανθρώπινη ύπαρξη, τότε το θέμα πλέον είναι πολιτικό. Θα μου πείτε, μα η κοινωνία μάς προστατεύει. Κι εγώ θα απαντήσω, πολύ σπάνια! Αν είσαι ελεύθερο πνεύμα, αν δεν είσαι κονφορμιστής, δεν σε προστατεύει, σε τιμωρεί...

Έχετε δουλέψει με τους σημαντικότερους δημιουργούς στο σινεμά και στο θέατρο. Υπάρχει κάτι που μάθατε, που θυμόσατε από αυτούς, κάτι που σας βοήθησε στα σκηνοθετικά σας βήματα; Το πά-

θος για τη δουλειά τους! Κατά ένα περίεργο τρόπο από όλους αυτούς τους μεγάλους δημιουργούς θυμάμαι το συναίσθημα, όχι τη σκέψη τους. Σίγουρα ήταν πολύ πιο έξυπνοι από μένα και πολύ πιο ήρεμοι στη διάρκεια των γυρισμάτων, δεν συμπεριφέρονταν σαν λυσασμένο σκυλί όπως εγώ (γέλια...). Ακόμα κι όταν ο Τζεφριέλι απειλούσε να τα γκρεμίσει όλα με το μπαστούνι που κρατούσε, δεν ένιωθα ούτε στιγμή θιγμένη από τον θυμό και τις φωνές του. Καταλάβαινα το πάθος του. Αυτό που σίγουρα έμαθα δίπλα στον Αντονιόνι, στον Έττορε Σκόλα, στον Τρυφό, ή στον Κώστα Γαβρά ήταν ότι είναι μεγάλο προνόμιο να βρίσκεσαι στη σκηνή ή σε ένα κινηματογραφικό σετ, σαν σκηνοθέτης ή σαν ηθοποιός. Δεν είναι μια δουλειά σαν τις άλλες. Γι' αυτό και δεν θα πρέπει να χαρμίζεις ούτε στιγμή. Και κάτι ακόμα. Μελετώντας τη Μαρία Κάλλας –την έχει υποδυθεί στο σινεμά και στο θέατρο– κατάλαβα ότι αυτό που την έκανε μεγάλη, και όχι μόνο σαν τραγουδίστρια όπερας, ήταν το γεγονός ότι σε όλη της την καριέρα αναζητούσε το απόλυτο. Το ιερό δισκοπότηρο. Αυτό που πάντα σου διαφεύγει και ίσως χρειαστείς όλη σου τη ζωή για να το φτάσεις. Ακόμα και στις πρόβες η Κάλλας έδινε όλον της τον εαυτό, σαν να βρισκόταν στη σκηνή. Η ζωή της με διδάξε ότι αυτό που μετράει είναι να κάνεις αυτό που ξέρεις, με τον καλύτερο τρόπο που μπορείς, είτε είσαι καλλιτέχνης, είτε μηχανικός ή φούρναρης. Και ίσως τελικά να είναι προτιμότερο να ζήσεις δέκα χρόνια στην κορυφή παρά τριάντα στη μετριότητα...

Αλήθεια, πώς σας φαίνεται που βρεθήκατε στην Ελλάδα; Είμαι χαρούμενη γιατί η αγάπη μου για την Ελλάδα είναι βαθιά και πολύ παλιά. Από την «Ιλιάδα» και την «Οδύσσεια», έμαθα τη μαγεία του να αφηγηθείς μια ιστορία. Το ότι ο μύθος λειτουργεί σε ένα πρώτο επίπεδο και ύστερα καλείσαι εσύ να ανακαλύψεις μόνο σου αυτό που κρύβεται από πίσω – κανείς δεν με πίεσε να προτιμήσω τον Έκτορα από τον Αχιλλέα, στο χέρι μου ήταν να αποφασίσω. Προσωπικά πιστεύω ότι κάθε τι όμορφο που έχουμε σήμερα στη Δύση ξεκίνησε από εδώ.

Στο διάστημα που βρίσκομαι στην Ελλάδα δεν έχω καταφέρει δυστυχώς να δω πολλά. Αν θέλεις πάντως να γνωρίσεις πραγματικά μια χώρα θα πρέπει να μείνεις, να δουλέψεις σ' αυτήν, να την αγαπήσεις, αγαπώντας τους ανθρώπους της. Αυτός είναι ο δικός μου τρόπος. Το να είμαι τουρίστας δεν έχει κανένα ενδιαφέρον. Εγώ θέλω να ανήκω στην πόλη, έστω κι αν κάνω, όπως τώρα, μια και μόνη διαδρομή –την ίδια– καθημερινά. Ήδη, στη γειτονιά που μένω, κάθε φορά που πετάγομαι στα γρήγορα να αγοράσω τις μπανάνες μου, οι άνθρωποι με αντιμετωπίζουν με γλυκύτητα, καταλαβαίνουν ότι είμαι ξένη αλλά και ότι δεν έχω έρθει για τουρισμό. Και αυτό μ' αρέσει πολύ... **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Μικρή ξενάγηση στην Παναγία των Παρισίων

Τι διασώθηκε και τι χάθηκε
από την καταστροφή της 15/4

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

● Η μεγάλη φωτιά της 15ης Απριλίου, μία δυσάρεστη αλλά ευτυχώς όχι ολοκληρωτικής καταστροφής είδηση, σόκαρε όλο τον κόσμο και κίνησε πάλι το παγκόσμιο ενδιαφέρον για αυτό τον εμβληματικό ναό στο κέντρο του Παρισιού. Συγκεντρώσαμε μερικές πληροφορίες για τη Notre Dame, που ίσως να μη γνωρίζατε:

● Notre-Dame de Paris, στα γαλλικά σημαίνει: «Η Κυρά μας του Παρισιού».

● Η Παναγία των Παρισίων κτίστηκε πριν από 853 χρόνια και οι εργασίες διήρκεσαν 200 χρόνια. Έχει ύψος 69 μ., μήκος 130 μ., πλάτος 64 μ. και είναι ένα από τα εμβληματικά σημεία του Παρισιού και από τα αρχιτεκτονικά αριστουργήματα του κόσμου.

● Το 2013 η εκκλησία γιόρτασε τα 850ά της γενέθλια με ένα ανακαινισμένο όργανο και καινούργιες καμπάνες.

● Βρίσκεται επάνω στη «νησίδα της πόλης», το Ile de la Cité στον Σηκουάνα και εκτός από τόπος λατρείας είναι και τουριστικό αξιοθέατο εδώ και αιώνες. Άλλωστε, το σημείο αυτό ήταν «ιερός τόπος» από τη Ρωμαϊκή εποχή.

● Κατά τον Μεσαίωνα, το εκεί Ρωμαϊκό παλάτι αντικαταστάθηκε από το Βασιλικό παλάτι, το οποίο αργότερα έγινε το Παλάτι της Δικαιοσύνης, και οι βωμοί αντικαταστάθηκαν από καθολικές εκκλησίες. Η Notre-Dame, αργότερα, κτίστηκε επάνω στα απομεινάρια εκείνων των εκκλησιών.

● Κτίστηκε στη θέση του παλιού καθεδρικού ναού της πόλης, ο οποίος γκρεμίστηκε μετά από εντολή του Αρχιεπισκόπου των Παρισίων, Maurice de Sully.

● Βρισκόταν στο κέντρο του πολύ μικρότερου τότε, το 1163, Παρισιού. Η πλατεία μπροστά στην κύρια είσοδο της Notre Dame είναι το αποκαλούμενο Μηδενικό Χιλιόμετρο – το σημείο αναφοράς από όπου αρχίζουν να μετρούνται οι αποστάσεις του Παρισιού. Αυτό το Zero Point εξάλλου είναι χαραγμένο, μαζί με μία πυξίδα, και σε μία πλάκα στο έδαφος στο κέντρο της πλατείας.

● Η πρώτη πέτρα τοποθετήθηκε από τον Πάπα Αλέξανδρο Γ', παρουσία του βασιλιά Λουδοβίκου VII, με την πλειονότητα των εργασιών να γίνονται επί του Maurice de Sully και του διαδόχου του, Odon de Sully.

● Οι δύο πύργοι ολοκληρώθηκαν στα μέσα του 13ου αιώνα, ενώ το κτίριο ολοκληρώθηκε πλήρως τον 14ο αιώνα.

● Ένα στοιχείο που προκαλεί έκπληξη για ένα τέτοιο μεγαθήριο είναι ότι η κατασκευή της στέγης του, από τον 12ο αιώνα, αποτελείται εξ ολοκλήρου από ξύλο. Χρησιμοποιήθηκαν περισσότερα από 1.300 δέντρα, για αυτό και ο ναός πήρε το παρατσούκλι «Το Δάσος».

● Το κεντρικό κωδωνοστάσιο προστέθηκε κατά την περίοδο της 25ετούς ανακαινίσης της εκκλησίας, τον 19ο αιώνα.

● Οι δίδυμοι πύργοι στεγάζουν την 13 τόνων καμπάνα Emmanuel – η παλιότερη καμπάνα που σώζεται στον ναό, που χρονολογείται από τον 15ο αιώνα και αναδιαμορφώθηκε το 1861. Άλλες καμπάνες του ναού έλιωσαν για να γίνουν κανόνια κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης.

● Όπως συμβαίνει συχνά στους ναούς, έτσι και στη Notre-Dame οι καμπάνες της έχουν ονομασίες. Οι κυριότερες είναι: Emmanuel, Marie, Gabriel, Anne-Genève, Denis, Marcel, Etienne, Benoît-Joseph, Maurice και Jean-Marie.

● Η κάθε καμπάνα ζυγίζει 2 με 3 τόνους χαλκού και, πραγματικά, έμοιαζαν να έχουν ζωή από μόνες τους. Οι σημερινές καμπάνες της εκκλησίας δεν είναι οι ίδιες με εκείνες της αναστήλωσης, πριν 600 χρόνια.

● Ο ναός παίζει τον κεντρικό ρόλο στο μυθιστόρημα «Η Παναγία των Παρισίων», που έγραψε ο Βίκτωρ Ουγκό το 1831. Ο κλασικός ήρωάς του, ο Κουασιμόδος, ένας παρίας που τρόμαξε τους ανθρώπους με το παρουσιαστικό του και είχε βρει καταφύγιο στον ναό, ήταν και ο καμπανοκρούστης.

● Το δημοφιλές βιβλίο του Ουγκό στάθηκε η αφορμή για να ξεκινήσουν οι εργασίες αναστήλωσης που διήρκεσαν 20 χρόνια, υπό την επίβλεψη του αρχιτέκτονα Eugene Viollet-le-Duc.

● Το περίφημο γοτθικό «βέλος» της Παναγίας των Παρισίων, το οποίο κατέρρευσε κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς της 15/4, χρονολογείται από τον 12ο αιώνα. Είχε υποστεί αρκετές αλλαγές στην ιστορία του κτιρίου – συμπεριλαμβανομένης και της αποσυρματολόγησής του κατά τη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης, και της ανοικοδόμησής του αργότερα στη δεκαετία του 1860.

● Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, ο καθεδρικός ναός, ως σύμβολο του Καθολικισμού, βεβηλώθηκε, με αγάλματα βιβλικών βασιλέων να αποκεφαλίζονται, το καμπαναριό να διαλύεται και οι θησαυροί να λεηλατούνται.

● Το εξαγριωμένο πλήθος θεώρησε ότι τα 28 αγάλματα των Ιουδαίων βασιλέων που αποκεφάλισαν, ήταν Γάλλοι βασιλείς. Τα κεφάλια αυτά δεν βρέθηκαν ποτέ, ενώ 21 από εκείνα τα αγάλματα βρίσκονται σήμερα στο Μεσαιωνικό Μουσείο του Cluny στην αριστερή όχθη.

● Ο ναός επέζησε των καταστροφικών δύο παγκόσμιων πολέμων του 20ού αιώνα και έχει μείνει ιστορική η στιγμή που οι καμπάνες του ήχησαν την απελευθέρωση του Παρισιού από τη Γερμανική κατοχή, στις 24 Αυγούστου 1944.

● Η Notre-Dame είναι το πιο πολυσύχναστο από τουρίστες μνημείο του Παρισιού (και όχι ο Πύργος του Άιφελ). Και η Γαλλία είναι η πιο συχνά επισκεπτόμενη από τουρίστες χώρα του κόσμου.

● Περισσότεροι από 13 εκατομμύρια επισκέπτες περνούν την είσοδο της εκκλησίας κάθε χρόνο. Δηλαδή περίπου 35

χιλιάδες επισκέπτες ανα ημέρα. Στη Γαλλία, το 99% των πόλεων της έχουν μικρότερο πληθυσμό από αυτό το νούμερο.

● Η Notre Dame είναι δημοφιλής προορισμός και για πολλά ζευγάρια από όλο τον κόσμο που θέλουν να δώσουν όρκους αιώνιας αγάπης κάτω από τις γοτθικές αψίδες της.

● Πέντε θρησκευτικές τελετές τελούνται στον ναό καθημερινά και επτά τις Κυριακές. Συνολικά, περισσότερες από 2.000 τελετές κάθε χρόνο.

● Οι πόρτες για τους επισκέπτες ανοίγουν στις 7.45 το πρωί. Είναι η καλύτερη ώρα για να επισκεφθεί κανείς τον ναό, γιατί κατά τις 9 αρχίζουν να έρχονται τα πλήθη των τουριστών. Προς το παρόν, βέβαια, και μέχρι να ολοκληρωθούν οι εργασίες αναστήλωσης, δεν θα επιτρέπεται η είσοδος σε επισκέπτες.

● Οι δύο γοτθικοί πύργοι στη δυτική πρόσοψη του ναού είναι η πιο χαρακτηριστική του εικόνα. Και οι δύο πύργοι είναι ύψους 68 μέτρων και οι τουρίστες, αφού ανέβουν 387 σκαλοπάτια, απολαμβάνουν πανοραμική θέα του Παρισιού. Οι υπάλληλοι δήλωσαν ότι και τα δύο καμπαναριά παραμένουν άθικτα από την πυρκαγιά.

● Ένα τυπικό στοιχείο της γοτθικής τέχνης, οι χίμαιρες και οι δαίμονες, υπάρχουν και στους τοίχους της Notre Dame. Οι δαίμονες είναι κοίλα αγάλματα που βρίσκονται τοποθετημένα στα σωστά σημεία ώστε να εξασφαλίζουν την αποστράγγιση του νερού, ενώ οι χίμαιρες είναι καθαρά διακοσμητικές.

● Μία από τις πιο κλασικές φωτογραφίες που μπορεί να τραβήξει κάποιος τουρίστας στο Παρίσι είναι σε πρώτο πλάνο οι δαίμονες στους πύργους της Notre Dame και στο βάθος την πόλη να απλώνεται.

● Στις αρχές του 19ου αιώνα βρίσκουμε τη Notre Dame παραμελημένη, να χρησιμοποιείται κυρίως για αποθήκη. Στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και στην υπόληψη του κόσμου την έφερε ξανά, το 1804, ο Ναπολέων, που αποφάσισε η στέψη του ως αυτοκράτορας να γίνει στον Καθεδρικό ναό της Παναγίας των Παρισίων.

● Ο ναός στις διαστάσεις του, αλλά και στις διακοσμητικές του λεπτομέρειες, ακολουθεί τον κανόνα της Χρυσής Τομής. Στην αρχιτεκτονική, η Χρυσή Τομή είναι ορατή σε οποιοδήποτε σχήμα αποτελείται από ένα τετράγωνο και ένα ορθογώνιο των οποίων οι συνδυασμένες διαστάσεις αντιστοιχούν κατά προσέγγιση σε αναλογία 1:1,61. Αυτή η αναλογία είναι γνωστή ως η διάσταση της τελειότητας στην τέχνη. Στην αρχιτεκτονική, μερικά από τα πιο σπουδαία μνημεία στον κόσμο ακολουθούν αυτή την αναλογία, όπως ο Παρθενώνας στην Αθήνα ή το Ταζ Μαχάλ στην Αγρα.

● Στους θησαυρούς - κειμήλια της Παναγίας των Παρισίων, κορυφαία θέση κατέχει και το Ιερό Ακάνθιο Στεφάνι που, μάλιστα σώθηκε από τη μεγάλη πυρκαγιά της 15ης Απριλίου. Είναι ένα έργο τέχνης που περιέχει το Ακάνθιο Στεφάνι που φόρεσε ο Ιησούς κατά το μαρτύριό του (αν και πολλά από τα αγάλματα του έχουν αποσπασθεί και βρίσκονται σε διάφορα μέρη του κόσμου), ένα κομμάτι από το ξύλο του σταυρού και ένα καρφί. Αυτά είναι προφυλαγμένα μέσα σε μία γυάλινη σωληνωτή θήκη, καλυμμένη από χρυσό. Το έφερε από το Βυζάντιο στη Γαλλία ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΧ που, αργότερα, ανακηρύχθηκε άγιος. Είναι ένα από τα εκθέματα του ναού που μπορούσε να θαυμάσει κανείς κάθε πρώτη Παρασκευή του μήνα, κατά τη διάρκεια ειδικής τελετής, όπως και στην περίοδο της νηστείας και τη Μεγάλη Παρασκευή.

● Ο καθεδρικός ναός έχει τρία βιτρό παράθυρα σε σχήμα ρόδακα (ρόδου) που χρονολογούνται από τον 13ο αιώνα. Το πρώτο και μικρότερο, στη δυτική πρόσοψη, ολοκληρώθηκε γύρω στο 1225 και ξεχωρίζει για το πώς το γυαλί

αναδεικνύει την πέτρινη δομή γύρω του. Ο νότιος ρόδακας έχει διάμετρο περίπου 13 μέτρα και αποτελείται από 84 πάνελ, ωστόσο δεν διατηρεί το πρωτότυπο βιτρό του, καθώς αυτό καταστράφηκε σε προηγούμενες φωτιές. Σύμφωνα με τις πληροφορίες, το βόρειο βιτρό παράθυρο φαίνεται να έχει διασωθεί από την πυρκαγιά.

● Πολλοί οργανιστές από όλο τον κόσμο επιθυμούν διακαώς να παίξουν στο μεγάλο εκκλησιαστικό όργανο της Παναγίας των Παρισίων (η λίστα αναμονής, πριν τη φωτιά, έφτανε τα δύο με δύομισι χρόνια). Το μεγαλύτερο από τα τρία όργανα του ναού, το οποίο διαθέτει πέντε πληκτρολόγια και σχεδόν 8.000 σωλήνες, γλίτωσε από την πλήρη καταστροφή αλλά υπέστη ζημιές από τα συντρίμια, τη σκόνη και το νερό, όπως δήλωσε ο οργανίστας του ναού, Philippe Lefèvre.

● Στο κυρίως σώμα του ναού υπήρχαν τεράστιοι πίνακες, πολύ μεγάλων διαστάσεων για να μπορέσουν να αφαιρεθούν κατά της διάρκειας της πυρκαγιάς. Αφαιρέθηκαν το επόμενο πρωί. Πρόκειται για μεγάλους καμβάδες προς τιμήν της Παναγίας που προσφέρθηκαν τον 17ο αιώνα από τη συντεχνία των χρυσοκόων. Οι πίνακες δεν έχουν καεί αλλά έχουν πληγεί από τον καπνό και τα νερά.

● Σπουδαίο έργο τέχνης είναι και το άγαλμα του προστάτη

άγιου της πόλης του Παρισιού, του Αγίου Διονυσίου, έργο του μπαρόκ Γάλλου γλύπτη Nicolas Coustou που βρίσκεται στο βόρειο τμήμα του ναού.

● Ο κιτώνας του Αγίου Λουδοβίκου λέγεται ότι ανήκε στον Λουδοβίκο ΙΧ, βασιλιά της Γαλλίας από το 1226 έως το 1270, όταν και πέθανε σε σταυροφορία. Ο Λουδοβίκος ανακηρύχθηκε σε άγιο το 1297 και ο κιτώνας του θεωρήθηκε ιερό κειμήλιο και φυλάχτηκε στο θησαυροφυλάκιο της Notre Dame.

● Πολλά από τα έργα τέχνης, πίνακες, γλυπτά και ταπισερί, τη νύχτα της τελευταίας πυρκαγιάς, μεταφέρθηκαν στο Δημαρχείο της πόλης και από εκεί θα μεταφερθούν στο Μουσείο του Λούβρου το συντομότερο δυνατό, αφού συντηρηθούν από την ταλαιπωρία που υπέστησαν.

● Μέχρι πριν την πυρκαγιά, η γαλλική κυβέρνηση ξόδευε περισσότερα από 2 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο για έργα συντήρησης, ενώ η λίστα των επισκευών σε εκκρεμότητα μεγάλωνε συνέχεια.

● Οι καμπάνες της Παναγίας των Παρισίων ήχησαν πένθιμα και το 2015, την ημέρα της τρομοκρατικής επίθεσης στα γραφεία του σατιρικού περιοδικού Charlie Hebdo, προς τιμήν των θυμάτων.

● Το 2016, στη Notre Dame συγκεντρώθηκαν κορυφαίοι πολιτικοί και θρησκευτικοί αξιωματούχοι για μία τελετή προς τιμήν του Ζακ Χάμελ, του γάλλου ιερέα που δολοφονήθηκε από ισλαμιστές στη μητρόπολη της πόλης της Ρουέν.

● Τον Σεπτέμβριο του 2016 ανακαλύφθηκε κοντά στον καθεδρικό ναό ένα αυτοκίνητο γεμάτο δοχεία με αέριο. Τρεις γυναίκες που πιστεύεται ότι είχαν υποκινηθεί από το Ισλαμικό κράτος κατηγορήθηκαν στη συνέχεια για τρομοκρατικά αδικήματα.

● Τον Ιούνιο του 2017, έξω από τη Notre Dame, ένας Αλγερινός προσπάθησε να επιτεθεί με σφυρί σε έναν αστυνομικό, φωνάζοντας «Αυτό είναι για τη Συρία». Τελικά ο δράστης τραυματίστηκε από πυροβολισμό.

● Στη στέγη του ναού βρίσκονταν ολόκληρη αποικία μελισσών (υπολογίζεται σε 180.000 μέλισσες) που διατηρούνταν σαν μία ένδειξη ευγνωμοσύνης προς αυτά που προσφέρει η Γη και η Φύση, και βέβαια για το μέλι τους και το κεριά τους από το οποίο εξασφάλιζαν τα κεριά της εκκλησίας. Τα μελίσσια βρίσκονταν στην ταράτσα του πρώτου ορόφου του ναού και σώθηκαν από τη φωτιά. **A**

Ο ΚΑΡΑΓΙΑΣ

Ο ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΚΟΛΛΗΜΕΝΟΥΣ

Ο Fly MC της Αθήνας απογειώνει το hip hop με το «Complex» και μιλά χωρίς κόμπλεξ για όσα τον εξιτάρουν

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

«Athens state of mind, baby, τα λέμε σε λίγο» μου λέει κλείνοντας το τηλέφωνο και παραφράζοντας τον Nas. Ο Hatemost, ή Prince XXIII ή Άκης, έχει τελειώσει τη φωτογράφιση στο «God's Barber» και ετοιμάζεται να βρεθούμε στο πολύβουο κέντρο της Αθήνας που του αρέσει να κυκλοφορεί. Είναι fly mc, είναι επιρροή για τις νέες γενιές που ραπάρουν, είναι συνεσταλαγμένος πίσω από τα γυαλιά μυωπίας που μεγεθύνουν ένα μικροσκοπικό τατουάζ στο πρόσωπό του, ό,τι ακριβώς δεν θα δεις όταν αλυχτά και επιβάλλεται στη σκηνή σαν λύκος κρατώντας το μικρόφωνο και παρασέρνοντας τους θεατές στο σκοτεινό, συχνά, μυαλό του. Το 2019 τον βρίσκει σε πολύ παραγωγική φάση και το πρώτο, ομώνυμο άλμπουμ του «Complex», του δημιουργικού συμπλέγματος με Styl Mo και dwmnd, έχει διαστημικούς ήχους για να δονήσουν την αστική ζούγκλα. Να γιατί.

Θυμάσαι τις πρώτες ρίμες που έγραψες; Πώς σου έσκασε να το κάνεις; Το είδα από τους μεγαλύτερους. Εκεί στο σχολείο που κάναμε σκέτι, τα πατίνια και τα inline μας, έσκασε ο Εισβολέας σε κάποια φάση. Στα σκαλάκια, στο προαύλιο, άλλοι τσουλούσαν, άλλοι έβαφαν, άλλοι ραπάραν. Έτυχε ένας από την παρέα να έχει μεγαλύτερα αδέρφια που έκαναν παρέα με τον Εισβολέα, τον Ταραξία από την Κυψέλη, τον Τάκι Τσαν. Γνωρίσαμε όλο αυτό το σινάφι, Αλφα Γάμα, Ζήτα Νι, κάποια μέλη, ηγαίνοντας ως μικρότεροι στο σπίτι του μικρού είδαμε και τους μεγάλους. Μας πήραν κι από κοντά αυτοί. Ήμασταν μια γειτονιά, που τα δύο elements του hip hop υπήρχαν, το mc'ing και το γκράφιτι φουλ ενεργό, είχαμε καλά crew από Γαλάτσι, Πατήσια, Κυψέλη αλλά και πιο βόρεια, όπως το Ηράκλειο. Μόνο b-boys δεν είχαμε. Μου βγήκε, αρχικά μιμούμενους ροές και flows σε ελληνικούς στίχους από MCs που μου άρεσαν τότε και σιγά σιγά άρχισα να το κάνω. Είμαι τυχερός γιατί γνώρισα το studio πρώτα, τραβιόμασταν Παγκράτι και δίνανε 3.000 δραχμές την ώρα για να γράφουμε στο Horizon, είδαμε το pro στοιχείο, πώς γίνεται η δουλειά κανονικά, να έχεις καλό μικρόφωνο, καλά μηχανήματα και να γράφεις τη φωνή σου μέσα σε booth, μελετημένο ακουστικά. Ήταν μόλις είχε βγει το cd, δεν υπήρχε το home studio που στην πορεία μας ως Βήτα Πεις αυτό στηριξαμε, το DIY. Αν όμως δεν είχαμε αυτές τις γνώσεις, δεν θα μπορούσαμε να το κάνουμε καλά. Στα σπίτια τότε δεν είχαν πέσει λεφτά για ηχομονώσεις, δεν υπήρχε εξοπλισμός. Κι έτσι μπήκαμε στην ηχογράφιση.

Γιατί διάλεξες το Hatemost; Ο πιο μισπτός, και καλά. Προφανώς δεν με μισεί ο κόσμος, απλά πήγε στην αντίθεση πως αντικρίζουν ένα άλλο άτομο και μπορεί να είναι μια κρυφή πτυχή που έχω μέσα μου. Καλλιτεχνικά, επειδή υπάρχει ανταγωνισμός και ευγενής άμιλλα στη rap σκηνή, είπα πως θα είμαι ο πιο μισπτός επειδή θα ηγαίνω πιο μπροστά συνέχεια.

Τι θυμάσαι από τα σχολικά χρόνια; Παρέες, joints στις τουαλέτες, καταλήψεις. Γυμνάσιο πήγα Γαλάτσι και Λύκειο στην Γκράβα, όπου πρόλαβα και τους τελευταίους πάνκηδες. Είχε φύγει η πολλή αλητεία, η πρέζα, ήμουν από τη γενιά που το πρόλαβε οριακά. Ήρθαν πιο πολλοί μετανάστες μετά και άλλαξε η φάση. Συνεχίζει να είναι grime σαν σχολείο. Έχασα το ενδιαφέρον μου μετά το δημοτικό, στην εφηβεία ήμουν με παρέες που ασχολούνταν με τη μουσική και τη ζωγραφική και βαθιά μέσα μου ήξερα τι θέλω να κάνω και πού είμαι ταγμένος. Οι γονείς μου μου έλεγαν «κάνε αυτό που αγαπάς» και με άφησαν να διαλέξω. Κοιτώντας πίσω, θα σου πω πως δεν μου έδωσε κάτι πέρα από την κοινωνικοποίηση.

Πώς προέκυψε η ιστορία με το Complex; Τέταρτο χτύπημα σε μόλις 14 μήνες. Τι είχατε κατά νου με τον Styl Mo; Χορευτικό, επιθετικό, hip hop είναι οι πρώτες λέξεις που μου έρχονται στο μυαλό. Πέφτω μέσα; Ισχύει αυτό. Έχει ηλεκτρονικό ήχο, big beats, έχω αγαπήσει από μικρό παιδί και θεωρώ πως είναι μοναδι-

κοί στο είδος τους και κανείς δεν θα τους φτάσει οι Prodigy. Ήταν άχτι μου τα breaks και τα drum n bass, μου άρεσαν από παλιά. Βγήκε τελειώς φυσικά το Complex. Είναι ένα νέο σχήμα, με τον Mo γνωρίζομασταν αλλά δεν κάναμε παρέα, μας έφερε η μουσική κοντά μετά από ένα φεστιβάλ. Ήρθε σε επαφή με τον παραγωγό μου τον dwmnd (die with memories not dreams) και κάναμε ένα collabo. Είδαμε πως έχουμε χημεία, ακούγαμε ένα beat από τον dwmnd, μας έβγαине ένα ρεφρέν καινούργιο, λέγαμε «τρελό ρεφρέν, να το κάνουμε», ακούγαμε ένα άλλο beat κι έβγαине κάτι άλλο και η φάση πήγαινε καπάκια, καπάκια, καπάκια. Κάθε μέρα βλέπαμε πως εξελίσσεται και γνωρίσαμε ο ένας τον άλλον καλύτερα. Είναι κάτι που χτίζεται και θέλουμε να το συνεχίσουμε.

Το πιο σημαντικό μάθημα που σου έδωσαν οι δρόμοι της Αθήνας είναι... Να επικοινωνείς και να ακούς τους ανθρώπους. Το «να φυλάγεσαι» και όλα αυτά τα κλισέ, να σου πω την αλήθεια εγώ ποτέ δεν έβαζα ασπίδες γύρω μου. Είχα ανοιχτές αγκαλιές και κρίση, ίσως για αυτό δεν έμπλεξα με καταστροφικά πράγματα.

Με ποιον MC θα ήθελες να πεις κάτι; Πολλοί είναι αλλά θα σου πω τον έναν, που έχει ορίσει πολλά σε αυτό τον ήχο. Με τον μεγάλο RZA των Wu Tang Clan, που έχει ασχοληθεί με πολλά πράγματα, έχει άποψη ακόμα και στον κινηματογράφο. Είναι πολυδιάστατος κι αυτό με τραβά σε κάποιον, το να μπορεί να κάνει πολλά πράγματα και να μην είναι κολλημένος κάπου. Δεν έχω άλλο tattoo από συγκρότημα πάνω μου.

Από τα Grammy και τη βράβευση του Childish Gambino μέχρι τη μόδα, η rap κουλτούρα διαμορφώνει πια τάσεις. Πού αποδίδεις την κυριαρχία του hip hop αυτή την εποχή στη μουσική βιομηχανία; Στην αλλαγή της εποχής; Δεν ξέρω. Παλιά δεν ήταν pop η φάση μας, ήμασταν λίγοι. Τουλάχιστον έφυγαν από το λαϊκό όσοι έφυγαν, αυτό με κάνει να χαίρομαι. Και τουλάχιστον το pop που γίνεται πια εδώ πατά στις ρίζες και τα πρότυπα της μαύρης μουσικής. Αν κάτι γίνεται cory paste, δεν με αφορά. Στα συν είναι πως σε παίρνουν πιο σοβαρά απέξω αν κάποιος θέλει να κάνει μια μπίζνα μαζί σου. Η Αμερική πλέον νιώθει αυτόν τον ήχο και μπορεί να δει αν θα εξελικτεί κάτι και θα χώσει μπάζετ, εφόσον το προϊόν καλύπτει και θέλει ο καλλιτέχνης να γίνει προϊόν. Παλιότερα με το λαϊκό δεν μπορούσε η Αμερική να καταλάβει μέχρι πού μπορεί να φτάσει αυτό. Ανοίγουν λίγο οι δουλειές, νομίζω, με αυτό τον τρόπο. Σίγουρα είναι και η αντίδραση επειδή έχει ακραίους στίχους αυτό το είδος, που δεν το κατακρίνω, ελευθερία λόγου έχουμε και κάποιοι πολεμήσανε για να την έχουμε εμείς σήμερα. Είναι κι αυτό το luxury που τραβά τον πισιρικά, κερδίζω χρήματα χωρίς να είμαι από το πανεπιστήμιο ή με τα φράγκα του μπαμπά, κάνω τη μουσική μου και βγάζω τη ζωή μου, α, μπορώ να το κάνω κι εγώ αν κάνω αυτό που αγαπώ. Εξαρτάται πώς μπορεί να δουλέψει κανείς την επιρροή του, αν θα του βγει σε καλό ή όχι.

Υπάρχουν κόμπλεξ στο hip hop; Με ενοχλεί, χωρίς να νευριάζω και να σπαταλώ ενέργεια, το να είσαι κλειστόμυαλος. Να λες, να λες, να λες, επειδή εσύ νομίζεις το δικό σου. Κι αν κάτι είναι διαφορετικό και δεν το έχεις συνηθίσει να το κράζεις. Ίσως το κράζεις, γιατί δεν μπορείς να το κάνεις. Εμένα με εξιτάρει να είσαι πολύπλευρος, διαφορετικός και να σκας με νέες προτάσεις. Αν είσαι οπισθοδρομικός, δεν πας πουθενά. Ευτυχώς δεν παίζει πια τόσο πολύ στην κοινότητα.

Μεγάλωσες Γαλάτσι, έζησες Εξάρχεια, μετακόμισες Άνω Κυψέλη. Πώς σου φαίνεται η νέα σου γειτονιά; Έφυγε ένας φίλος στο εξωτερικό και μπήκαμε εμείς. Έχει ωραία αύρα, είναι πιο multi-culti, είμαστε πιο κοντά ο ένας με τον άλλον. Μου αρέσει η αύρα του κέντρου.

Ποια συναυλία που έδωσες και ποια συναυλία που πήγες δεν θα ξεχάσεις ποτέ και γιατί; Χμμμ. Το επετειακό live για τα δέκα χρόνια Βήτα Πεις στο γήπεδο του Σπóρτινγκ το 2012, θα σου πω. Ήταν ένα όνειρο που το λέγαμε για πλάκα και το ζήσαμε. Ήταν η μεγαλύτερη hip hop συναυλία στην Ελλάδα που είχε γίνει τότε, 3.600 άτομα, η πρώτη που έσκασαν καπνογόνα, που σπκώθηκαν πανό, που είχε γηπεδική ατμόσφαιρα. Σαν θεατής χάρηκα, ανατριχίασα και γούσταρα πολύ, επειδή είχαμε χτικιάσει γιατί είχαν ακυρώσει δύο φορές, όταν ήρθαν οι Mobb Deep. Και το live Jazzmatazz με Guru στον Λυκαβητό, που βρέθηκα κάπως τυχαία να το πω. Δεν παίζει να την ξαναδούμε. **A**

Το πιο σημαντικό μάθημα που σου έδωσαν οι δρόμοι της Αθήνας είναι...
«Να επικοινωνείς και να ακούς τους ανθρώπους...»
Το "να φυλάγεσαι" και όλα αυτά τα κλισέ, να σου πω την αλήθεια εγώ ποτέ δεν έβαζα ασπίδες γύρω μου».

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Αεν ξέρω τι θέλω να γίνει όταν πεθάνω. Ξέρω όμως ότι όσο μεγαλώνεις, τόσο πιο πολύ μαθαίνεις για ανθρώπους που έφυγαν. Οι παρουσίες σε κηδείες γίνονται πιο συχνές, όπως και οι επισκέψεις σε κοιμητήρια. Μια φορά σε μια κηδεία, ύστερα από κάμποσα τριάρια κονιάκ, ο φίλος μου ο Σπύρος αποφάνθηκε ότι θα ήθελε να τον αποτεφρώσουν και να βάλουν τη στάχτη του πάνω στο τζάκι για να μπορεί να παρακολουθεί τη γυναίκα του. Ο Σπύρος είναι τύπος με χιούμορ, αλλά εγώ δεν έχω σκεφτεί τι προτιμώ, να ταφώ ή να αποτεφρωθώ. Να με συγκωρείτε αν σας φαίνονται μακάβρια όλα αυτά, οι σκέψεις γίνονται με αφορμή το πρώτο αποτεφρωτήριο που θα δημιουργηθεί στην Ελλάδα. Ύστερα από πολλά χρόνια που άνθρωποι το ζητούν, είμαστε κοντά: Στις αρχές Μαρτίου υπογράφηκε η υπουργική απόφαση που εγκρίνει τη σχετική μελέτη του Δήμου Αθηναίων και το αποτεφρωτήριο θα γίνει στον Ελαιώνα. Όμως μη ρωτήσετε πόσο κοντά ακριβώς, ούτε οι αρμόδιοι δεν το ξέρουν.

Το ταξίδι στη Βουλγαρία

Μέχρι τώρα, οι Έλληνες που επιθυμούν να αποτεφρωθούν μετά θάνατον «πηγαίνουν» στη Βουλγαρία σε ποσοστό 99%, επειδή είναι πιο φθηνά τα μεταφορικά, άρα και τα έξοδα, και είναι περίπου 1.500 άνθρωποι ετησίως, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Αντώνη Αλακιώτη, συνιδρυτή της Ελληνικής Κοινωνίας Αποτέφρωσης. Ο **Αλέκος Παπαγεωργίου** έζησε αυτή την εμπειρία, όταν έχασε τη σύντροφό του σε ηλικία 68 ετών στις 6 του περασμένου Οκτωβρίου. «Ήταν μια υγιής και δραστήρια γυναίκα, η οποία αρρώστησε από καρκίνο κι έφυγε μέσα σε 3-4 μήνες. Το είχαμε συζητήσει, ήταν επιθυμία της να αποτεφρωθεί, παρόλο που ήταν χριστιανή. Απευθύνθηκα σε ένα γραφείο τελετών, το οποίο ανέλαβε όλη τη γραφειοκρατική διαδικασία. Εμείς δεν μπορούσαμε να ταξιδέψουμε και τελικά, ύστερα από περίπου 12 ημέρες, μας έφεραν μια τεφροδόχο ερμητικά κλειστή με την τέφρα της μέσα. Την τεφροδόχο την κράτησε ο γιος της και την έχει στο σπίτι του. Είχαμε ακούσει για ιστορίες ότι τα γραφεία πάνε 4-5 ανθρώπους μαζί και ίσως η τέφρα που θα σου φέρουν να μην είναι του δικού σου ανθρώπου. Ανησυχούσαμε. Τελικώς, όλο αυτό κόστισε 3.500 ευρώ και τώρα που το σκέφτομαι ήταν πολύ ακριβά, αρχίζω να υποψιάζομαι ότι το γραφείο το έδωσε σε άλλο γραφείο, εξειδικευμένο, παίρνοντας τον «αέρα» του. Κι εγώ θέλω να αποτεφρωθώ όταν πεθάνω, το έχω πει στα παιδιά μου κι ελπίζω μέχρι τότε να έχει φτιαχτεί ένα αποτεφρωτήριο στην Ελλάδα για να γλιτώσουν αυτή την ταλαιπωρία του πηγαίνελα στο εξωτερικό», λέει.

Το κόστος και η γραφειοκρατία

Ο **Αντώνης Αλακιώτης** αναφέρει ότι το κόστος συνήθως είναι 2.500 με 3.000 ευρώ, συν την επιβάρυνση που θα έχει κανείς αν ταξιδέψει κι αυτός στη Βουλγαρία. Εκτός της ληξιαρχικής πράξης θανάτου, χρειάζονται ένα πιστοποιητικό που να λέει ότι η αποτέφρωση ήταν επιθυμία του θανόντος ή της οικογένειάς του, καθώς και ένα πιστοποιητικό ιατροδικαστή που θα επιβεβαιώνει την αιτία θανάτου, αλλά και ότι δεν υπάρχει βηματοδότης (κι αν υπάρχει αφαιρείται, γιατί μπορεί να εκραγεί κατά την αποτέφρωση). Επίσης, σε κάθε περίπτωση που η σορός πρέπει να περάσει τα σύνορα (ή να ταξιδέψει με πλοίο ή αεροπλάνο εντός της επικράτειας) θα γίνει η λεγόμενη μικρή ταρίχευση, με ενέσεις φορμόλης, λόγω των κινδύνων που μπορεί να συνεπάγεται η σήψη. Η αποτέφρωση διαρκεί περίπου μιάμιση ώρα. Κάποια οστά, στη λεκάνη και ψηλά στους μηρούς, δεν καίγονται τελείως. Έτσι, ό,τι έχει απομείνει, τοποθετείται σε μπκάνημα κονιορτοποίησης. Το αποτέλεσμα τοποθετείται σε τεφροδόχο και παραδίδεται στην οικογένεια.

Προσοχή: Ανατριχιαστικές πληροφορίες

Αυτή η διαδικασία έχει αποτελέσει αντικείμενο έντονης κριτικής από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία αναφέρει ότι «η Εκκλησία θεωρεί το ανθρώ-

πινο σώμα ως ναό του Αγίου Πνεύματος, στοιχείο της υποστάσεως του ανθρώπου, που έχει πλασθεί κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού» και για τον λόγο αυτό η ορθόδοξη χριστιανική παράδοση αντιμετωπίζει το νεκρό σώμα «όχι ως "στερεό απόβλητο", όπως οι απολογητές της αποτέφρωσης, αλλά το περιβάλλει με σεβασμό και τιμή ως έκφραση αγάπης προς το κεκοιμημένο μέλος της». Λέει ακόμη: «Κατά τη σύγχρονη διαδικασία της κατ' ευφημισμόν "αποτεφρώσεως", μετά την καύση της σορού σε κλίβανο, ο ανθρώπινος σκελετός ρίχνεται σε ηλεκτρικό σπαστήρα (μίξερ, cremulator), θρυμματίζεται και μετατρέπεται σε σκόνη. Η Ιερά Σύνοδος αρνείται ότι είναι αξιοσηπείς για τον νεκρό να καεί σε κλίβανο και να θρυμματισθεί σε μίξερ και δεν διακρίνει ιδιαίτερες διαφορές της σύγχρονης "απέτεφρωσης νεκρών" και της διαδικασίας ανακύκλωσης απορριμμάτων». Σε κάθε περίπτωση η Ιερά Σύνοδος αρνείται τη διαδικασία, όπως και να τελεστεί την εξόδιο ακολουθία για κάποιον που έχει επιλέξει να αποτεφρωθεί.

«Η εκκλησία είναι αρκετά σκληρή, στην ουσία τιμωρεί τις οικογένειες. Σε όλες τις ορθόδοξες χώρες υπάρχουν αποτεφρωτήρια, με τη σύμφωνη γνώμη των εκεί εκκλησιών, εκτός από την Ελλάδα. Στη Ρωσία, στη Βουλγαρία, στη Σερβία και αλλού. Επίσης, σε όλα τα ελληνόφωνα πατριαρχεία του εξωτερικού, στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία, παντού. Έχω τη γνώμη ότι η Ιερά Σύνοδος εκτίθεται. Ούτε η εκταφή ήταν στις παραδόσεις της εκκλησίας, όμως, κατ' οικονομία, η εκκλησία αποφάσισε να επιτρέψει να γίνονται. Το ίδιο θα πρέπει να κάνει και για την αποτέφρωση», λέει ο Αντώνης Αλακιώτης, προσθέτοντας ότι η καύση των νεκρών ανήκει στις ελληνικές παραδόσεις, ήδη από την Αρχαία Ελλάδα. Λέει ακόμη ότι η αποτέφρωση αποτελεί μια πολύ περισσότερο πολιτισμένη πρακτική σε σχέση με την ταφή και την εκταφή. Λόγω του πολύ περιορισμένου χώρου στα κοιμητήρια η σορός υπόκειται σε εκταφή στα τρία χρόνια. Αν δεν έχει λιώσει, δίδεται παράταση ενός έτους. Στη συνέχεια τοποθετείται σε μεταλλικά κουτά ή σε μαρμαρίνα οστεοφυλάκια, για τα οποία πληρώνεται κάθε χρόνο ένα τέλος στον κατά τόπους δήμο. «Ύστερα από 40-50 χρόνια σιγά μιλθιμούνται τα δισέγγονα και τα τρισέγγονα να πληρώσουν, στο τέλος όλοι στα κωνευτήρια καταλήγουν», επισημαίνει ο κ. Αλακιώτης. Για την ιστορία, τα κωνευτήρια είναι χώροι όπου ρίχνονται σωρηδόν τα οστά ανακατεμένα μέχρι που γίνονται χώμα.

Δεν είναι θέμα της Εκκλησίας

Η **Νέλλη Παπαχελά**, αντιδήμαρχος Εμπορίου, Ανάπτυξης και Διαχείρισης Κοινόχρηστων Χώρων του Δήμου Αθηναίων, σημειώνει ότι το αποτεφρωτήριο πρέπει να κατασκευαστεί για πολλούς λόγους: «Γιατί το επιθυμεί μια μεγάλη ομάδα συμπολιτών μας και είμαστε υποχρεωμένοι, ανεξάρτητα με τις πεποιθήσεις του καθενός, να παράσχουμε αυτή την υπηρεσία. Επίσης, η κληρονομικότητα των κοιμητηρίων, πλέον, έχει φτάσει στα

Την αποτέφρωση επέλεξαν η Μαρία Κάλλας, ο Δημήτρης Μητρόπουλος, ο Λουκιανός Κηλαπδόνης, ο Ηλίας Πετρόπουλος, ο Γιάννης Βόγλης, ο Μηνάς Χατζησοάββας, ο Μάνος Ελευθερίου, ο Αλέξανδρος Κατοσαντώνης, η Αρλέτα

Η τελευταία επιθυμία

Εσύ τι προτιμάς, να ταφείς ή να καείς; Η λειτουργία του πρώτου αποτεφρωτηρίου νεκρών στην Ελλάδα μπήκε στην τελική ευθεία

Του TAKH SKRIBANOY

οριά της. Υπάρχουν περίοδοι που για να γίνει μια ταφή μπορεί να περάσει και μια εβδομάδα – καταλαβαίνετε πόσο ψυχοφθόρο είναι αυτό για την οικογένεια. Να πω ακόμη ότι το έξοδο που επωμίζονται όσοι πάνε έξω είναι πολύ μεγάλο, εκτός του ότι τα χρήματα αυτά μένουν στο εξωτερικό ενώ θα μπορούσαν να παραμείνουν στη χώρα μας. Όσο για το θέμα της εκκλησίας, αυτό αφορά την εκκλησία και τους πιστούς της και όχι τον Δήμο Αθηναίων και τη συντεταγμένη πολιτεία».

Το επόμενο διάστημα θα συνεδριάσει το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας για να εγκρίνει τον τρόπο κατασκευής του αποτεφρωτηρίου και της σύμβασης παραχώρησης και στη συνέχεια θα διενεργηθεί ο διαγωνισμός. Το κόστος υπολογίζεται γύρω στο ενάμισι εκατ. ευρώ και είτε θα το πληρώσει απευθείας ο Δήμος Αθηναίων είτε ο ιδιώτης που θα το κατασκευάσει θα πληρώνεται από τα έσοδα. Για το πότε θα είναι έτοιμο, κανείς δεν ξέρει. «Ό,τι προλάβουμε στη δική μας θητεία θα το κάνουμε. Εκτιμώ, πάντως, ότι αν όλα πάνε καλά, θα είναι έτοιμο στη διάρκεια της θητείας της επόμενης δημοτικής αρχής», λέει η Ν. Παπαχελά. Τι κάνει εντύπωση; Θα περίμενε, ίσως, κανείς ότι η Εκκλησία θα αντιδρούσε. Όπως και οι κάτοικοι τριγύρω. Αλλά υπάρχουν δύο προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας από μεγάλες εταιρίες. Οι προσφυγές αυτές έχουν εκδικαστεί και αναμένεται η απόφαση. «Εκτιμώ ότι κατά 99,9% οι προσφυγές αυτές δεν θα γίνουν αποδεκτές. Δυστυχώς πρόκειται για μεγάλες εταιρίες, που ίσως δεν θα το περίμενε κανείς να λειτουργήσουν με αυτό τον τρόπο. Υποστηρίζουν ότι οι εκπομπές θα είναι βλαπτικές για την υγεία των υπαλλήλων τους, κάτι

που δεν ισχύει, άλλωστε θα υπάρξει περιβαλλοντική μελέτη, ενώ και η νομοθεσία της Ε.Ε. είναι πολύ αυστηρή. Ξέρω, επίσης, ότι ο δήμαρχος προτίθεται να καλέσει εκπροσώπους των εταιρειών που έχουν προσφύγει, προκειμένου να υπάρξει μια συνεννόηση, ίσως στο πλαίσιο της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης τους. Μπορεί, βέβαια, να ακολουθήσουν προσφυγές και από άλλους». Σε κάθε περίπτωση, με ιδιωτική πρωτοβουλία ήδη ετοιμάζεται αποτεφρωτήριο εντός της Αττικής, στη Ριτσώνα, το οποίο αναμένεται να λειτουργήσει στις αρχές φθινοπώρου.

Γιατί στον Ελαιώνα

Όπως λέει ο δήμος, η επιλογή του χώρου έγινε ύστερα από πρόσκληση σε ιδιώτες που θα ήθελαν να προσφέρουν τα οικοπέδά τους είτε για ενοικίαση είτε για πώληση. Στη συνέχεια, τόσο αυτά όσο και κάποια ιδιόκτητα του δήμου, δόθηκαν σε μεγάλη τεχνική εταιρεία ώστε, λαμβάνοντας υπόψη και τη νομοθεσία, να ελεγχθούν τα χαρακτηριστικά τους. Και προκρίθηκε ο Ελαιώνας, ο οποίος είναι στην ιδιοκτησία του δήμου. Η κ. Παπαχελά λέει ότι «η περιοχή του Ελαιώνα εντάσσεται στο προεδρικό διάταγμα Λαλιώτη που καθορίζει τις χρήσεις. Αυτός ο χώρος έχει χαρακτηριστεί ως χώρος πρασίνου και, σύμφωνα με το ΠΔ, μέσα στο χώρο πρασίνου μπορούμε να δομήσουμε 5% για κοινωνική χρήση». Σε ό,τι αφορά τις αντιδράσεις των κατοίκων, αναφέρει ότι δεν είπαν ότι στο αποτεφρωτήριο αλλά ότι σε αυτό το σημείο, γιατί «κανείς στην Ελλάδα δεν θέλει τις δύσκολες χρήσεις κοντά στο σπίτι του. Παρότι η απόσταση του αποτεφρωτηρίου από το κοντινότερο σπίτι είναι περισσότερο από ένα χιλιόμετρο και παρότι σε

όλες τις πολιτισμένες χώρες τα αποτεφρωτήρια βρίσκονται εντός του οικιστικού ιστού».

Την απόφαση του Δήμου Αθηναίων χαιρέτισε η Ελληνική Κοινωνία Αποτέφρωσης, αν και, όπως εκτιμά ο Αντώνης Αλακιώτης, με τις πιο αισιόδοξες προβλέψεις δεν θα είναι έτοιμο πριν από τέσσερα χρόνια. Ο κ. Αλακιώτης εκφράζει επιφυλάξεις και για την επιλογή του Ελαιώνα. Λέει ότι ο δήμος δεν κατάφερε να κερδίσει την αποδοχή ή έστω την ανοχή των κατοίκων, αλλά και ότι η περιοχή είναι τέτοια που ακόμα κι αν ξεκινήσουν τα έργα μπορεί να σταματήσουν για διάφορους λόγους, επειδή, για παράδειγμα, μπορεί να βρεθούν αρχαία.

Θα σε δω στ' αστέρια

Οι πθοποιοί Πάννης Βόγλης, Μννάς Χατζησάββας και Γιώργος Μοσχίδης επέλεξαν να αποτεφρωθούν. Όπως και ο αδελφός του Γιώργου Μοσχίδη, ο ζωγράφος Παύλος Μοσχίδης. Το ίδιο ο τραγουδοποιός Λουκιανός Κηλαπδόνης, ο ποιητής Μάνος Ελευθερίου και ο ποιητολόγος Αλέξανδρος Κατσάντωνης. Η τέφρα της Μαρίας Κάλλας σκορπίστηκε στο Αιγαίο και του σκηνοθέτη Ανδρέα Βουτσινά στο θέατρο της Αρχαίας Επιδαύρου. Του Δημήτρη Μητρόπουλου βρίσκεται θαμμένη στο Α΄ Νεκροταφείο, ενώ ο Ηλίας Πετρόπουλος προτίμησε να διασκορπιστεί στον Σπκουάνα, στο Παρίσι. Η Αρλέτα αποτεφρώθηκε μαζί με την κιθάρα της. Εγώ, που μετά από μερικά φθνήα ούισκι έγινα λίγο μεθυσμένος και ονειροπόλος, θέλω να φαντάζομαι ότι μετά το τέλος θα βρεθούμε ξανά σε κάποιο μακρινό αστέρι, ίσως να έχουμε και μερικά ποιοτικά κονιάκ και να γελάμε με τις αγωνίες των κοινών θνητών. Αλλά ίσως και να μη γίνει τίποτα απ' όλα αυτά. **Α**

Το αποτεφρωτήριο θα κατασκευαστεί στα οικοδομικά τετράγωνα 17 (μεταξύ των οδών Μαρκόνη. Α. Αθηνών, Μπτροδώρου, Ιεράς Οδού) και 19 του Ελαιώνα (κοντά στην Ιερά Οδό και το μετρό). Η συνολική έκταση είναι 37 στρέμματα και το αποτεφρωτήριο θα καταλαμβάνει το 5% αυτών. Το υπόλοιπο θα είναι χώρος πρασίνου με αναψυκτήριο, αθλοπαιδιάς κ.λπ.

Η πρώτη προσπάθεια να υπάρξει νόμος για τη δημιουργία αποτεφρωτηρίου στην Ελλάδα έγινε, με διακομματική υποστήριξης τροπολογία που προώθησε η Ελληνική Κοινωνία Αποτέφρωσης, το 1998. Απορρίφθηκε, όπως και εκείνη του 2004. Τελικώς, ο πρώτος νόμος που επιτρέπει την αποτέφρωση νεκρών ψηφίστηκε το 2006. Το 2010 με Κοινή Υπουργική Απόφαση τακτοποιήθηκαν τα τεχνικά θέματα (περιβαλλοντικά, κτιριακά κ.λπ.). Από το 2014 με νόμο επιτρέπεται η κατασκευή αποτεφρωτηρίου και εκτός νεκροταφείων (ύστερα από πρόταση του Δήμου Αθηναίων, επειδή η Εκκλησία αντιδρούσε στη χωροθέτηση αποτεφρωτηρίων εντός κοιμητηρίων). Από το 2017 με νόμο αποτεφρωτήριο μπορούν να ιδρύσουν και ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Οι εταιρείες που προσέφυγαν στο ΣΤΕ είναι οι: Alpha Bank, Αφοί Σαρακάκης ΑΕΒΜΕ, Εικονοτεχνική ΑΕ, Εθνική Παναγία, Ελληνικά Χρηματοστήρια, Κ. Πάστρας Α.Ε., Π. Πετρόπουλος ΑΕΒΕ, ΤΕΝΟΡΑ Τεχνική.

Με απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τα ασφαλιστικά ταμεία καταβάλλουν τα χρήματα του επιδόματος κηδείας και στην περίπτωση της αποτέφρωσης νεκρού.

Κάποιοι επώνυμοι που έχουν αποτεφρωθεί είναι: Οι πθοποιοί Λουκ Πέρι, Πολ Νιούμαν, Ινγκριντ Μπέργκμαν, Μάρλον Μπράντον, Βίβιαν Λι, Κρίστοφερ Ριβ, Πάτρικ Σουέιζ. Οι μουσικοί Ντέιβιντ Μπούι, Πρινς, Τζάνις Τζόπλιν, Τζορτζ Χάρισον, Ειμί Γουάινχαουζ. Επίσης, ο σεφ Άντονι Μπουρντέν, ο σχεδιαστής Καρλ Λάγκερφελντ, η πρωθυπουργός της Βρετανίας Σάγκκαρετ Θάτσερ, ο «πατέρας» της ψυχανάλυσης Σίγκμουντ Φρόιντ, ο φυσικός Άλμπερτ Αϊνστάιν.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ

Αστυνομικά μυθιστορήματα, ψυχολογικά θρίλερ, νουάρ λογοτεχνία, βιβλία μυστηρίου, μπεστ σέλερ. Διαβάσαμε τα καλύτερα. Τι ετοιμάζουν οι εκδοτικοί οίκοι.

ANTI ΑΜΕ ΡΙΚΑ ΝΙΣ ΜΟΣ

**Γιατί οι ΗΠΑ
έχουν μείνει
μόνες στον
κόσμο;**

Μια συζήτηση με τη
Σώτη Τριανταφύλλου
με την ευκαιρία του βιβλίου της
για τον αντιαμερικανισμό
στην ευρωπαϊκή λογοτεχνία

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Αρχίσουμε από μια διαπίστωση με την οποία δεν ξέρω αν συμφωνείς. Παρά την προεδρία Τραμπ ο ευρωπαϊκός αντιαμερικανισμός δεν φαίνεται ενισχυμένος. Ο δικός μου αντιαμερικανισμός έχει ενισχυθεί. Αλλά, πράγματι, η προεδρία Τραμπ δεν έχει επιδεδεικνύσει το κλίμα. Ο πρώτος λόγος είναι ότι οι νεότερες γενιές των Ευρωπαίων έχουν ενσωματωθεί στο περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης· δεν έχουν υποστεί προπαγάνδα εναντίον του αμερικανικού πολιτισμού ή της τεχνολογίας, όπως οι προηγούμενες. Ούτε, φυσικά, τους έχουν γανώσει το μυαλό τα συνθήματα των πάλαι ποτέ κομμουνιστικών κομμάτων, Yankees Go Home και Έξω οι Βάσεις του θανάτου. Το πολύ-πολύ να ξέρουν για το τρομοκρατικό χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 – κάτι που ίσως κάνει τις ΗΠΑ πιο συμπαθητικές. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι πολλοί θεωρούν τον Τραμπ «ατύχημα»: σε μια χώρα όπου οποιοσδήποτε μπορεί να γίνει πρόεδρος, με λίγη τύχη και γερή χρηματοδότηση, αν δεν είσαι μαρξιστής μπορείς να εκλάβεις την προεδρία σαν ατύχημα. Αν είσαι μαρξιστής, δεν ερμηνεύεις τίποτα ως αποτέλεσμα καλοτυχίας ή κακοτυχίας... Όλα υποτίθεται ότι απορρέουν από το σύστημα της παραγωγής, από την οικονομία... Ο τρίτος λόγος είναι ότι το σπλιτ του Τραμπ αρέσει: είναι ξύλο απελέκτο, έχει αμετροπέπια – όπως πολλοί άνθρωποι. Η προσωπικότητά του υπονοεί ότι δεν χρειάζεται να προσπαθούμε να είμαστε καλοί, ευγενείς και δίκαιοι. Δίνει ένα παράδειγμα επιτυχίας χωρίς αξία. Όχι ότι σε μερικά πράγματα που λέει ή κάνει έχει απόλυτο άδικο...

υπόλογοι: θα κατηγορηθούμε για ρατσισμό και εκθροπάθεια... Φαντάσου να λέγαμε «οι Άραβες είναι ηλίθιοι...!» Υπάρχει πάντοτε το επικείμενο ότι οι Αμερικανοί είναι «ισχυροί», άρα μπορούμε να εκφραζόμαστε εναντίον τους, ενώ π.χ. οι Σομαλοί δεν είναι – άρα, ας μη ξεστομίζουμε ότι είναι οι αγριότεροι πειρατές των θαλασσών. Πράγματι, οι Αμερικανοί είναι παραδόσιοι, έξαλλοι καταναλωτές· ρυπαίνουν το περιβάλλον κτλ. Ο αμερικανικός καπιταλισμός χρειάζεται τιθάσευση.

Διαβάζοντας το βιβλίο «Μόνοι στον κόσμο» για τον αντιαμερικανισμό στην ευρωπαϊκή λογοτεχνία, βλέπει κανείς τα ίδια μοτίβα σε όλες τις εθνικές λογοτεχνίες. Μυθιστορήματα για τον «απογοητευμένο μετανάστη» που περιμένει να πλουτίσει γρήγορα αλλά παραμένει φτωχός· μυθιστορήματα συντηρητικών, θρησκευόμενων και κομμουνιστών που φρίττουν μπροστά στην τεχνολογία, στην απελευθέρωση των πθών, στις «αναιδέστετες» Αμερικανίδες... Οι ιδεολογίες διασταυρώνονται σε πολλά ζητήματα: ο δεξιός μικροαστισμός – το στενό πνεύμα του μικρομαγαζάτορα – και ο αριστερός πουριτανισμός συμπιέζονται ως προς την πρόληψη του αμερικανικού πολιτισμού. Αν διαβάσουμε αριστερούς Έλληνες συγγραφείς θα δούμε ότι μιλάνε σαν ιερωμένοι στον άμβωνα. Δεν καταλαβαίνουν ούτε τα θεμελιώδη δικαιώματα: «δηλαδή μπορεί κανείς να λέει ότι του κατεβαίνει;» αναρωτιούνται κουνώντας επιτιμητικά το κεφάλι. Τους εντυπωσιάζει η συνύπαρξη θρησκοληψίας και ελευθεριότητας, αστυνομικού κράτους και ελαφρότητας. Κοντολογίς, δεν κατανοούν το μέγεθος και την ποικιλομορφία των ΗΠΑ. Ο «αυτοαμερικανισμός» (βάζω εισαγωγικά) είναι αποτέλεσμα άγνοιας και τυφλότητας.

Η όρασης «τούνελ». Σαν τους δεξιούς της παλιάς εποχής που αυτοκατακρίζονται «αντικομμουνιστές» ή τους «αντιμνημονιακούς» σήμερα. Το «αντί» τελικά αποτελεί μια θέση, μια πρόταση; Και σαν τους σημερινούς «αντιρατσιστές» και «αντιφασίστες» που δεν έχουν καμιά θετική πρόταση, καμιά δημιουργικότητα – κινούνται με συνωμοσιολογική και αστυνομική σκέψη, τροφοδοτούν αυταρχικά κινήματα όπως η πολιτική ορθότητα και, εκ των πραγμάτων, ευνοούν τη δεξιά η οποία απαντά. Όσο για την τυφλότητα, αν θέλεις να είσαι τυφλός, είσαι τυφλός σε πείσμα των ενδείξεων ή και των αποδείξεων. Κι αν θέλεις να ερμηνεύεις τα πάντα μέσω μιας ιδεοληψίας, προφανώς αυτό κάνεις. Σχετικά με τις ΗΠΑ δεν εστιάζουμε όλοι στα ίδια πράγματα: μερικοί βλέπουν τις ΗΠΑ μέσα από την αριστερή προπαγάνδα η οποία δεν στηρίζεται πουθενά πέραν της επιθυμίας να αμαυρωθεί το καπιταλιστικό σύστημα. Ούτε καν στην εξωτερική πολιτική δεν στηρίζεται: η αριστερά προσφέρει μονομεταφραστικές ερμηνείες. Παρόμοιες με εκείνες που προσφέρει για την Ευρώπη, για την ΕΕ, ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο.

Πώς σχολιάζεις τον σχετικά πρόσφατο αντιγερμανισμό; Φθονούμε και θεωρούμε ένοχο όποιον προκόβει. Για χρόνια, πιστεύαμε ότι οι Γερμανοί έφταιγαν για την ελληνική κρίση· με επικεφαλής τον κ. Σόιμπλε, ο οποίος λόγω της έλλειψης χαρίσματος, μας φαινόταν κατάλληλος για ενοχοποίηση. Σιγά-σιγά, αρκετοί Έλληνες άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι για την ελληνική κρίση φταίμε εμείς οι ίδιοι κι ότι αν δεν αλλάζουμε νοοτροπία θα παραμείνουμε στο τέλμα.

Ο αντιαμερικανισμός, όμως, δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο... Πουθενά Ευρωπαίοι

δεν κάνουν πορείες στην αμερικανική πρεσβεία – εκτός αν πρόκειται για κάποια επίκαιρη αμερικανική χειρονομία. Εμείς έχουμε καθηλωθεί στο «Φονιάδες των λαών Αμερικάνοι» και, με έναν διεισδυτικό τρόπο, αποδίδουμε στις ΗΠΑ ευθύνες που δεν έχουν και που θα έπρεπε να αναλαμβάνουμε ως ενήλικα άτομα και πολίτες.

Καταναλώνουμε αμερικανικά πολιτισμικά προϊόντα χωρίς να αναρωτιόμαστε για την προέλευσή τους. Γιατί συμβαίνει αυτό κατά την άποψή σου; Αυτό συμβαίνει σήμερα που ο κόσμος έχει αλλάξει και τα σύνορα έχουν γίνει διαπερατά. Αλλά δεν συνέβαινε όταν ήμασταν εμείς νέοι. Όταν ήμασταν νέοι η θρησκευτική δεξιά και η σοβιετόφιλη αριστερά (δηλαδή ολόκληρη η αριστερά) έκαναν αδυσώπητη προπαγάνδα εναντίον των αμερικανικών πολιτισμικών προϊόντων και οι Κνίτες μάς κυνηγούσαν επειδή ακούγαμε ροκ εντ ρολ. Στις βιβλιοθήκες των αριστερών έβρισκες περισσότερα ρωσικά βιβλία παρά ελληνικά, στα οποία προστίθεντο εκείνα των Αμερικανών που θεωρούνταν αριστεροί: Λίλιαν Χέλμαν, Τζον Ριντ, Χάουαρντ Φαστ, Τζακ Λόντον κτλ. Τα σοβιετικά μπεστ-σέλερ μεταφράζονταν αμέσως στα ελληνικά. Και οι αριστεροί προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι ο σοβιετικός πολιτισμός ήταν ανώτερος του αμερικανικού. Αλλά βεβαίως, την παιδική και νεανική ζωή μας έκαναν άξια να βιωθεί ο αμερικανικός σταθμός της Νέας Μάκρης, τα βινύλια, η αγγλο-αμερικανική μουσική, ο αμερικανικός κινηματογράφος και η αμερικανική τηλεόραση με την οποία μεγαλώσαμε. Όχι οι ταινίες για τη μάχη του Στάλινγκραντ, ούτε οι μαρτυρίες από ταξίδια κομμουνιστών στις ΗΠΑ που τα έβλεπαν όλα στραβά.

Παράλληλα, έπαιξε ρόλο το ότι το πραξικόπημα του 1967 ήταν αμερικανικής κατασκευής... Ας πούμε, για να μη μακρηγορήσουμε, ότι το πραξικόπημα ήταν μια ανωμαλία σύμφυτη στον Ψυχρό Πόλεμο. Οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες (στις οποίες τότε γινόταν το σώσε) είχαν πληροφορίες περί επικίνδυνης ενίσχυσης της αριστεράς στην Ελλάδα και δεδομένου ότι είχε προηγηθεί ο εμφύλιος πόλεμος έδωσαν το πράσινο φως για το πραξικόπημα των συνταγματαρχών. Το οποίο ήταν πρωτοβουλία των συνταγματάρχων.. Ούτε καν των στρατηγών, δηλαδή... Ένα ακόμα φιάσκο: επτά χρόνια διώξεις εναντίον της αριστεράς, επτά χρόνια φαιδρής διακυβέρνησης και ύστερα η αριστερά επέστρεψε με εκδικητικότητα. Στο μεταξύ, διαλύθηκε ο πολιτισμός που είχαμε φτιάξει στις δεκαετίες του 1950-60, μια υποψία αστικού πολιτισμού... Πήγε περίπατο και η εθνική συμφιλίωση μετά το τέλος του εμφυλίου. Και το γυρίσαμε στα σκυλάδικα που στη μεταπολίτευση έγιναν αντάρτικα. Η χούντα ήταν «αμερικανόδουλη» αλλά δεν υπήρχε πιο αντιαμερικανικό καθεστώς στην ιστορία: πατρική, θρησκεία, οικογένεια, οβελίες, τσάμικα και εμβατήρια. Γελοία κατάσταση και ντροπή μας. Τον ίδιο πολιτισμό, με μια δόση Μίκη Θεοδωράκη και ρεμπέτικων, συνέχισε το ΚΚΕ στη μεταπολίτευση. Επιστροφή στις ρίζες και πείτε όχι στα «αμερικανικά υποπροϊόντα». Πείτε όχι στην αμερικανική ζούγκλα του σεξ, των ναρκωτικών και του εύκολου πλουτισμού! Σκοταδισμός: ακόμα πληρώνουμε.

Ο αντι-αυτοαμερικανισμός είναι μια στάση λογικής; Η στάση που ασκεί κριτική στον αντιαμερικανισμό είναι χρήσιμη: όσο λιγότερα ψέματα λέμε για τον εαυτό μας και τους άλλους, όσο λιγότερες είναι οι προκαταλήψεις μας, τόσο καλύτερα για όλους μας. **A**

Παρά όλα αυτά, όπως γράφεις και στο βιβλίο, η προεδρία Τραμπ απομακρύνει τις ΗΠΑ από την Ευρώπη, την οποία θεωρείς φυσικό τους σύμμαχο. Οι ΗΠΑ ακολουθούσαν ανέκαθεν βραχυπρόθεσμη πολιτική, ένα χαρακτηριστικό που προκύπτει από τον αμερικανικό καπιταλισμό, από την επιδίωξη του κέρδους. Γι' αυτό συσσωρεύουν αποτυχίες και προκαλούν δυσανάλογα μεγάλες παράπλευρες απώλειες. Οι Ρεπουμπλικάνοι, με την επαρχιακή τους νοοτροπία, ανοίγουν μέτωπα με την Ευρώπη, ενώ θα έπρεπε, για το δικό τους όφελος, να συνεργάζονται ώστε να αντιμετωπίσουν μεγάλους γεωπολιτικούς κινδύνους όπως είναι το ισλάμ. Οι αντιαμερικανοί συνωμοσιολόγοι πιστεύουν ότι οι ΗΠΑ εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους – όμως, η κατάσταση είναι απείρως πιο περίπλοκη: συχνά, εξυπηρετούν τα συμφέροντα μερικών ιδιωτικών επιχειρήσεων, ενώ επίσης συχνά, ούτε αυτό το καταφέρνουν στο τέλος. Αλλά ο αντιαμερικανισμός δεν είναι η απόρριψη της αμερικανικής πολιτικής εδώ κι εκεί· είναι η απόρριψη του αμερικανικού πολιτισμού, του αμερικανικού τρόπου ζωής. Συνήθως, αντιαμερικανοί είναι όσοι δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για την αμερικανική παράδοση. Ή όσοι ταυτίζουν τις ΗΠΑ με τον καπιταλισμό και την παγκοσμιοποίηση. Συν όσοι έχουν κληρονομήσει στερεότυπα που τα επαναλαμβάνουν.

Τα στερεότυπα περιέχουν κάποιες αλήθειες... Αν επικρίνουμε άλλους λαούς όπως επικρίνουμε τους Αμερικανούς, θα βρεθούμε

Ο αντιαμερικανισμός είναι η απόρριψη του αμερικανικού πολιτισμού και τρόπου ζωής. Συνήθως, αντιαμερικανοί είναι όσοι δεν έχουν ιδέα για την αμερικανική παράδοση. Ή όσοι ταυτίζουν τις ΗΠΑ με τον καπιταλισμό και την παγκοσμιοποίηση. Συν όσοι έχουν κληρονομήσει στερεότυπα που επαναλαμβάνουν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ & ΘΡΙΛΕΡ

ΜΑΘΑΜΕ ΠΡΩΤΟΙ ΤΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΕΚΔΟΤΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Για τους λάτρεις της αστυνομικής λογοτεχνίας και των ψυχολογικών θρίλερ

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Εκδόσεις Μεταίχμιο

Αγαπούν τα αστυνομικά μυθιστορήματα και τα πυρετικά θρίλερ που προκαλούν εμμονή, γι' αυτό και καταφέρνουν κάθε χρονιά να προσφέρουν αξεπέραστα μυθιστορήματα δράσης και μυστηρίου. Το τρίτο μέρος της τριλογίας «Germania» του γερμανού **Harald Gibbers**, «Οι τελευταίες μέρες» (μτφ. Βασίλης Τσαλής), η οποία εξαιτίας της πολύ μεγάλης της επιτυχίας επεκτείνεται σε τετραλογία, έρχεται στις 2 Μαΐου. Τέλη 1945, τόπος και πάλι το Βερολίνο. Ο επιθεωρητής Οπενχάιμερ και η γυναίκα του η Λίζα περνούν τις τελευταίες μέρες του Γ' Ράιχ σε ένα κρησφύγετο που ανήκει σ' έναν απατεώνα, τον Έντι. Όμως θα χρειαστεί να χωριστούν, καθώς ο Οπενχάιμερ αναζητά έναν από τους οφειλέτες του Έντι. Στη διάρκεια αυτής της έρευνας ανακαλύπτει τυχαία πληροφορίες που αφορούν τον βασιπτή και ανακαλύπτει πως είναι μες στα αίματα – τα χέρια του και τα ρούχα του πασαλειμμένα. Ενώ ο κόσμος του γκρεμίζεται, ο Χάρι θα πρέπει να αντιμετωπίσει έναν αιμοβόρο παλιό εχθρό, αλλά κυρίως να επιβιώσει στη χειρότερη προσωπική του κόλαση.

«Μαχαίρα» (μτφ. Κρυστάλλη Γλυσιανιάκη) και ο **Jo Nesbo** δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Η δωδέκατη περιπέτεια του Χάρι Χόλε από τον βασιλιά του αστυνομικού αναμένεται στις 6 Ιουνίου με μεγάλη ανυπομονασία από τους απανταχού Nesbomaniacs. Η υπόθεση ξεκινάει εκεί που τελείωσε η «Δίψα» και συνδυαστικός κρίκος της υπόθεσης είναι, τι άλλο, τα μαχαίρια, με χαρακτηριστικότερο το Κρις, ένα παραδοσιακό μαχαίρι από την Ιάβα. Ο Χάρι Χόλε βρίσκεται πάλι στο σημείο μηδέν. Έχει ξανακυλήσει στο ποτό και η Ράκελ τον έχει διώξει από το σπίτι. Ένα πρωινό ξυπνά με τρομερό χανγκόβερ και ανακαλύπτει πως είναι μες στα αίματα – τα χέρια του και τα ρούχα του πασαλειμμένα. Ενώ ο κόσμος του γκρεμίζεται, ο Χάρι θα πρέπει να αντιμετωπίσει έναν αιμοβόρο παλιό εχθρό, αλλά κυρίως να επιβιώσει στη χειρότερη προσωπική του κόλαση.

Το δεύτερο μυθιστόρημα του **Αντώνη Γκόλτσου**, μετά την «Αφιέρωση» με πρωταγωνιστή τον συγγραφέα αστυνομικών ιστοριών Αλκιβιάδη Πικρό, τιτλοφορείται «**Οδηγός φόνων**» και είναι ένα αστικό νουάρ όπου ο ίδιος ο ήρωας δημιουργεί τον λαβύρινθο στον οποίο έχει παγιδευτεί. Η ιστορία ενός ανηλεούς κυνηγητού όπου παραθαλάσσιες περιοχές της Αττικής, όπως ο Σχοινιάς και το Πόρτο Γερμενό, μετατρέπονται σε σκηνικά φόνων. Αναμένεται στις 13 Ιουνίου. Την ίδια μέρα κυκλοφορεί και η 22η περιπέτεια του επιθεωρητή Τζον Ρέμπους τους ξεχωριστού **Ian Rankin**. «**Στον οίκο των φεμάτων**», μια ιστορία διαφθοράς μας υπενθυμίζει ότι αργά ή γρήγορα έρχεται η στιγμή που όλοι πληρώνουν το τίμημα για τις επιλογές τους. Η ανακάλυψη ενός σκελετού από μια παρέα παιδιών σε ένα απομονωμένο δασάκι ξαναφέρει στο φως μια παλιότερη ανεξιχνίαστη υπόθεση εξαφάνισης ενός ιδιωτικού ντετέκτιβ πριν από δέκα χρόνια. Η Σιβόν Κλαρκ αναλαμβάνει την υπόθεση για να ανακαλύψει σύντομα ότι ο μέντοράς της Τζον Ρέμπους και οι αμφιλεγόμενες μέθοδοί του εμπλέκονται για άλλη μια φορά. Θα καταφέρει ο Ρέμπους να βγει αλώβητος από αυτή την υπόθεση ή θα αποκαλυφθούν όλοι οι σκελετοί που κρύβει χρόνια στο κελάρι του;

Εκδόσεις Πατάκη

Υπόσχονται να ενθουσιάσουν τους λάτρεις του είδους και να τους προσφέρουν αναγνωστικές στιγμές γεμάτες μυστήριο. «**Ο κυνηγός του σκότους**» του εξαιρετικού **Donato Carrisi** (μτφ. Μαρία Οικονομίδου) ξεχωρίζει. Αυτό είναι το μυθιστόρημα ενός άντρα που δεν έχει μια τίποτα – δεν έχει ταυτότητα, δεν έχει μνήμη, δε νιώθει αγάπη ούτε μίσος – εκτός από την οργή του... Και ένα μυστικό χάρισμα. Ο Μάρκος είναι ο τελευταίος από τους πνευματικούς. Αυτό είναι το μυθιστόρημα μιας γυναίκας που προσπαθεί να ανασυγκροτήσει τον ίδιο της τον εαυτό. Η Σάντρα είναι φωτογράφος της αστυνομίας. Αυτό είναι το μυθιστόρημα ενός τρελού δολοφόνου που υποκαίει σ' ένα σχέδιο, τρομερό κι εντοπιότατο σαγηνευτικό. Και κάθε φορά που ο Μάρκος και η Σάντρα νομίζουν πως έχουν καταλάβει ένα κομμάτι της αλήθειας, ανακαλύπτουν ένα ακόμα πιο ανησυχητικό και απειλητικό σενάριο. Αυτό είναι το μυθιστόρημα που θα διαβάσετε δίνοντας την ίδια μάχη με τον Μάρκος, πέφτοντας πάνω στα ίδια αινίγματα που ταλανίζουν τη Σάντρα, βιώνοντας τις ίδιες προσδοκίες και τους ίδιους φόβους μέχρι την τελευταία πράξη. Και δεν θα το ξεχάσετε ποτέ πια...

«Χρόνια περίμεναν ένα θαύμα, αλλά όχι αυτό». «**Το σπίτι των χαμένων κοριτσιών**» του **Agustin Martinez** (μτφ. Μαρία Παλαιολόγου) προκαλεί ανατριχίλες και προσκαλεί τον αναγνώστη σε μια επικίνδυνη καταδίωξη. Πέντε χρόνια πριν, δυο μικρά κορίτσια εξαφανίστηκαν από το Μοντεπερδίδο. Μετά την άκαρπη προσπάθεια των αρχών, η υπόθεση πέρασε στο αρχείο. Τώρα, η Άνα, το ένα από τα κορίτσια, επιστρέφει. Ποιος είναι ο άντρας που την κρατούσε σε ομηρία; Πού βρίσκεται η άλλη κοπέλα, η Λουθία; Δύο αστυνομικοί της Υποδιεύθυνσης Προστασίας Ανηλίκων, ο Σαντιάγο Μπαϊν και η Σάρα Κάμπος θα συνεργαστούν με τον αρχιφύλακα της τοπικής Πολιτοφυλακής σε μια έρευνα που σύντομα θα γίνει λαβυρινθώδης. Οι κάτοικοι του Μοντεπερδίδο και οι ίδιες οι οικογένειες των κοριτσιών, παγιδευμένοι όλοι τους στα μυστικά και τα ψέματά τους, επίσης δεν θα διευκολύνουν την έρευνα. Οι αστυνομικοί θα αρχίσουν μια καταδίωξη που θα βάλει σε κίνδυνο την ίδια τους τη ζωή.

Η **Fred Vargas** είναι η πιο επιτυχημένη συγγραφέας νουάρ λογοτεχνίας στη Γαλλία και το αποδεικνύει για άλλη μια φορά με το βιβλίο της «**Όταν βγαίνει η αράχνη**» (μτφ. Γιάννης Στριγκός). Παράξενα θανατηφόρα κρούσματα από τσίμπημα αράχνης με θύματα κάποιους ηλικιωμένους αρχίζουν να κάνουν την εμφάνισή τους σε μια επαρχιακή πόλη της νότιας Γαλλίας. Ο φλεγματικός επιθεωρητής Ανταμπέργκ καλείται επειγόντως από την Ισλανδία για να αναλάβει την υπόθεση της δολοφονίας μιας γυναίκας στο Παρίσι, όμως αρχίζει και στρέφει το ενδιαφέρον του περισσότερο προς αυτά τα ασυνήθιστα περιστατικά. Γι' άλλη μια φορά, η διάισθησή του δεν τον ξεγελά: κάτι άλλο κρύβεται πίσω απ' αυτούς τους θανάτους, εφ' όσον η συγκεκριμένη αράχνη που τους προκάλεσε, η αποκαλούμενη και «ερμητίσση», διαθέτει δηλητήριο το οποίο δεν θεωρείται θανατηφόρο.

Το τρίτο βιβλίο του **Αντόνιο Μαντσίνι** με ήρωα τον Ρόκκο Σκιαβόνε, «**Τι εποχή κι αυτή...**» (μτφ. Φωτεινή Ζερβού) με πωλήσεις που ξεπερνούν τα 150.000 αντίτυπα στην Ιταλία, έρχεται να συναρπάσει. Μερικές φορές μπορούσε να χαμογελά. Πού και πού η ζωή του χαμογελούσε. Και ο Ρόκκο το έκανε σηκώνοντας το κεφάλι στον ουρανό. Σε αυτή την υπόθεση του υποδιοικητή Ρόκκο Σκιαβόνε, δίπλα στην κύρια ιστορία υπάρχει παράλληλη δράση. Οι Μπεργκέ, πλούσια οικογένεια βιομηχάνων της Βαλ ντ' Αόστα, έχουν ένα μυστικό και ο Ρόκκο Σκιαβόνε το ανακαλύπτει τυχαία. Εξαφανίστηκε η Κιάρα Μπεργκέ, κόρη της οικογένειας, φοιτήτρια πολύ δημοφιλής ανάμεσα στους συνομηλικούς της. Αρχίζει έτσι για τον υποδιοικητή ένα παιχνίδι που παίζεται σε διάφορα επίπεδα, πρέπει να ανακαλύψει τι κρύβεται πίσω από την άψογη εικόνα ενός προνομίου περιβάλλοντος, να νικήσει τον χρόνο, να φωτίσει την γκριζα περιοχή όπου το τέρας και οι επιχειρήσεις συναντιούνται.

«**Τα οστά σου**» της Βρετανίδας **Ντέμμι Χάουελς** (μτφ. Μαρία Φακί-νου) μπλέκει περίτεχνα στις σελίδες του μια κοινότητα σε κατάσταση σοκ, μια οικογένεια που διαλύεται και έναν φύλακα μυστικών, πυροδοτώντας απρόβλεπτες εξελίξεις. Μετά την εξαφάνιση της 18χρονης Ρόζι Άντερσον, το ειδυλλιακό χωριό όπου έμενε δεν θα είναι ποτέ ξανά το ίδιο. Ενοχές κατακλύζουν την κηπουρά της περιοχής, Κέιτ. Γνώριζε καλά τη Ρόζι, και νόμιζε ότι την καταλάβαινε – ίσως καλύτερα ακόμα και από τη μητέρα της. Η Ρόζι ήταν όμορφη, ευγενική και καλόκαρδη. Προερχόταν από μια αγαπημένη οικογένεια και είχε μπροστά της όλη της τη ζωή. Ποιος μπορεί να ήθελε να της κάνει κακό; Και γιατί; Η Κέιτ είναι σίγουρη ότι κάτι διαφεύγει από την αστυνομία. Είναι βέβαιη πως κάποιο στο χωριό γνωρίζει περισσότερα απ' ό,τι αφήνει να φανεί. Όσο οι έρευνες εντείνονται, τόσο εντείνεται και η εμμονή της Κέιτ να διαλευκάνει το μυστήριο.

Εκδόσεις Bell

Επιθυμούν διακαώς να διατηρούν την αδρεναλίνη στα ύψη για τους φανατικούς και οι επερχόμενες κυκλοφορίες το πιστοποιούν. Στις 3 Μαΐου έρχεται η νέα περιπέτεια του Τζακ Ρίτσερ δια χειρός **Lee Child** με τον τίτλο «**Νυχτερινό σχολείο**». Ο Τζακ Ρίτσερ επιστρέφει. Στο παρελθόν... Βρισκόμαστε στο 1996, και ο Ρίτσερ είναι ακόμη στον στρατό. Το πρωί τον παρασημοφορούν και το απόγευμα τον ξαναστέλνουν στο σχολείο. Στην ίδια τάξη είναι κι άλλοι δύο άντρες – ένας πράκτορας του FBI και ένας αναλυτής της CIA. Και οι δύο είναι πρώτης τάξεως στέλεχ, έχουν σημειώσει πρόσφατα μια μεγάλη επιτυχία

στους τομείς τους και αναρωτιούνται τι στα κομμάτια γυρεύουν εκεί πέρα. Και μετά το μαθαίνουν... Από το Λάνγκλι μέχρι το Αμβούργο και από την Τζαλαλαμπάντ μέχρι το Κίεβο, το «Νυχτερινό Σχολείο» περνά σαν σφαίρα μέσα από ένα επικίνδυνο τοπίο που βριθεί από προδοσία, ψεύτικες ταυτότητες και καινούργιους φοβερούς εχθρούς.

Στις 24 του ίδιου μήνα, το νέο μυθιστόρημα της **Ειρήνης Βαρδάκη** «**Ανάρμοστον εστί**» έρχεται να αποδείξει πως η Ελλάδα διαθέτει τη δική της ξεχωριστή φωνή στο ψυχολογικό θρίλερ. Μία γυναίκα θύμα της πιο αποτρόπαιης εγκληματικής ενέργειας. Τρεις άνθρωποι συντρίμια πόνου και ενοχής. Και ανάμεσά τους γρίφοι που θυμίζουν αρχαία τραγωδία. Με φόντο τα επιβλητικά φαράγγια της Κρήτης, η συγγραφέας δημιουργεί μια ιστορία μίσους, πάθους και εμμονών που δένει περίτεχνα τις ζωές των πρώων και οδηγεί τον αναγνώστη σε δαιδαλώδεις διαδρομές. Ένα ψυχολογικό θρίλερ για γερά νεύρα. Ο αστυνόμος Καπετάνος δεν χρειάζεται συστάσεις. Έχει ήδη αποκτήσει το δικό του φανατικό κοινό και το τρίτο βιβλίο της σειράς Σκοτεινά νερά με τίτλο «**Τοξικά μάτια**» υπόσχεται δυνατές στιγμές αγωνίας και δράσης. Αυτή τη φορά, ο συγγραφέας **Δημήτρης Σίμος** αποφάσισε να αναθέσει στον ήρωα του μυθιστορημάτος του τη δυσκολότερη υπόθεση της καριέρας του. Η σωρός του άνδρα στον λόφο του Γηροκομείου πυροδοτεί έναν κόσμο μυστικών που ξεκινά να φλέγεται στο δάσος γύρω από την φάρμα του θύματος. Ο θάνατος υπάρχει στον αέρα, ζει μαζί με τους κατοίκους των χωριών. Παράνομα στοιχήματα, απόπειρες δολοφονίας, εργοστάσια χημικών και μια μόνο επιλογή: για να νικήσει πρέπει να ρισκάρει. Μόνος. Το βιβλίο θα κυκλοφορήσει στις 7 Ιουνίου και η φράση του Πέτρου Μάρκαρη στο εξώφυλλο του βιβλίου «Ο αστυνόμος Καπετάνος είναι η ελληνική εκδοχή του επιθεωρητή Βαλάντερ» προδιαθέτει το κοινό για μια συναρπαστική ιστορία.

Ταυτόχρονα με την αγγλική έκδοση, στις 13 Ιουνίου, θα τοποθετηθεί στα ράφια των βιβλιοπωλείων «**Ο ψιθυριστής**» του **Alex North**, που αναμένεται να είναι το θρίλερ που θα ξεχωρίσει το φετινό καλοκαίρι. Η πλοκή δίνει το στίγμα της: συντρίμμια ακόμα από τον θάνατο της γυναίκας του, ο Τομ Κένεντι μετακομίζει με τον γιο του Τζέικ, στο γαλήνιο χωριουδάκι Φέδερμανκ. Αλλά το Φέδερμανκ κρύβει ένα σκοτεινό παρελθόν. Πριν από είκοσι χρόνια, ένας διεστραμμένος δολοφόνος απήγαγε και σκότωσε πέντε μικρά αγόρια. Μέχρι να συλληφθεί τελικά, ο δολοφόνος ήταν γνωστός ως ο «Ψιθυριστής». Τώρα αγνοείται άλλο ένα αγόρι. Και μετά ο Τζέικ αρχίζει να φέρεται παράξενα. Λέει ότι ακούει ψιθύρους στο παράθυρό του...

Το συγγραφικό ντεμπούτο του **Αγγελου Μανουσόπουλου**, με τίτλο «**Στην πόλη των ξένων**», κυκλοφορεί στις 21 Ιουνίου και είναι ιδιαίτερο, όπως και η «πρωταγωνίστρια» του μυθιστορημάτος αυτού, που κατά κάποιον τρόπο είναι η Ξενοδόχος: μία πόλη στα σύνορα, περικλειστή από φράχτες και συμματοπλέγματα, όπου ζουν οι μετανάστες που απελευθερώνονται από τα γειτονικά κέντρα κράτησης. Σε αυτή την πόλη συναντιούνται τα τρία πρόσωπα της ιστορίας: Ο Αλέξανδρος, αστυνόμος της Δίωξης Παράνομης Μετανάστευσης, που μετατέθηκε εδώ προσπαθώντας να ξεπεράσει ένα επώδυνο διαζύγιο, η Ζαχρά, που ήρθε στην πόλη αναζητώντας νέα για το γιο της, που έδωσε από εδώ τα τελευταία σημεία ζωής, και η Μαριάννα, δικηγόρος και μέλος μη κυβερνητικής οργάνωσης που βοηθά μετανάστες. Ένα δυστοπικό μυθιστόρημα: Ερωτική ιστορία; Αστυνομικό μυστήριο; Το «Στην πόλη των ξένων» είναι όλα αυτά μαζί.

Ο **Chris Carter** και ο ντετέκτιβ ήρωας του Ρόμπερτ Χάντερ έχουν μέσα σε έναν μόλις χρόνο αποκτήσει φανατικό κοινό και στην Ελλάδα. Η αρχή έγινε με το πρώτο βιβλίο της σειράς «Ο Δολοφόνος με το σημάδι του σταυρού» που κυκλοφόρησε στα ελληνικά το περσινό καλοκαίρι και έγινε κατευθείαν best seller. Το δεύτερο βιβλίο «**Ο εκτελεστής**», που κυκλοφόρησε τον Μάρτιο, απέδειξε στους φανς ότι κάθε επόμενο βιβλίο του Χάρτερ είναι ακόμη πιο «δυνατό» από το προηγούμενο, ακόμη πιο εθιστικό. Ο «Νυχτερινός Διώκτης» αναμένεται να κυκλοφορήσει στις 5 Ιουλίου και σίγουρα ο νέος σιριαλ κίλερ που πρέπει να σταματήσει ο ντετέκτιβ Χάντερ είναι και ο πιο επικίνδυνος... μέχρι τον επόμενο.

Το «Μερικές φορές λέω ψέματα» της **Alice Feeney** ήταν το #1 ψυχολογικό θρίλερ το καλοκαίρι του 2017. Τώρα, η συγγραφέας επιστρέφει με ένα μυθιστόρημα εξίσου καθηλωτικό και ανατριχιαστικό.

«Ξέρω ποια είσαι» και η ιστορία αφορά σε δύο ηρωίδες. Η μία είναι η Έιμι Σίνκλερ. Η Έιμι είναι ηθοποιός και μια μέρα που επιστρέφει από τα γυρίσματα της τελευταίας της ταινίας ανακαλύπτει πως ο σύζυγός της έχει εξαφανιστεί. Πίσω στο σπίτι έχουν μείνει το πορτοφόλι και το κινητό του. Η Έιμι δεν ανησυχεί πολύ. Το προηγούμενο βράδυ είχαν τσακωθεί. Και οι δύο είπαν πράγματα που δεν θα έπρεπε να είχαν ειπωθεί. Εξάλλου, η Έιμι είναι πολύ καλή ηθοποιός... Η δεύτερη ηρωίδα της ιστορίας είναι ένα μικρό κοριτσάκι που απομακρύνθηκε από το σπίτι της. Πάντοτε λέμε στα παιδιά μας να μη μιλάνε σε ξένους γιατί μπορεί να συμβούν άσχημα πράγματα. Ε, λοιπόν, κάποιες φορές τα άσχημα πράγματα συμβαίνουν...

Την ίδια μέρα, στις 12 Ιουλίου, η «**Νεκρή πόλη**» του **John Kilian** –το οποίο αποτελεί ψευδώνυμο γνωστού Έλληνα συγγραφέα– εγκαινιάζει μια νέα σειρά για ανθρώπους που δεν έχουν να χάσουν τίποτα – και προτιμούν να χάσουν τα πάντα. Η υπόθεση του βιβλίου υπόσχεται δυνατές συγκινήσεις: το Φόλσβιλ, μία μικρή πόλη του Κεντάκι, φαντάζει το ιδανικό πουκαστήριο για τον αστυνομικό Μπεν Λόγκαν μετά από όσα πέρασε στην υπηρεσία του στη Νέα Υόρκη. Η πόλη είναι γραφική, παραδοσιακή, και οι κάτοικοί της αγαπημένοι και κοντά ο ένας στον άλλον. Όλα φαίνονται άψογα. Αν εξαιρέσει κανείς το περιστατικό με το μικρό κοριτσάκι που βρέθηκε νεκρό και αν παραβλέψεις τη λεπτομέρεια ότι, πριν πεθάνει, προσπάθησε να κόψει το πόδι της με έναν ελβετικό σουγιά. Ένα νουάρ αγωνίας, μυστηρίου και αίματος. Ένα ανατριχιαστικό και αναπάντεχο θρίλερ.

Εκδόσεις Ψυχογίος

Τέλη Μαΐου θα συνεχίσουν την κυκλοφορία των σπουδαίων έργων της δημοφιλέστερης συγγραφέως αστυνομικής λογοτεχνίας όλων των εποχών, της **Άγκαθα Κρίστι**, σε σύγχρονη, προσεγμένη έκδοση με νέες μεταφράσεις και εντυπωσιακά εξώφυλλα! Η έκδοση γίνεται με την άδεια και τη συνεργασία της Agatha Christie Limited, των αποκλειστικών διαχειριστών του έργου της συγγραφέως. Η πιο ευπώλητη συγγραφέας του κόσμου, διαχρονικά, έγινε κυρίως γνωστή για τα αστυνομικά της έργα –66 μυθιστορήματα και 14 συλλογές διηγημάτων–, πολλά από τα οποία έχουν ήρωα τον θρυλικό ντετέκτιβ Πουαρό ή τη μίς Μαρπλ, ενώ έγραψε επίσης δύο αυτοβιογραφικά έργα, αισθηματικά μυθιστορήματα και θεατρικά, μεταξύ των οποίων το μακροβιότερο έργο στην ιστορία του σύγχρονου θεάτρου, την Ποντικοπαγίδα. Μερικοί από τους τίτλους που θα κυκλοφορήσουν είναι οι: «**Πρόσκληση σε φόνο**», «**Η φαρμακερή πένα**», «**Εγκλημα στο γκολφ**» και «**Ο μυστικός αντίπαλος**». Οι εκδόσεις Ψυχογίος υποδέχονται και τη δεύτερη ιστορία μυστηρίου με πρωταγωνίστρια την εντυπωσιακή Jane Hawk, «**The whispering room**». Ο **Dean Koontz** δημιουργεί για άλλη μια φορά μια πλοκή που προκαλεί ανατριχίλες: «Δεν υπάρχει χρόνος για να καθυστερείτε. Κάντε αυτό για το οποίο είστε προορισμένοι. Η φήμη θα είναι δική σας όταν το κάνετε». Αυτές είναι οι λέξεις που ακούγονται στο μυαλό της χαμηλών τόνων, αγαπημένης δασκάλας Cora Gundersun –λίγο πριν αφαιρέσει τη ζωή της και πολλούς άλλους, σε μια συγκλονιστική πράξη σφαγής. Όταν ανακαλύπτονται τα ανησυχητικά περιεχόμενα του μυστικού περιοδικού της, διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι ήταν σίγουρα τρελή. Αλλά η Jane Hawk ξέρει καλύτερα. Οδηγώντας από την αγάπη για τον χαμένο σύζυγό της και από το φόβο για τον πεντάχρονο γιο που τον έχει φυγαδεύσει, η Jane Hawk έχει γίνει ένα ασταμάτητο αρπακτικό. Αυτοί που κυνηγάει δεν θα έχουν πουθενά να τρέξουν όταν η σκιά της πέσει πάνω τους.

Εκδόσεις Κλειδάριθμος

Αναμένεται να κυκλοφορήσουν συναρπαστικά αστυνομικά μυθιστορήματα και ψυχολογικά θρίλερ που θα καταφέρουν να ικανοποιήσουν και τις πιο απαιτητικές αναγνωστικές προτιμήσεις.

Στις 15 Μαΐου έρχεται το πολυαναμενόμενο δεύτερο βιβλίο της **C. J. Tudor**, συγγραφέα του best seller «Ο άνθρωπος κιμωλία», με τον τίτλο «**Η αρπαγή της Άνι Θορν**». Ο Τζο Θορν είναι καθηγητής μέσης εκπαίδευσης. Επίσης είναι τζογαδόρος και χρωστάει παντού. Ο Τζο αποφασίζει να επιστρέψει στο χωριό που γεννήθηκε, το Άρνχιλ. Σχεδιάζει να εκβιάσει τον παλιό συμμαθητή του, τον Στίβεν Χερστ, έναν πλούσιο μεγαλοπαράγοντα της περιοχής. Ένας δεύτερος λόγος για την επιστροφή του, είναι το μείλ από άγνωστο αποστολέα, που τον πληροφορεί: Ξέρω τι συνέβη στην αδερφή σου. Συμβαίνει ξανά. Η Άνι, η μικρή αδερφή του Τζο, είχε εξαφανιστεί για δύο μέρες το 1992, και όταν επέστρεψε ήταν σαν νεκροζώντανη. Η επιστροφή του όμως στη γενέτειρα 25 χρόνια μετά του επιφυλάσσει ανθρώπους με σφραγισμένο στόμα και σκοτεινά μυστικά. Κι όσο πιο πολύ καταβυθίζεται στην νοσηρή κοινωνία του Άρνχιλ, τόσο πιο πολύ θα δυσκολευτεί να ξεφύγει από αυτήν...

Στις 12 Ιουνίου «**Απρόσμενες αναταράξεις**» θα προκληθούν διά χειρός του βασιλιά **Stephen King** και του συγγραφέα **Bev Vincent**. Οι δύο δημιουργοί αποφάσισαν να ξορκίσουν τη φοβία τους για τα αεροπλάνα (ή και όχι) με τη δημιουργία μιας ανθολογίας. Οι 16 ιστορίες και 1 ποίημα (σύνολο 17), γραμμένες από τεράστια ονόματα της λογοτεχνίας, έχουν κοινό χαρακτηριστικό τον τρόπο στους αιθέρες. Τα πάντα μπορούν να πάνε στραβά μέσα σε μια καμπίνα με αγνώστους, φαντάσματα να ξεπηδήσουν από το πουθενά και ένα σωρό άλλα εστράπελα. Στον τόμο συμμετέχουν και οι: **Ambrose Bierce, Tom Bissell, Ray Bradbury, Roald Dahl, James L. Dickey, Arthur Conan Doyle, Cody Goodfellow, Joe Hill, E. Michael Lewis, Richard Matheson, David J. Schow, Dan Simmons, Peter Tremayne, E.C. Tubb, John Varley**. Τη σκυτάλη παίρνει το κλειστοφοβικό θρίλερ της **Ruth Ware** με τίτλο «**Ο θάνατος της Κυρίας Γουέσταγουέι**». Η **Χάριετ Γουέσταγουέι**, μια πάμπωχη χαρτορίχτρα, παίρνει ένα γράμμα

που της αναγγέλλει ότι έχει κληρονομήσει κάποια χρήματα από τη γιαγιά της. Της φαίνεται σαν απάντηση στις προσευχές της, καθώς έχει πολλούς εκκρεμείς λογαριασμούς, αλλά χρωστάει και λεφτά σ' έναν τοκογλύφο. Υπάρχει μόνο ένα πρόβλημα: οι παπούδες της πέθαναν πριν από είκοσι χρόνια. Ωστόσο θεωρεί ότι θα μπορέσει να ξεγελάσει τους υπόλοιπους συγγενείς, να πάρει το μερίδιό της και να εξαφανιστεί. Μόνο που το μερίδιο είναι πολύ μεγαλύτερο απ' όσο φανταζόταν, ενώ σιγά σιγά βγαίνουν στην επιφάνεια γεγονότα που ρίχνουν φως στην «παρεξήγηση» που έγινε και που ίσως δεν οφείλεται σε κάποιο λάθος. Με τη σόφρα του κλασικού νουάρ που κρύβει όμως αναπάντεχες εκπλήξεις, θα κυκλοφορήσει η «**Κόκκινη Μαδρίτη**» της **Carmen Molla**. Η Σουσιάν Μακάγια, τσιγγάνα παρότι μεγάλωσε σαν μπαλαμέ, εξαφανίστηκε τη νύχτα του μπάτσελορ πάρτι της. Δεν θα υπάρξουν νέα της παρά μόνο δυο μέρες αργότερα, όταν το πτώμα της θα βρεθεί στην παρακμιακή Κίντα ντε Βίστα Αλέγρε. Ίσως μια ακόμα έρευνα, αν δεν υπήρχε ο αποτρόπαιος βασανισμός του θύματος, και αν η αδελφή της Λάρα, επίσης λίγο πριν παντρευτεί, δεν είχε δολοφονηθεί με τον ίδιο τρόπο πριν από εφτά χρόνια. Ο αρχηγός της αστυνομίας αποφασίζει να αναθέσει την υπόθεση στη βετεράνα Μπλάνκο. Μια ιδιόμορφη αστυνομικό που παραμένει στο σώμα για να μην ξεχάσει ότι στην προσωπική της ζωή υπήρχε μια υπόθεση που παραμένει ανοικτή...

«**Το πέπλο της νύχτας**» του **Robert Bryndza** αποτελεί τη δεύτερη περιπέτεια της Έρικα Φόστερ που υπόσχεται έντονο μυστήριο. Ο Γκρέγκορι Μονρό, παθολόγος, δολοφονείται μια ζεστή νύχτα του Ιουνίου. Στη σκηνή του εγκλήματος καλούν την Έρικα Φόστερ και τον Άιζακ Στρονγκ, φίλο της και ιατροδικαστή. Διαπιστώνεται ότι το θύμα έχει υποστεί ασφυξία αφού πρώτα ναρκώθηκε. Επειδή ο Μονρό είχε ομοφυλοφιλικές τάσεις, οι ανώτεροι της Έρικα την πιέζουν να αναθέσει την υπόθεση σε μία από τις ομάδες που ασχολούνται με τα σεξουαλικά εγκλήματα. Ωστόσο, προτού παραδώσει την υπόθεση ανακαλύπτεται και δεύτερο θύμα δολοφονημένο με τον ίδιο τρόπο. Η Έρικα είναι πεπεισμένη ότι το κίνητρο του πρώτου φόνου δεν ήταν σεξουαλικό και ότι έχουν να κάνουν με κατά συρροή δολοφόνο...

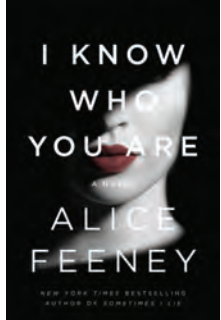
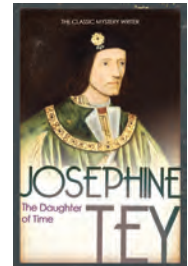
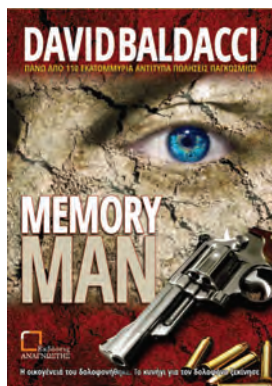
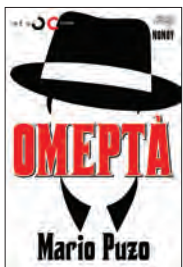
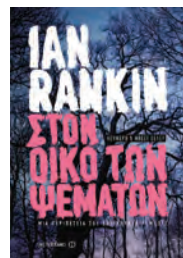
Εκδόσεις Κέδρος

Επιφυλάσσουν δύο δυνατά αστυνομικά μυθιστορήματα με καταγιστική δράση και κλειστοφοβική ατμόσφαιρα. Το δεύτερο βιβλίο της σειράς με ηρωίδα την υπολοχαγό Κάριν Μίλερ «**Ο λύκος της Στάζι**» (μτφ. Φίλιππος Χρυσόπουλος), από τον **David Young**, συγγραφέα του μπεστ σέλερ «Το παιδί της Στάζι», που βραβεύτηκε με το βραβείο Dagger της Βρετανικής Ένωσης Συγγραφέων Αστυνομικής Λογοτεχνίας για το καλύτερο ιστορικό μυθιστόρημα. Ανατολική Γερμανία, 1975. Δύο δίδυμα βρέφη εξαφανίζονται από μια νεόδμητη πόλη που θεωρείται ότι έχει μηδενική εγκληματικότητα. Η υπολοχαγός Κάριν Μίλερ επιστρατεύεται από το Βερολίνο για να αναλάβει την υπόθεση - και να περισώσει τη φήμη της. Η Στάζι ωστόσο επιμένει ότι η έρευνα πρέπει να διεξαχθεί χωρίς ανακρίσεις που θα διαταράξουν τη μακάρια άγνοια των πολιτών για τον κίνδυνο. Μέσα στους ανατριχιαστικούς ανώνυμους δρόμους, η Μίλερ πρέπει να επιστρατεύσει τη φαντασία της και να δράσει γρήγορα, γιατί ο απαγωγέας μπορεί να μη σταματήσει στα δύο θύματά του... Ένα μυθιστόρημα, γραμμένο με θάρρος από τον κορυφαίο αρθρογράφο της Corriere della Sera, **Antonio Ferrari**, «**Το μυστικό - η αληθινή ιστορία της απαγωγής του Άλντο Μόρο**» (μτφ. Δημήτρης Μαμαλούκας). Στο ξενοδοχείο Μάριος στην Ουάσινγκτον εξυφραίνεται μία από τις μεγαλύτερες διεθνείς μεταπολεμικές συνωμοσίες, όπου διακυβεύεται το πολιτικό μέλλον της Ιταλίας και οι σχέσεις της με τις ΗΠΑ και τη Σοβιετική Ένωση. Ο σκοπός είναι ένας: να ανακοπεί με κάθε τρόπο η είσοδος του ΚΚΙ στην κυβέρνηση, ακόμη και αν χρειαστεί να αναμειχθούν οι Ερυθρές Ταξιαρχίες. Ο αδιάτακτος Αμερικανός μυστικός πράκτορας Ρον Τ. Στιούαρτ θα κινηθεί ανάμεσα στην Πράγα, στο Παρίσι, στο διαιρεμένο από το Τείχος Βερολίνο, στο Μιλάνο και στη Γένοβα, και σε συνεννόηση με άλλους πράκτορες, θα εισχωρήσει στην ομάδα των τρομοκρατών για να τους βοηθήσει στην αποσταθεροποιητική κίνηση με στόχο τον πολιτικό αρχηγό της Ιταλίας Άλντο Μόρο.

Εκδόσεις Καστανιώτη

Κρατούν τις ισορροπίες ανάμεσα στην ξένη και την εγχώρια αστυνομική λογοτεχνία με τρεις νέους συναρπαστικούς τίτλους. Το πρωτότυπο μυθιστόρημα «**Από μακριά μοιάζουν με μύγες**» του **Κίκε Φεράρι** (μτφ. Άννα Βερροιοπούλου) - ο οποίος κέρδισε την προσοχή του διεθνούς τύπου και κατέκτησε εκδότες ανά τον κόσμο - έρχεται στις 3 Ιουνίου. Ο κύριος Μάτσι είναι η προσωποποίηση της επιτυχίας και της αλαζονείας. Κύριος μιας μικρής αυτοκρατορίας στην Αργεντινή, έκανε περιουσία και απέκτησε δύναμη χάρη στο γάμο του με την κόρη ενός γαιοκτήμονα. Αυτό δεν τον εμποδίζει να περιτριγυρίζεται από ωραίες γυναίκες. Η κοκαΐνη και το μπλε χαπάκι του επιτρέπουν να ξεφεύγει κυρίως όμως τον βοηθούν να ξεχάσει τους πολυάριθμους εχθρούς του, που για εκείνον δεν είναι παρά έντομα που «από μακριά μοιάζουν με μύγες». Ωσπου μια μέρα, στο πορτογαλικό της BMW ανακαλύπτει ένα πτώμα, δειμένο με εκείνες τις χειροπέδες με το ροζ γουνάκι που χρησιμοποιεί στις ερωμένες του. Και από εκεί ξεκινά μια άλλη ιστορία. Την ίδια μέρα τα «**Ελληνικά εγκλήματα 5**» έρχονται δυναμικά για να καθηλώσουν. Δεκαπέντε σπουδαίες πένες της ελληνικής αστυνομικής λογοτεχνίας συναντιούνται σε ένα μοναδικό βιβλίο και

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΒΙΒΛΙΟ

Βιβλία πρώτης ανάγκης

Μάνος Ελευθερίου Άνδρες του αίματος

Το κύκνειο άσμα του αξέχαστου δημιουργού. Ένα αλληγορικό και προφητικό μυθιστόρημα που γεφυρώνει την ποίηση με την πεζογραφία.

Βασίλης Γκουρογιάννης Αναψηλάφηση

Ένα πολιτικό μυθιστόρημα, μια αξονική τομολογία της χώρας μας από τη Δικτατορία ως σήμερα.

Ελευθερία Κυρίμη Η θάλασσα στο χιόνι

Φλώρινα σήμερα: Μια καθηγήτρια τολμά να αναμετρηθεί με τις ανοιχτές πληγές του παρελθόντος. Μια ιστορία που αγγίζει την επικαιρότητα.

Μανώλης Ανδριωτάκης Το δεξί χέρι

Ένα μακιαβελικό θρίλερ για την αλαζονεία της εξουσίας, το πολιτικό παρασκήνιο και τους δαιδάλους του διαδικτύου.

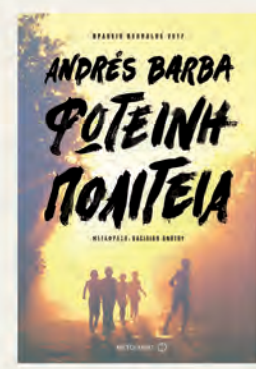
Ντίνιο Μπουτζάτι Η έρημος των Ταρτάρων

Η αιώνια ανθρώπινη περιπέτεια. Ένα δυνατό αλληγορικό μυθιστόρημα, μια κορυφαία στιγμή της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Ερνέστο Σάμπιτο Περί ηρώων και τάφων

Το magnum opus ενός εμπνευσμένου συγγραφέα. Ο εκπληκτικός Αργεντίνος συνθέτει ένα αξεπέραστο έργο για το απόλυτο σκοτάδι που επικρατεί στον κόσμο.

Andrés Barba Φωτεινή Πολιτεία

Παιδιά σκορπούν τον τρόπο σε μια πόλη. Ένα τσίρκο τεράτων, μια ανατριχιαστική ιστορία από το μεγάλο ταλέντο της ισπανικής λογοτεχνίας.

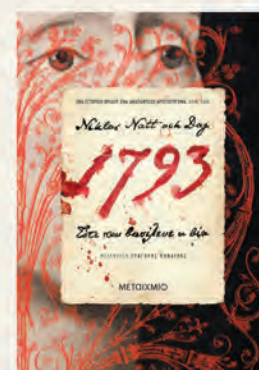
Celeste Ng Όσα δεν σου είπα ποτέ

Ένα καθηλωτικό ανάγνωσμα, ένα αποκαλυπτικό οικογενειακό πορτρέτο, που διερευνά τις διαφορές μεταξύ πολιτισμών και τα ρήγματα μιας οικογένειας.

Camilla Lackberg Το χρυσό κλουβί

Ένα ψυχολογικό θρίλερ, ένα γενναίο μυθιστόρημα για μια προδομένη γυναίκα που αποφασίζει να πάρει τη μοίρα στα χέρια της.

Niklas Natt och Dag 1793: Τότε που βασίλευε η βία

Ένα μεθυστικό κοκτέιλ, ένα ιστορικό θρίλερ. Το αναπάντεχο αριστούργημα που άνοιξε νέους δρόμους στην αστυνομική λογοτεχνία.

Jane Harper Η ξηρασία

Ένα επικό θρίλερ με ένα μυστικό σε κάθε σελίδα που κάνει τις παλιές πληγές να ματώνουν ξανά.

Clare Mackintosh Ξέχασέ με

Βραδυφλεγές σαν ωρολογιακή βόμβα το νέο θρίλερ της Clare Mackintosh δεν θα σας αφήσει να το ξεχάσετε.

προσφέρουν ισάριθμες συναρπαστικές ιστορίες γεμάτες μυστήριο, αγωνία, σασπένς, ίντριγκες και έρωτες. Ο **Ανδρέας Αποστολίδης**, ο **Νεοκλής Γαλανόπουλος**, η **Τίτνια Δανέλλη**, ο **Βασίλης Δανέλλης**, ο **Θάνος Δραγονάκης**, η **Αθηνά Κακούρη**, ο **Κώστας Θ. Καλφούπουλος**, ο **Ιερώνυμος Λύκαρης**, ο **Πέτρος Μάρκαρης**, ο **Τεύκρος Μιχαηλίδης**, ο **Κώστας Μουζουράκης**, η **Χίλντα Παπαδημητρίου**, η **Μαρλένα Πολιτοπούλου**, ο **Γιάννης Ράγκος** και ο **Φίλιππος Φιλίππου** καταφέρνουν να παρασύρουν τους αναγνώστες σε σκοτεινά μονοπάτια και να τους κάνουν κοινωνούς σε αποτρόπαια εγκλήματα. Ένα βιβλίο για τους λάτρεις της περίτεχνης αστυνομικής αφήγησης και, κυρίως, για τους αναγνώστες που αναζητούν αμφιβολίες πίσω από κάθε εδραιωμένη βεβαιότητα. Στις 17 Ιουνίου κυκλοφορεί σε νέα έκδοση το μυθιστόρημα του **Γιάννη Ράγκου «Μυρίζει αίμα»**. Ο συγγραφέας ανασυνθέτει την πραγματική ιστορία, αλλά και ολόκληρη την εποχή, σε ένα καθολικό αστυνομικό μυθιστόρημα, που συνδυάζει τη διαύγεια του ντοκουμέντου με την υποβλητικότητα της μυθοπλασίας. Στις αρχές Μαρτίου του 1969, οι Γερμανοί Χέρμαν Ντουφτ και Χανς Μπασενάουερ φτάνουν στην Ελλάδα, δηλώνοντας ότι έρχονται για δουλειές και τουρισμό. Ωστόσο, στη διάρκεια των επόμενων 40 ημερών, διαπράττουν έξι εφιαλτικές δολοφονίες και πέντε ληστείες, επιλέγοντας τυχαίους στόχους. Οι δικαστικές αρχές της Δικτατορίας αδυνατούν να φτάσουν στα ίχνη τους. Όταν οι λεπτομέρειες της δράσης των δύο Γερμανών γίνονται γνωστές, η κοινή γνώμη συγκλονίζεται: Οι πράξεις τους έχουν μεταβάλει οριστικά τη σχέση της ελληνικής κοινωνίας με την έννοια του εγκλήματος, καθώς ήταν οι πρώτοι και παραμένουν μέχρι σήμερα οι πλέον «παραγωγικοί» κατά συρροή δολοφόνοι στα εγκώρια ποινικά χρονικά.

Εκδόσεις Gutenberg

Στη σειρά «Aldina - Μυστήριο» ετοιμάζεται να προστεθεί «ένα αστυνομικό μυθιστόρημα που κατάφερε αυτό που άλλοι λογοτέχνες δεν μπόρεσαν: να κάνει τον Ριχάρδο οικείο σε γενιές ολόκληρες»; σύμφωνα με το «The New Yorker». **«Η κόρη του χρόνου»** της **Josephine Tey** (μτφ. Στράτος Μυρογιάννης), της συγγραφέως που θαύμαζαν ο Χίτσκοκ και ο Στίβεν Κινγκ. Ο επιθεωρητής της Σκότλαντ Γαρντ Άλαν Γκραντ έχει σπάσει το πόδι του, είναι αναγκασμένος να μείνει στο νοσοκομείο και βαριέται πολύ. Η Μάρτα, μια φίλη του ηθοποιός, για να του φτιάξει το κέφι, του προτείνει να ερευνηθεί κανένα πολύ παλαιότερο έγκλημα και, γνωρίζοντας πως είναι φυσιογνομιστής, του φέρνει και φωτογραφίες ιστορικών προσώπων. Ανάμεσα τους ο Γκραντ ξεχωρίζει ένα πορτρέτο του Ριχάρδου Γ'. Ο επιθεωρητής αρχίζει να ερευνά τη ζωή του Ριχάρδου Γ' και την υπόθεση των «δύο πριγκίπων του πύργου» σαν να ήταν σύγχρονο έγκλημα και να χρησιμοποιεί τους γιατρούς και τις νοσοκόμες γύρω του για να επιβεβαιώσει τις θεωρίες του.

Εκδόσεις Μίνωας

Το δεύτερο βιβλίο της **Μπεν Πάστορ «Απατηλή σελήνη»** με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Μάρτιν Μπόρα έρχεται σύντομα και υπόσχεται δυνατές στιγμές μυστηρίου στους αναγνώστες του. Ιταλία, Σεπτέμβριος 1943. Η κυβέρνηση της χώρας αλλάζει στρατόπεδο και κηρύσσει τον πόλεμο στη Γερμανία. Έχοντας επιζήσει από την κόλαση του ρωσικού μετώπου, ο αξιωματικός Μάρτιν

Οι εκδόσεις **Ελληνικά Γράμματα** κυκλοφορούν το δεύτερο μυθιστόρημα από τη βραβευμένη Βρετανίδα συγγραφέα **Elly Griffiths**, **«Το σπίτι του Ιανού»**, μια ιστορία μυστηρίου που εκτυλίσσεται στα ομιχλώδη τοπία του Βόρειου Νόρφολκ. Η απόρρητη ανακάλυψη του σκελετού ενός παιδιού χωρίς κρανίο κατά την κατεδάφιση ενός παλιού ορφανοτροφείου απαιτεί επείγοντας την έμπειρη γνώμη της αρχαιολόγου ιατροδικαστού Ρουθ Γκαλαγουέι. Η Γκαλαγουέι καλεί αμέσως τον επιθεωρητή Χάρι Νέλσον να διερευνήσει την υπόθεση. Αυτός, αναζητώντας τον καθολικό ιερέα που διπύθουσε κάποτε το ορφανοτροφείο, ανακαλύπτει ότι δύο παιδιά, ένα κορίτσι και ένα αγόρι, εξαφανίστηκαν ανεξήγητα πριν από σαράντα χρόνια. Και δεν βρέθηκαν ποτέ. Ωστόσο, η έρευνα αποκαλύπτει ότι τα οστά ανήκουν σε μια εποχή που το οίκημα ήταν ιδιωτική κατοικία, ανακάλυψη που ωθεί την Γκαλαγουέι να αφοσιωθεί ακόμα περισσότερο στην υπόθεση. Αλλά καθώς μπαίνει το καλοκαίρι, γίνεται φανερό ότι κάποιος προσπαθεί να τη βγάλει από τη μέση εκφοβίζοντάς την μέχρι θανάτου...

Εκδόσεις Οξύ

Εντυπωσιακοί και πολλά υποσχόμενοι τίτλοι θα κυκλοφορήσουν το επόμενο διάστημα.

Σε μια ανατριχιαστική ιστορία, το ψυχολογικό αριστούργημα του **Jonathan Aycliffe «Για το δωμάτιο της Ναόμι»** εγγυάται ότι θα σας βυθίσει στα άγνωστα βάθη του ακραίου τρόμου. Ο Τσαρλς και η Λάουρα είναι ένα νεαρό, παντρεμένο ζευγάρι που κατοικεί στον προνομιούχο κόσμο του πανεπιστημίου του Cambridge. Γεμάτος με ενθουσιασμό, ο Τσαρλς ξεκινά με την κόρη του Ναόμι για το Λονδίνο για τα ψώνια των Χριστουγέννων. Όμως, μέχρι το τέλος της ημέρας, το μόνο που έχει απομείνει στον Τσαρλς και στη Λάουρα είναι κόπες με τσάι και η συμμόνια των αστυνομικών. Για τη Ναόμι, για το όμορφο, αγγελικό παιδί τους που έχει εξαφανιστεί. Μέρες αργότερα ανακαλύπτεται το νεκρό της σώμα. Αλλά είναι νεκρή; Μια από τις πιο εμπνευσμένες, δημοφιλείς και διαχρονικές «ιδέες» στην ιστορία της λογοτεχνίας, η **«Παράξενη περίπτωση του δόκτορος Τζέκιλ και του κυρίου Χάιντ»** – ή απλώς «Δόκτωρ Τζέκιλ και κύριος Χάιντ» του **Robert Louis Stevenson**, όπως οι πάντες γνωρίζουν το βιβλίο που κυκλοφόρησε το 1886 – είναι μια κατακόρυφη καταβύθιση στο σκοτάδι του ανθρώπινου νου.

Ο **Mario Puzo** είναι συγγραφέας και σεναριογράφος. Ανάμεσα στα έργα του συγκαταλέγεται το μυθιστόρημα «Ο

Νονός» που μεταφέρθηκε στην μεγάλη οθόνη με σενάριο του ίδιου, για το οποίο τιμήθηκε με 2 βραβεία Όσκαρ. Το βιβλίο του **«Ομερτά»** θα καθηλώσει. Η Ομερτά, ο σικελικός κώδικας της σιωπής, είναι ο υπέρτατος νόμος που διέπει τη Μαφία εδώ και αιώνες. Πάνω και από τη δύναμη, πάνω ακόμα κι από το φόβο, στέκεται η τιμή. Και η τιμή ξέρει να κρατά το στόμα κλειστό... Ο 2ος τόμος από τους 15 συνολικά που θα κυκλοφορήσουν με τα Άπαντα του απόλυτου άρχοντα του τρόμου H.P. Lovecraft έρχεται με τον τίτλο **«#2»**, το οποίο απαρτίζεται από τους τίτλους: **«Ο Ξένος»**, **«Ονειρα στο σπίτι της μάγισσας»** και **«Το κτήνος στη σπηλιά»**. **«Η δύναμη»** της **Naomi Alderman** αναμένεται να προκαλέσει αναταραχή στους λάτρεις του είδους. Στο βιβλίο αυτό, οι «Αγώνες επιβίωσης» συναντούν «Το κορίτσι που εξαφανίζεται». Οι έφηβες αποκτούν τεράστια φυσική δύναμη – μπορούν να προκαλέσουν αγωνιώδη πόνο, ακόμη και θάνατο. Και, με αυτή τη μικρή συστροφή της φύσης, ο κόσμος αλλάζει απόλυτα. Πρόκειται για ένα εξαιρετικό μυθιστόρημα, όχι μόνο για τον τρόπο με τον οποίο ο κόσμος θα αλλάξει, αν η εξουσία ήταν στα χέρια των γυναικών, αλλά και ένα τολμηρό ξεγύμνωμα του σύγχρονου κόσμου μας. Το Amazon Studios, ήδη έκλεισε τα δικαιώματα και το γυρίζει σε σειρά 10 επεισοδίων.

Μπόρα μετατίθεται στη Βερόνα και διατάσσεται να ερευνηθεί τη δολοφονία ενός διακεκριμένου τοπικού στελέχους των φασιστών. Σε μικρή απόσταση από το αρχηγείο του Μπόρα, ο επιθεωρητής της ιταλικής αστυνομίας Σάντρο Γκουίντι βρίσκεται ήδη στο κυνήγι ενός ιδιόρρυθμου κατά συρροή δολοφόνου. Οι δύο άντρες ενώνουν τις δυνάμεις τους για την εξιχνίαση των εγκλημάτων, όμως ο Μπόρα, αντιμετωπίζοντας προβλήματα εξαιτίας της αντίστασής του απέναντι στις μεθόδους των SS, οφείλει να είναι επιφυλακτικός. Μια αγωνιώδης καταδίωξη για την ανακάλυψη των δολοφόνων.

Εκδόσεις Διόπτρα

Από τις αρχές Μαΐου μας κλείνουν το μάτι με συναρπαστικά μυθιστορήματα δημοφιλών συγγραφέων.

Στις 8 Μαΐου ο **Βαγγέλης Γιαννίσης** δίνει τη δική του εκδοχή για το πιο γνωστό έγκλημα της Νορβηγίας που παραμένει ανεξιχνίαστο εδώ και σχεδόν πέντε δεκαετίες, στο μυθιστόρημά του **«Η γυναίκα του Ιανταλ»**. Χειμώνας, 1970. Στο Μπέργκεν, μία νορβηγική πόλη, στην οποία το έγκλημα είναι σχεδόν άγνωστη λέξη, ανακαλύπτεται το απανθρακωμένο πτώμα μιας άγνωστης γυναίκας στην κοιλάδα του Ίονταλ. Οι αρχές βρίσκονται μπροστά σε έναν γρίφο: η γυναίκα είχε φροντίσει να κρύψει την πραγματική της ταυτότητα πίσω από μια ντουζίνα ψεύτικες ταυτότητες, μεταμφιεσείς και κωδικοποιημένα σημειώματα. Ο Ρολφ Στόλεσεν, χήρος εδώ κι έναν χρόνο και πατέρας μιας έφηβης στο μέσο της επανάστασής της, θα προσπαθήσει με τη βοήθεια του Άνερς Φλο, του ειδικού πράκτορα της KRIPOS, να ανακαλύψει τη τράβηξη τη νεαρή γυναίκα στη μέση του πουθενά και τι προκάλεσε τον θάνατό της. Ένα βιβλίο που ανεβάζει την αδρεναλίνη στα ύψη. Την ίδια μέρα, δύο δυνατά βιβλία από την ξένη λογοτεχνία του είδους έρχονται να συνεπάρουν τους αναγνώστες. Το **«Μπροστά στα μάτια τους»** είναι το συγγραφικό ντεμπούτο της **Cara Hunter** με τον ντετέκτιβ Άνταμ Φόλεϊ. Στην ηλικία των οκτώ ετών η Ντέιζι Μέισον εξαφανίζεται από το σπίτι της στην Οξφόρδη στη διάρκεια ενός αποκρίατικού πάρτι. Ο επιθεωρητής Άνταμ Φόλεϊ ξέρει ότι εννιά στις δέκα φορές ο δράστης είναι κάποιος γνωστός της οικογένειας. Και η οικογένεια της Ντέιζι είναι σίγουρα παράξενη – η μητέρα της έχει εμμονή με τα προσχήματα, ενώ ο πατέρας της είναι ψυχρός και αμυντικός στη διάρκεια της ανάκρισης. Επειτα είναι και ο μικρός αδερφός της Ντέιζι, ο τόσο μοναχικός και αντικοινωνικός. Ο επιθεωρητής Φόλεϊ κάνει έναν αγώνα με τον χρόνο για να βρει ίχνη του κοριτσιού, όμως δεν υπάρχει τίποτα και, απ' ό,τι φαίνεται, όλοι έχουν κάτι να κρύψουν.

Από τον συγγραφέα του best seller «Στον κήπο με τα θηρία», **Erik Larson**, έρχεται το μυθιστόρημα **«Ο διάβολος στη λευκή πόλη»**, ένα βιβλίο που έχει λάβει διθυραμβικές κριτικές. Η απίστευτη ιστορία δύο ανδρών, ενός αρχιτέκτονα και ενός κατά συρροή δολοφόνου, που η μοίρα ένωσε με έναν παράξενο τρόπο... Ο αρχιτέκτονας ήταν ο Ντάνιελ Χάντσον Μπέρμαν, και ο δολοφόνος ήταν ο Χένρυ Χ. Χολμς, ένας νεαρός, ευπαρουσίαστος γιατρός που έχτισε το δικό του «Ξενοδοχείο της Διεθνούς Έκθεσης» – ένα μέγαρο βασανιστηρίων που περιλάμβανε τραπέζι ανατομίας, θάλαμο αερίων και κρεματόριο 3.000 βαθμών. Ο Χολμς χρησιμοποίησε το δέλεαρ της μεγάλης έκθεσης και τα δικά του σατανικά θέλητρα για να παρασύρει αμέτρητες νεαρές κοπέλες στον θάνατό τους. Ένα καθολικό μυθιστόρημα.

Οι νέες κυκλοφορίες συνεχίζουν δυναμικά στις 22 Μαΐου, με αιχμή του δόρατος το νέο βιβλίο της **Mo Hayder «Η κόκκιλα»**, ένα καθολικό θρίλερ με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Κάφερι. Ο Τζάκ Κάφερι πρέπει να βρει έναν επικίνδυνο, ψυχικά διαταραγμένο ασθενή – πριν αυτός σκοτώσει πάλι.

Αυτό το κτίριο στο Μπρίστολ της Αγγλίας έχει μεγάλο ιστορικό παρελθόν – πρώτα ως φτωχοκομείο τον 19ο αιώνα, μετά ως κέντρο αστέγων και τώρα ως ψυχιατρική κλινική. Με τόσο προβληματικό ιστορικό υπάρχουν δεισιδαιμονίες, ότι είναι το φάντασμα μιας σαδίστριας διευθύντριας του πτωχοκομείου. Μια νοσοκόμα πιστεύει ότι μπορεί να είναι έργο της απόλυτης ανθρώπινης φρίκης – ένας φονικός ασθενής που απελευθερώθηκε κατά λάθος. Καλώντας τον επιθεωρητή Τζακ Κάφερι, η νοσοκόμα πιστεύει ότι η έρευνα θα αποκαλύψει τί συμβαίνει μέσα και έξω από το νοσοκομείο. Όμως ό,τι ανακαλύψει ο επιθεωρητής για τον πρώην ασθενή Isaan Handel, είναι πέρα από κάθε φαντασία.

Ο **M.J. Arlidge** έχει κερδίσει το κοινό του αστυνομικού στην Ελλάδα με τη μεγάλη σειρά στην οποία πρωταγωνιστεί η Έλεν Γκρέις. Το **«Λύκε λύκε, είσαι εδώ»** έρχεται με φόρα να ενθουσιάζει τους θαυμαστές της πέννας του. Πρώτα τα άγρια άλογα. Τώρα, αθώοι άντρες και γυναίκες κυνηγήθηκαν και δολοφονήθηκαν από μια απρόσωπη φιγούρα. Χαμένοι στο σκοτάδι, προσπαθούν να φύγουν, προσπαθούν να κρυφτούν. Απεγνωσμένοι φωνάζουν βοήθεια αλλά δεν είναι κανείς για να ακούσει τα κλάματά τους. Η Έλεν Γκρέις αντιμέτωπη με έναν εφιάλτη. Τα θύματα κρέμονται από τις αρχαίες βελανιδιές του δάσους. Γιατί έγιναν στόχος του δολοφόνου; Τι σημαίνει ο φόνος τους; Η Έλεν πρέπει να περπατήσει στο σκοτάδι και να ανακαλύψει την αλήθεια πίσω από τη φρικιαστική υπόθεση.

Ο Ιούνιος φέρνει στο προσκήνιο και πάλι τους **Nicci French** με **«Το δωμάτιο με τα ψέματα»**. Ένα ακόμα αυτοτελές θρίλερ από τους μετρο ψυχολογικών αστυνομικών μυθιστορημάτων. Το απίστευτο συγγραφικό δίδυμο, με τους χιλιάδες φαν παγκοσμίως με τη διάσημη σειρά βιβλίων με πρωταγωνίστρια τη Φρίντα Κλάιν, έρχεται με μια ακόμα συγκλονιστική υπόθεση. Ένα δωμάτιο. Ψέματα. Τι κρύβεται στο Lying Room;

Εκδόσεις Πόλις

Δυνατοί τίτλοι και προσεγγμένες εκδόσεις και στην αστυνομική λογοτεχνία με δύο μυθιστορήματα που αδιαμφισβήτητα θα προκαλέσουν το έντονο ενδιαφέρον των μυημένων. Το μυθιστόρημα του **Αντουάν Μπελό** συστίνει στον αναγνώστη τον ανησυχητικό κόσμο της τεχνητής νοημοσύνης και περιγράφει την προαναγγελθείσα έκθεση της βασιλείας των μηχανών. Η **«Άντα»** (μτφρ. Δημήτρης Δημακόπουλος) έχει την δομή ενός αστυνομικού μυθιστορήματος και ταυτόχρονα αποτελεί έναν παιγνιώδη στοχασμό

για την ουσία και τις δυνατότητες της λογοτεχνίας. Ο Φρανκ Λόγκαν, ένας αστυνομικός επιθεωρητής στη Σίλικον Βάλεϋ, αναλαμβάνει να εξιχνιάσει μια παράξενη υπόθεση: η Άντα, ένα επαναστατικό λογισμικό Τεχνητής Νοημοσύνης που σχεδιάστηκε για να γράφει εμπορικά αισθηματικά μυθιστορήματα, εξαφανίστηκε από την ερμητικά κλειστή αίθουσα στην οποία φυλασσόταν στην έδρα της Turing Corp. Ο Φρανκ ερευνά την υπόθεση υπό την ασφυκτική πίεση της ιεραρχίας του και των μετόχων της Turing. Όταν ανακαλύπτει τις δυνατότητες και τους κινδύνους της τεχνολογίας,

αρχίζει να αμφιβάλλει αν θα πρέπει να φέρει πίσω την Άντα... Το βιβλίο **«Σμπούμι του Trevanian»** (μτφ. Απόστολος Πρίτσας) είναι ένα θρίλερ με πρωταγωνιστή τον Νικολάι Χελ, δάσκαλο του Σό, δεινό εραστή και επαγγελματία δολοφόνο. Στόχος του βιβλίου, που ένα μεγάλο μέρος του διαδραματίζεται στη Σαγκάη και την Ιαπωνία, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, είναι η κριτική απέναντι στην αμερικανική κοινωνία, την εμπορευματική ηθική της και την πολιτιστική της βαρβαρότητα. Ο Χελ, που έχει πια αποσυρθεί, όταν μια όμορφη γυναίκα προστρέξει σ' αυτόν ζητώντας τη βοήθειά του, επιστρέφει στη δράση αντιμετωπίζοντας τον πιο επικίνδυνο, ως τώρα, εχθρό του: τη Μητρική Εταιρεία. Το μυθιστόρημα μετατρέπεται σε μια μυστικιστική αλληγορία που αντιπαραθέτει τον πολιτισμό της Ανατολής στην παρακμή της Δύσης.

Εκδόσεις Αναγνώστης

Κάνουν την έκπληξη με την κυκλοφορία του **«Memory man»** του παγκοσμίου φήμης μυθιστοριογράφου **David Baldacci**, με τα βιβλία του να έχουν μεταφραστεί σε παραπάνω από 45 γλώσσες. Όταν ο Έιμος Ντέκερ επέστρεψε σπίτι του πριν από δεκαέξι μήνες για να βρει τα πτώματα της γυναίκας και της μοναχοκόρης του, δεν πίστευε ότι θα μπορούσε να συνεχίσει να ζει. Αλλά όταν η πρώην συνεργάτη του στην αστυνομία, Μέρι Λάνκαστερ, τον επισκέφτηκε για να του πει πως κάποιος είχε ομολογήσει τους φόνους της οικογένειάς του, ξέρει ότι οφείλει στη γυναίκα και το παιδί του να αναζητήσει δικαιοσύνη για αυτούς. Καθώς ο Ντέκερ συμβιβάζεται με τα νέα, η τραγωδία χτυπάει το τοπικό σχολείο. Έφηβοι πυροβολούνται και ο δολοφόνος τριγυρνάει ελεύθερος. Ο Έιμος πρέπει να υπομείνει τις αναμνήσεις που θα προτιμούσε να ξεχάσει και όταν νέα στοιχεία συνδέουν τις δολοφονίες μένει με μία μόνο επιλογή. **A**

BEST SELLERS ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

www.klidarithmos.gr

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ
ΑΞΙΖΟΥΝ
ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΣΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
BEST SELLER
ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ
ΚΟΡΙΤΣΙ

Η Κλερ παγιδεύει συζύγους που απατούν τις γυναίκες τους. Όμως ύστερα από μια δολοφονία το παιχνίδι αλλάζει...

Σε μια σουηδική πόλη, η δεκαεφτάχρονη Άναμπελ εξαφανίζεται. Η ντετέκτιβ Τσάρλι, όσο ψάχνει να βρει την αλήθεια, τόσο βυθίζεται στο παρελθόν της...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΣΕ 20 ΧΩΡΕΣ – ΒΡΑΒΕΙΟ
CRIME TIME SPECSAVERS

Σ' ένα ειδυλλιακό χωριό στις Άλπεις κάτι τρομαχτικό έχει συμβεί στα βουνά. Τα ίχνη του αίματος μαρτυρούν πως το κακό παραμονεύει ακόμη. Ένα θρίλερ για ένα μέρος γεμάτο αλλόκοτες ιστορίες από το παρελθόν και πρωτόγονα ένστικτα.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ 22 ΧΩΡΕΣ

Ένας αστυνομικός στην πρώτη του υπόθεση δολοφονίας. Μια καλλιτέχνηδα τατουάζ με ένα θανάσιμο μυστικό. Και ένας διεστραμμένος δολοφόνος που ακονίζει τις λεπίδες του για να σκοτώσει ξανά...

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΝΕΟΙ ΤΙΤΛΟΙ CRIME ΝΕΟΙ ΤΙΤΛΟΙ CRIME
ΓΙΑ ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ! ΓΙΑ ΚΑΤΑ ΣΥΡΡΟΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ!

ΝΕΕΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙΣ

ΠΟΥ ΑΜΕΣΩΣ ΞΕΧΩΡΙΣΑΝ

15 αστυνομικά μυθιστορήματα και ψυχολογικά θρίλερ που καθηλώνουν

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

«Πίστεψέ με»

Τζ. Π. Ντιλένι (μτφ. Πηνελόπη Τριάδα), εκδ. Ψυχογίος

Ένα έργο ψευδαισθήσεων ξεκινάει. Ένα ατέρμονο παιχνίδι του μυαλού που δεν επιτρέπει στην αλήθεια να απαγκιστρωθεί από το ψέμα, που αφήνει «Τα άνθη του κακού» να ευδοκμήσουν. Η Κλερ, βρετανίδα ηθοποιός στη Νέα Υόρκη χωρίς πράσινη κάρτα, χρειάζεται δουλειά και λεφτά για να επιβιώσει. Και βρίσκει και τα δύο. Συμφωνεί να χρησιμεύσει ως δόλωμα για λογαριασμό μιας εταιρείας δικηγόρων που αναλαμβάνει διαζύγια. Αποστολή της είναι να παγιδεύει συζύγους που απατούν τις γυναίκες τους, καταγράφοντας τις ερωτικές προτάσεις τους. Όταν όμως η γυναίκα ενός από τους στόχους της Κλερ δολοφονείται άγρια, η αστυνομία είναι σίγουρη ότι ο σύζυγος είναι ο θύτης. Έτσι, για να τον πιάσει προτού σκοτώσει ξανά, αναθέτει στην Κλερ να τον κάνει να ομολογήσει. Η Κλερ μπορεί να τα καταφέρει. Για μια γυναίκα που είναι κορυφή στην τέχνη της χειραγώγησης, πόσο δύσκολο είναι να παγιδεύσει έναν δολοφόνο; Όμως τελικά ποιος είναι το δόλωμα και ποιος το θύμα; Μια ψυχωτική πλοκή με ξέφρενο ρυθμό που παγιδεύει τον αναγνώστη σε ένα σκοτεινό δωμάτιο με δεκάδες καθρέφτες προκαλώντας τον να εντοπίσει την αλήθεια ανάμεσα στους δεκάδες αντικατοπτρισμούς.

«Ο κλέφτης των τατουάζ»

Άλison Μπέλασμ (μτφ. Αύγουστος Κορτώ), εκδ. Ψυχογίος

Το συγγραφικό ντεμπούτο της Άλison Μπέλασμ είναι ένα σκοτεινό και ανατριχιαστικό μυθιστόρημα με άφθονο αίμα και πολλά τατουάζ, που παρασέρνει τον αναγνώστη σε μια ξέφρενη διαδρομή με ένα τρενάκι τρόμου χωρίς φρένα. Ένας αστυνομικός στην πρώτη του υπόθεση δολοφονίας. Μια καλλιτέχνηδα τατουάζ με ένα θανάσιμο μυστικό. Και ένας διεστραμμένος δολοφόνος που ακονίζει τις λεπίδες του για να σκοτώσει ξανά... Όταν η Μάρνι Μάλινς, καλλιτέχνηδα τατουάζ, ανακαλύπτει ένα παραμορφωμένο πτώμα, ο νεαρός ντετέκτιβ Φράνσις Σάλιβαν θα χρειαστεί τη βοήθειά της. Εκεί έξω τριγυρίζει ένας σρίαλ κίλερ, που αφαιρεί τα τατουάζ από το σώμα των θυμάτων του όσο είναι ακόμη ζωντανό. Η Μάρνι γνωρίζει πολύ καλά τον κόσμο των τατουάζ, αλλά έχει τους δικούς της προσωπικούς λόγους να μην εμπιστεύεται την αστυνομία. Κι έτσι, όταν ανακαλύπτει τον επόμενο

στόχο του δολοφόνου, αντιμετωπίζει και το δίλημμα: Θα το πει στον Σάλιβαν ή θα κληνηγήσει μόνη της τον Κλέφτη των Τατουάζ; Έντονο, γρήγορο, καθηλωτικό. Ένα θρίλερ για γερά νεύρα.

«1793: Τότε που βασιλεύει η βία»

Niklas Natt och Dag (μτφ. Γρηγόρης Κονδύλης), εκδ. Μεταίχμιο

Ο Niklas Natt och Dag στην πρώτη του συγγραφική απόπειρα, δημιουργεί ένα έπος με την αύρα των κλασικών μυθιστορημάτων και φρόντο τη Σουηδία του 1793. Ένα ακρωτηριασμένο πτώμα που ανακαλύπτεται στα βρομερά νερά μιας λίμνης στο νησί Σέ-ντερμαλμ είναι τόσο φρικτά παραμορφωμένο που είναι αδύνατο να αναγνωριστεί. Τη ζοφερή αυτή υπόθεση αναλαμβάνει ο φθισικός αστυνόμος Σέσιλ Βίνγκε που δεν θα αργήσει να βυθιστεί σ' έναν λαβύρινθο σκοτεινών μυστικών και ανεπίπτου φόβου στον οποίο όσο προχωρά τόσο κυκλώνει την υψηλή κοινωνία της Στοκχόλμης. Μια πόλη. Μια χώρα. Μια ήπειρος. Κοσμογονικές αλλαγές και μεγάλες επαναστάσεις. Βία και άπλετο αίμα. Δύο πλευρές μάχονται με σθένος και απύθμενο πάθος. Η εξουσία και η ηθική. Παλεύουν με νύχια και με δόντια να διατηρήσουν απόρρητα τα κάστρα τους. Η ευτυχία δεν έχει περιθώριο να ανθίσει στις καρδιές ξανά. Η αθωότητα διαλύεται, τα όνειρα καταπατώνται με μίσος. Και το «1793: Τότε που βασιλεύει η βία» προσκαλεί τον αναγνώστη να βυθιστεί στο έρεβος που καλύπτει τις σελίδες του.

«Η Ξηρασία»

Jane Harper (μτφ. Χίλντα Παπαδημητρίου), εκδ. Μεταίχμιο

Το συγγραφικό ντεμπούτο της Jane Harper έρχεται να ταράξει τα νερά της αστυνομικής λογοτεχνίας και να παρασύρει τον αναγνώστη σε μια συνταρακτική ιστορία με φρόντο την απόγνωση και τη θλίψη μιας ολόκληρης πόλης. Η Αυστραλία βιώνει τη χειρότερη Ξηρασία εδώ κι έναν αιώνα, και στη μικρή πόλη της Κιβάρα έχει να βρέξει δύο ολόκληρα χρόνια. Οι εντάσεις που υποβόσκουν στην κοινότητα γίνονται αφόρητες, όταν τρία μέλη της οικογένειας Χάντλερ βρίσκονται νεκρά. Όλοι θεωρούν ότι ο αρχηγός της οικογένειας Χάντλερ, ο Λιουκ, αυτοκτόνησε αφού σκότωσε τη σύζυγο και τον εξάχρονο γιο του. Ο αστυνομικός Άρον Φαλκ επιστρέφει στη γενέτειρά του για την κηδεία του καλύτερου φίλου των παιδικών του χρόνων και, παρά τη θέλησή του, αναγκάζεται να συμμετάσχει στην έρευνα και υποχρεώνεται να έρθει αντιμέτωπος με μυστικά από το δικό του παρελθόν που αναδύονται στην επιφάνεια όταν αμφισβητεί την αλήθεια για το έγκλημα του φίλου του. Ένα σκοτεινό μυθιστόρημα, που ξεδιπλώνει

μια συγκλονιστική ιστορία με μια πρωτόγνωρη ορμή μετουσιώνοντας το σε ένα ανατρεπτικό θρίλερ με κοινωνικές προεκτάσεις.

«Η μέρα του ατυχήματος»

Nuala Ellwood (μτφ. Βεατρίκη Κάντζολα Σαμπατάκου), εκδ. Bell

Απροκάλυπτα ανατρεπτικό, το νέο ψυχολογικό θρίλερ της Nuala Ellwood παίζει χωρίς έλεος με το μυαλό και τα ψυχικά αποθέματα του αναγνώστη. Η πλοκή κινείται διαρκώς μεταξύ λογικής και παράνοιας και τίποτα δεν είναι αυτό που φαίνεται. Εξήντα δευτερόλεπτα αφότου η Μάγκι ξυπνάει από το κώμα στο οποίο ήταν βυθισμένη, όλος ο κόσμος εξαφανίζεται. Η αστυνομία την ενημερώνει ότι η κόρη της, η Έλσπεθ, είναι νεκρή. Πνίγηκε όταν το αυτοκίνητο που οδηγούσε η Μάγκι έπεσε στο ποτάμι. Όμως η Μάγκι δεν θυμάται απολύτως τίποτα. Όταν ζητάει να δει τον σύζυγό της, τον Σον, μαθαίνει ότι έχει εξαφανιστεί. Η τελευταία φορά που θεάθηκε ήταν τη μέρα της κηδείας της κόρης τους. Τι συνέβη στην πραγματικότητα εκείνη τη μέρα στο ποτάμι; Πού βρίσκεται ο σύζυγος της Μάγκι; Και γιατί δεν μπορεί να διώξει την υποψία ότι κάπου, με κάποιον τρόπο, η κόρη της είναι ακόμα ζωντανή; Καταιγιστικός ρυθμός, συναισθηματικές μεταπτώσεις, θραύσματα μνήμης που προσπαθούν να ενωθούν και να αποκαλύψουν τη συνταρακτική αλήθεια, και παιδικά γράμματα που κλονίζουν τις αντοχές, δημιουργούν μια συγκλονιστική ιστορία όπου το σασπένς και η απελπισία κυριαρχούν μέχρι το συγκινητικό δυνατό φινάλε...

«SNAP»

Belinda Bauer (μτφ. Νίκος Ίβραννίας), εκδ. Bell

Ένα ψυχολογικό θρίλερ χαρακτηριστικών που σαγηνεύει, χωρίς να βασίζει την εξέλιξη της πλοκής του στην ωμή βία και τις ατελείωτες ανατροπές αλλά στην εύθραυστη ψυχούσινθεση των πρώων του και στις συναισθηματικά ασταθείς προσωπικότητές τους. Η πλοκή κινείται σε τρεις διαφορετικούς άξονες και δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις για να καθηλώσει τον αναγνώστη: ο εντεκάχρονος Τζακ και οι δυο αδερφές του περιμένουν στο κράσπεδο του αυτοκινήτου τους, καβγαδίζοντας και γκρινιάζοντας μέχρι να γυρίσει η μητέρα τους. Εκείνη όμως δεν γυρίζει. Ποτέ. Τρία χρόνια αργότερα, στην άλλη άκρη της πόλης, μια νέα γυναίκα, η Κάθριν Γουάιλ, ξυπνά και βλέπει ένα μαχαίρι πάνω στο κομοδίνο της, καθώς και ένα σημείωμα που λέει «Θα μπορούσα να σε είχα σκοτώσει». Η αστυνομία προσπαθεί να ανακαλύψει τα ίχνη ενός μυστηριώδους διαρρήκτη τον οποίο αποκαλεί Χρυσόμαλλο, λόγω της συνήθειάς του να κοιμάται στα κρεβάτια

που βρίσκει στα σπίτια όπου μπουκάρει, σαν τη Χρυσόμαλλο ους παραμυθιού. Πώς μπορούν να συνδέονται άραγε μεταξύ τους αυτά τα γεγονότα; Ένα θρίλερ χωρίς αναστολές που διακρίθηκε στη μακρά λίστα του βραβείου Man Booker 2018.

«Η άλλη άκρη του νήματος»

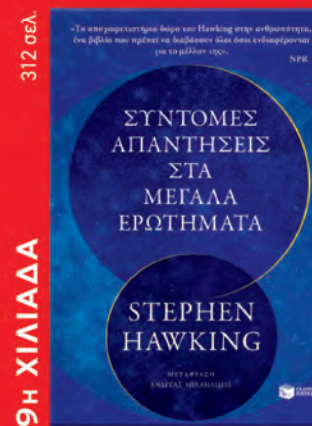
Αντρέα Καμιλλέρι (μτφ. Φωτεινή Ζερβού), εκδ. Πατάκη

Ο δημοφιλής Σικελός συγγραφέας και δημιουργός του πασίγνωστου «Επιθεωρητή Μονταλμπάνο» συστήνει με τη στιβαρότητα που πένα στο αναγνωστικό κοινό μια δυνατή ιστορία με φρόντο το προσφυγικό πρόβλημα. Η θάλασσα έχει μετατραπεί σ' έναν τεράστιο κοινό τάφο, υδάτινο θέατρο μιας ατελείωτης τραγωδίας ναυαγίων, κόλαση βίας, παραμορφωτικός καθρέφτης μέσα από τον οποίο πέρασαν τα φαντάσματα όσων είχαν ελπίσει στη σωτηρία της φυγής. Μια φυγή που την πλήρωναν με το ξεπούλημα των περιουσιών τους και κακοποίηση, με την παγερή κραυγή των μανδρών και το βουβό κλάμα των μικρών παιδιών που δεν μπορούν ν' αποκοινοποιήσουν τη φρίκη που αντικρίζουν. Στη Βιγκάτα ο Μονταλμπάνο έχει αναλάβει την ασφαλή αποβίβαση, την παροχή πρώτων βοηθειών στους πρόσφυγες και το ξεσκέπασμα των διακινητών. Τον βοηθά όλο το τμήμα, διάφοροι εθελοντές και δύο μεταφραστές της αραβικής γλώσσας. Μέσα από τις σελίδες ξετυλίγεται μια μυστηριώδης υπόθεση που προκαλεί ποικίλα ερωτηματικά στον αναγνώστη αλλά ακόμη και στον ίδιο τον Μονταλμπάνο. Μια παράξενη υπόθεση ξετυλίγεται αργά απειλώντας να εγκλωβίσει τον επιθεωρητή στα νήματά της. Η ιστορία γεμάτη ένταση, μυστήριο, αντιφατικές ενδείξεις και ένα ανατρεπτικό φινάλε.

«Ο πόλεμος της ματαιοδοξίας»

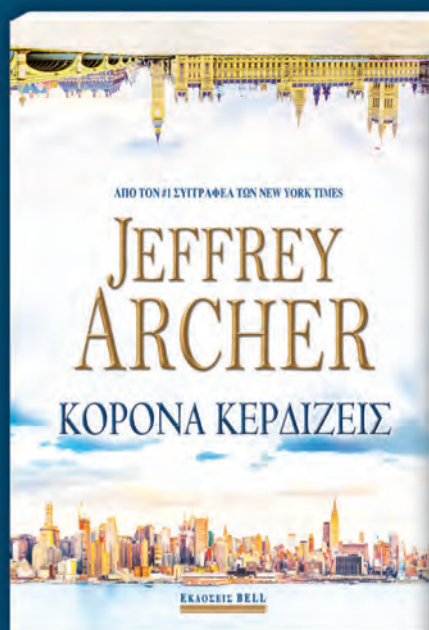
Ledun Marin (μτφ. Γιάννης Κουκιάς), εκδόσεις του Εικαστού Πρώτου

Ένα εξαιρετικό σκοτεινό μυθιστόρημα διά χειρός Marin Ledu υπόσχεται ένα δυνατό ταξίδι στον κόσμο του νου-άρ. Χαρακτήρες σμιλεμένοι με δεξιοτεχνία, παραγμένη ατμόσφαιρα, ευφυής πλοκή και δαιδαλώδεις διαδρομές, βρίσκονται εγκλωβισμένα σε έναν πόλεμο ματαιοδοξίας με αμφιρόπρα αποτελέσματα. Ποια σκανδαλώδη μυστικά κρύβονται πίσω από τους τοίχους του Τουρνόν, μικρής επαρχιακής πόλης στις όχθες του Ροδανού, όπου όλοι γνωρίζονται, αλληλοπαρακολουθούνται, αλληλοπροστατεύονται; Γιατί ένα δεκάχρονο παιδί ηπδάει από το παράθυρο στο κενό μπροστά στον φακό μιας κάμερας; Αυτός ο θάνατος σημαίνει την αρχή μιας σειράς αυτοκτονιών με θύματα ανήλικα παιδιά, οι οποίες έρχονται να διαταράξουν την επίπλαστη

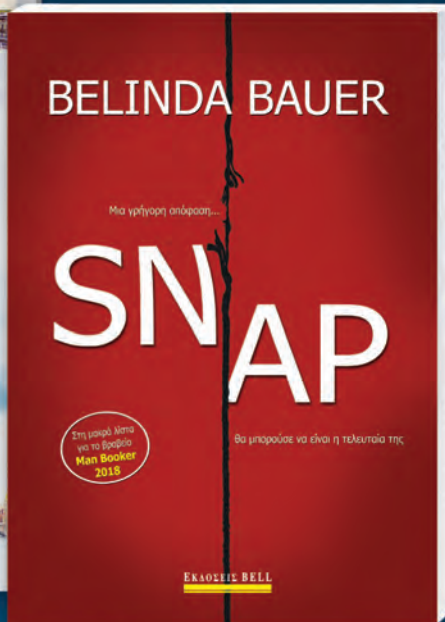

Νέες BELL κυκλοφορίες

Βιβλία για όλους, βιβλία για σένα

Ένας άντρας, δυο ζωές, μια συναρπαστική ιστορία που εκτείνεται σε διαφορετικές ηπείρους και δεκαετίες

Το αριστουργηματικό γραμμένο μυθιστόρημα μυστηρίου που διακρίθηκε στη μακρά λίστα του βραβείου Man Booker 2018

Ένα καθηλωτικό, πολυεπίπεδο ψυχολογικό θρίλερ που θα παίξει με το μυαλό σου

Τέσσερα σκοτεινά μικρά μυθιστορήματα τρόμου και φαντασίας από τον πολυβραβευμένο Joe Hill.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

Rosella Postorino

ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

Βολφσάντε, η Φωλιά του Λύκου.
«Λύκος» ήταν το κωδικό του όνομα...

Ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα εμπνευσμένο από την πραγματική ιστορία της Margot Wölk, δοκιμάστριας του φαγητού του Χίτλερ στο στρατόπεδο του Κράουζεντορφ.

Ελληνικά
γράμματα

www.pediobooks.gr

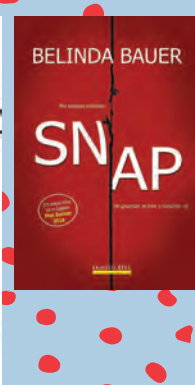
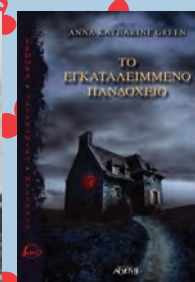
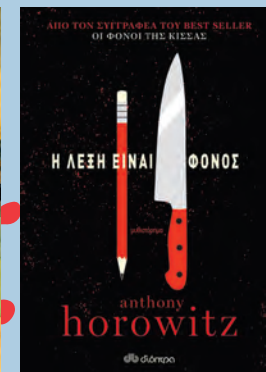
και εύθραυστη ισορροπία και να απελευθερώσουν παλιούς δαίμονες... Ενώ ο ανθυπαστυνόμος Αλεξάντρ Κορβίν, που ανέλαβε τη διερεύνηση της υπόθεσης, προσπαθεί να καταλάβει ποιος άνεμος παραφροσύνης σαρώνει το Τουρνόν, τα παιδιά εξακολουθούν να πεθαίνουν... Αδιαμφισβήτητα, μια μοναδική αναγνωστική απόλαυση.

«Η σιωπηλή ασθενής»
Alex Michaelides (μτφ. Μαρία-Κλειώ Παπαμιχαήλ), εκδ. Διόπτρα

Μια αρχαία ελληνική τραγωδία συναντά την ευφυή σύλληψη του Alex Michaelides οδηγώντας τον αναγνώστη στα άδυτα μιας διαταραγμένης προσωπικότητας και στα δαιδαλώδη μονοπάτια ενός πυρετικού ψυχολογικού θρίλερ. Η ζωή της Αλίσια Μπέρνσον είναι φαινομενικά τέλεια. Διάσημη ζωγράφος η ίδια, περιζήτητος φωτογράφος μόδας ο άντρας της, ζουν σ' ένα μεγάλο σπίτι με θέα στο πάρκο, σε μια από τις πιο όμορφες περιοχές του Λονδίνου. Όταν ένα βράδυ ο σύζυγός της γυρίζει αργά από μια φωτογράφιση, η Αλίσια τον πυροβολεί πέντε φορές στο κεφάλι και βυθίζεται στη σιωπή. Ο θίο Φέιμπερ είναι ένας ιατροδικαστικός ψυχοθεραπευτής που περίμενε πολύ καιρό την ευκαιρία να δουλέψει με την Αλίσια. Είναι πεπεισμένος ότι εκείνος θα πετύχει εκεί που οι άλλοι απέτυχαν. Η αποφασιστικότητά του να την κάνει να μιλήσει και να ξετυλίξει το μυστήριο της δολοφονίας του άντρα της τον παρασύρει σ' ένα δύσβατο μονοπάτι που οδηγεί στα βαθύτερα αίτια της σιωπής της... «Η σιωπηλή ασθενής» παρακολουθεί με το στόμα και την ψυχή της ερμητικά κλειστά, αλλά παραμονεύει στις σκιές για να εξομολογηθεί τη συνταρακτική αλήθεια της. Είστε έτοιμοι;

«Η λέξη είναι φόνος»
Anthony Horowitz (μτφ. Χριστιάννα Σακελλαροπούλου), εκδ. Διόπτρα

Το δεύτερο αστυνομικό μυθιστόρημα του Άντονι Χόροβιτς έρχεται για να παρασύρει ξανά τους φανατικούς θαυμαστές της Αγκαθα Κρίστι και του σερ Άρθουρ Κόναν Ντόουλ σε μια σουρεαλιστική υπόθεση που εκπνδνίζει τον χρόνο και ανεβάζει την αδρεναλίνη στα ύψη. Ένα πλιόλοστο ανοιξιάτικο πρωινό, η Νταϊάνα Κάουπερ, πλούσια μητέρα διάσημου ηθοποιού, μπαίνει σε ένα γραφείο τελετών. Βρίσκεται εκεί για να οργανώσει μια κηδεία, τη δική της... Έξι ώρες αργότερα, θα βρεθεί νεκρή στο σπίτι της, στραγγαλισμένη με ένα κορδόνι κουρτίνας. Γνωρίζε πως επρόκειτο να πεθάνει; Αναγνώρισε τον δολοφόνο της; Σχετίζονται τα δύο γεγονότα; Καλά κρυμμένα μυστικά, αιματηρές αποκαλύψεις και πλήθος υπόπτων συνθέτουν μια συναρπαστική ιστορία που ακόμη και ο συγγραφέας αδυνατεί να ελέγξει, καθώς βρίσκεται απροσδόκητα αναμειγμένος σε αυτήν. Θα καταφέρουν ο απειθαρχος, εκκεντρικός ντετέκτιβ Ντάνιελ Χόθρον και ο Άντονι Χόροβιτς να λύσουν το μυστήριο και να

εξιχνιάσουν αυτό το αλλόκοτο έγκλημα;

«Ένας Ξένος στο σπίτι» Shari Lapena (μτφ. Παλμύρα Ισμουρίδου), εκδ. Κλειδάριθμος

Ανατροπές, γρήγορος ρυθμός, και συνεχείς εκπλήξεις είναι τα κύρια συστατικά που δυναμιτίζουν την ατμόσφαιρα του τέταρτου μυθιστορήματος της Shari Lapena. Η Κάρεν και ο Τομ είναι νιόπαντροι και ζουν σε ένα όμορφο σπίτι στα βόρεια της Πολιτείας της Νέας Υόρκης. Μια μέρα ο Τομ επιστρέφει σπίτι και διαπιστώνει ότι η Κάρεν έχει εξαφανιστεί. Ξαφνικά, ένας αστυνομικός έρχεται για να τον συνοδέψει στο νοσοκομείο όπου βρίσκεται η γυναίκα του, η οποία τράκαρε καθώς οδηγούσε με υπερβολική ταχύτητα. Η Κάρεν είναι αδύνατο να θυμηθεί τι έκανε και πού βρισκόταν όταν συνέβη το ατύχημα. Όταν επιστρέφει στο σπίτι, συνειδητοποιεί ότι κάτι έχει αλλάξει θέση. Κάποιος έχει μπει κρυφά. Και η αστυνομία δεν παύει να της θέτει ερωτήματα... Όλα συμβαίνουν τώρα και κανείς δεν μπορεί να προβλέψει τι θα συμβεί το επόμενο λεπτό. Οι καταστάσεις είναι ρευστές και οι σκελετοί που βρίσκονται κρυμμένοι στην ντουλάπα προκαλούν αλυσιδωτές αποκαλύψεις. Μέχρι το απροσδόκητο φινάλε...

«Η Βαλενσιάνικη Βίβλος» Ραφαέλ Τάιζ (μτφ. Ευρυβιάδης Σωφός), εκδ. Καστανιάτη

Η Βαλενσιάνικη Βίβλος αποτελεί το πρώτο μέρος μιας κλασικής πλέον και εξαιρετικά δημοφιλούς τριλογίας από τον πατριάρχη του καταλανικού αστυνομικού μυθιστορήματος. Μια ιστορία που κινείται με απλότητα, δεξιοτεχνία και ιλιγγιώδη ρυθμό στα χνάρια του μυστηρίου και του σασπένς και γοητεύει κάθε λάτρη του είδους. Βαρκελώνη, δεκαετία του '30. Ένας οικονομικά κατεστραμμένος αριστοκράτης, ο Γκουστάου ντε Κατλιάρ, εντοπίζεται νεκρός στο διαμέρισμά του στη Γοτθική Συνοικία. Όλα δείχνουν ότι αυτοκτόνησε. Μήπως όμως πρόκειται για συγκαλυμμένο έγκλημα; Την εξιχνίαση της υπόθεσης αναλαμβάνουν δύο φίλοι, ο επιθεωρητής Ζάουμ Βιλαγούτ και ο δημοσιογράφος Φρανσέσκ Κάλντες. Οι έρευνες θα τους οδηγήσουν στον ατμοσφαιρικό κόσμο των παλαιοβιβλιοπωλείων της πόλης. Εκεί ανακαλύπτουν την ιστορία μιας πρώην ερωμένης του αριστοκράτη, η οποία έχει πλέον αρραβωνιαστεί τον ανιψιό ενός εκκεντρικού εκατομμυριούχου, τον Κάρλες Βαλς, που επιθυμεί διακαώς να αποκτήσει ένα σπάνιο και θρυλικό βιβλίο. Μια ξέφρενη κούρσα από δολοφονίες ξεκινάει, καθώς παλαιοβιβλιοπώλες και λάτρες των βιβλίων αγωνίζονται να το αποκτήσουν, και το μόνο βέβαιο είναι πως σε αυτό παιχνίδι δεν υπάρχουν κανόνες και όρια. Όλα επιτρέπονται...

«Το εγκαταλειμμένο πανδοχείο»

Anna Katharine Green (μτφ. Μαρία Θεοχαρίδου), εκδ. Αρχέτυπο

Η συγγραφέας Anna Katherine Green θεωρείται η «μητέρα του αμερικανικού αστυνομικού μυθιστορήματος» αν και «Το εγκαταλειμμένο πανδοχείο» συνδυάζει μοναδικά το γοτθικό μυστήριο, την αστυνομική πλοκή και τις ιστορίες αγάπης δύο ζευγαριών. Ένα νεαρό ζευγάρι νεόνυμφων, καθ' οδόν για τον μήνα του μέλιτος, βρίσκει κατάλυμα για μια βραδιά στο πανδοχείο της κυρίας Τρούαξ. Το δωμάτιό τους, κάτι που δε γνωρίζει ούτε η ιδιοκτήτρια, κρύβει ένα μυστικό θάλαμο. Εκείνη τη νύχτα, η νεαρή νύφη δολοφονείται και εγκαταλείπεται στον θάλαμο. Το επόμενο πρωί, το ζευγάρι αναχωρεί για τη συνέχεια του ταξιδιού του. Ποια είναι όμως η γυναίκα στην αγκαλιά του νεαρού συζύγου; Μήπως αυτή διέπραξε το έγκλημα ή πρόκειται για κάτι πολύ πιο σκοτεινό; Ρεαλισμός, αληθοφάνεια, παρατηρητικότητα, μεθοδικότητα, έμφαση στην ερευνητική διαδικασία, εκλογίκευση συνδυάζονται σε μια αγωνιώδη ιστορία θέτοντας στο επίκεντρο τις ανθρώπινες σχέσεις και τις ταξικές διαφορές στα τέλη του 18ου αιώνα. Η Anna Katharine Green δημιουργεί μια εντυπωσιακά σφικτή πλοκή, η οποία δεν αφήνει κανένα παραθυράκι στον αναγνώστη να φανταστεί τη συνέχεια των εξελίξεων...

«Lumen» Μπεν Πάστορ (μτφ. Χρήστος Καψιάλης), εκδ. Μίνωας

Ένας σαγηνευτικός συνδυασμός σασπένς, μυστηρίου και ιστορικών γεγονότων ξετυλίγεται με δεξιοτεχνία μέσα από τις σελίδες του συναρπαστικού Lumen, που κυκλοφορεί για πρώτη φορά στα ελληνικά. Η Μπεν Πάστορ είναι βραβευμένη ως η καλύτερη συγγραφέας ιστορικών μυθιστορημάτων και θεωρείται διάδοχος του Φίλιπ Κερ, και το πρώτο αυτό βιβλίο με πρωταγωνιστή τον επιθεωρητή Μάρτιν Μπόρα δίνει ξεκάθαρα το στίγμα της γραφής της. Κρακοβία, 1939. Την ώρα που ξεσπούν τα πρώτα βίαια επεισόδια του μαζικού

εκτοπισμού και της εξόντωσης των Πολωνών Εβραίων, ο Γερμανός λοχαγός Μάρτιν Μπόρα καλείται να διαλευκάνει τη δολοφονία της ηγουμένης Καζιμιέρτζα. Η μοναχή, η οποία περιβάλλεται από μια ακλή αγιολογία και πιστεύεται πως είχε προβλέψει και το ξέσπασμα του πολέμου, βρίσκεται νεκρή από σφαίρα στο προαύλιο της μονής. Ποιο μυστήριο κρύβει η αγαπημένη επίκληση της ηγουμένης «Lumen Christi, Adiuva Nos»; Ποιος ο ρόλος της σαγηνευτικής ηθοποιού Εύα Κοβάλσκα; Μια ζοφερή ιστορία με φόντο τα εγκλήματα των SS και στο επίκεντρο τη βία, τις ακραίες αντιδράσεις, τον φόβο και τα αποτρόπαια εγκλήματα που αναζητούν δικαίωση.

«Bird Box»

Josh Malerman (μτφ. Θάνος Καραγιαννόπουλος), εκδόσεις Οξύ

Η κλειστοφοβική ατμόσφαιρα, η αίσθηση ότι όλα μπορούν να καταρρεύσουν το επόμενο δευτερόλεπτο, ο τρόμος, ο φόβος και ο πανικός που αγγίζουν το κόκκινο, οδηγούν σε ένα ναρκοπένδιο που προκαλεί ανατριχίλες. Μην ανοίξεις τα μάτια! Κάτι τρομερό βρίσκεται εκεί έξω, κάτι που όποιος το δει σκοτώνει και μετά αυτοκτονεί. Κανείς δεν ξέρει τι είναι και από πού έρχεται. Πέντε χρόνια αφότου άρχισαν όλα, ο κόσμος ελάχιστα θυμίζει αυτό που ήταν κάποτε. Η Μάλωρι, από τους λίγους επιζώντες που έχουν απομείνει, ζει με τα δυο μικρά παιδιά της σ' ένα απομονωμένο σπίτι δίπλα στο ποτάμι

και ονειρεύεται να φύγει για ένα μέρος όπου θα είναι ασφαλείς. Όμως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά: έχουν να διασχίσουν τριάντα χιλιόμετρα σε μια βάρκα, με τα μάτια δεμένα και μοναδικά τους όπλα την αντίληψή τους και τα εκπαιδευμένα αυτιά των παιδιών. Ούτε γνωρίζουν, φυσικά, τι είναι αυτό που τους ακολουθεί σ' όλη τη διαδρομή. Άνθρωπος, ζώο ή κάτι άλλο; Το πιο αναπάντεχο και πολυσυζητημένο θρίλερ των τελευταίων χρόνων, που μεταφέρθηκε με ανάλογη επιτυχία και στον κινηματογράφο, κυκλοφορεί. Μην κλείσετε τα μάτια... **A**

Τον Μάιο ξεκινούν οι δολοφονίες στον Χολαργό Το βιβλιοπωλείο Monogram φιλοξενεί ένα Φεστιβάλ πνιγμένο στο αίμα

Και φέτος τον Μάιο το βιβλιοπωλείο Monogram ξεκινάει το 2ο Φεστιβάλ αστυνομικής λογοτεχνίας υπό την αιγίδα της ΕΛΣΑΛ και την υποστήριξη του Δήμου Παπάγου - Χολαργού. Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ (3 Μαΐου - 19 Ιουνίου) το κοινό θα έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει 15 εκδηλώσεις - παρουσιάσεις - ομιλίες, να γνωρίσει πολλούς συγγραφείς αστυνομικής λογοτεχνίας, δημοσιογράφους και ειδικούς μελετητές του αστυνομικού μυθιστορήματος καθώς και διάφορα event όπως θεατρικά δράματα, κινήματα θησαυρού και σεμινάρια δημιουργικής γραφής.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε
το πρόγραμμα
στο site

Διόπτρα
crime

№1 BEST SELLER ΣΤΗ ΛΙΣΤΑ
ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Κυκλοφορεί
σε 42 χώρες

“Κορυφαίο ψυχολογικό θρίλερ”
-THE TIMES

Αλίσια και Γκάμπριελ

Ένα φαινομενικά τέλειο ζευγάρι.
Μια φαινομενικά τέλεια ζωή.
Ένα βράδυ η Αλίσια πυροβολεί
πέντε φορές τον σύζυγό της
και βυθίζεται στη σιωπή.
Ένας ιατροδικαστικός
ψυχοθεραπευτής είναι πεπεισμένος
ότι θα την κάνει να μιλήσει.
Κι αν του μιλήσει, θα θέλει
να ακούσει την αλήθεια;

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Διόπτρα

www.dioptra.gr

Facebook, Twitter, Instagram, YouTube

Βρείτε μας!

ΧΑΡΙΣΤΕ ΒΙΒΛΙΑ

Της ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ

Λογοτεχνία

Πίσω από τους Θάμνους, Sara Mesa, μτφ. Μαρία Παλαιολόγου, εκδ. Ίκαρος. Η Κάσι, μια έφηβη 14 χρόνων κι αυτός, ο γέρος, πολύ μεγαλύτερος. Η πρώτη τους συνάντηση θα πραγματοποιηθεί σ' ένα πάρκο και θα ιδωθούν ξανά αρκετές φορές. Η Κάσι δραπετεύει από την πίεση του σχολείου, ενώ σ' εκείνον αρέσει να παρατηρεί τα πουλιά και να ακούει Νίνα Σιμόν. Οι δύο πληγωμένοι χαρακτήρες δημιουργούν μια ανάρμοστη σχέση, που θα προκαλέσει υποψίες και απόρριψη. Όμως αυτό που συμβαίνει και αυτό που λέγεται πως συμβαίνει δεν συμπίπτουν.

Κάποτε στον Πειραιά, Πέτρος Κυρίμης, εκδ. Κλειδάριθμος. Τέλη της δεκαετίας του 1950 και μια παρέα παιδιών μεγαλώνουν στις φτωχογειτονιές του Πειραιά. Οι δρόμοι τους κάποτε στιγμή χωρίζουν με οδυνηρό τρόπο. Όσοι απέμειναν, θα βρεθούν ξανά χρόνια μετά, όταν η αθωότητα θα αποτελεί για παλαιούς.

Το λιμάνι των χαμένων γυναικών, Νάγια Δαλακούρα, εκδ. Κλειδάριθμος. 1912, η Ρόζα φτάνει στο Μπουένος Άιρες έχοντας πάνω της ακόμα άρωμα Σικελίας, μετανάστρια που ονειρεύεται να στεριώσει. Ο Λουίς, νταής του ισπανικού γκέτο, ζει στον υπόκοσμο του λιμανιού και δεν ονειρεύεται. Με φρόντο τον κόσμο των ιθαγενών όπου ο έρωτας και η μαγεία ορίζουν τη μοίρα των ανθρώπων, θα αγωνιστούν για ένα κομμάτι ευτυχίας.

Αναψηλάφηση, Βασίλης Γκουρογιάννης, εκδ. Μεταίχμιο. Ένα μέλος μίας αριστερής αντιστασιακής οργάνωσης κατά της δικτατορίας των Συνταγματαρχών εγκαταλείπει τη χώρα, λίγο πριν την πτώση της, για να επιστρέψει 50 χρόνια μετά. Αυτό που βρίσκει είναι ένα φθαρμένο αξιακό και θεσμικό σύστημα, με τους πρώην συναγωνιστές

του να περιφέρονται από κόμμα σε κόμμα ή να έχουν αποσιωπηθεί πλήρως. Ένα εξαιρετικό βιβλίο.

Υπόθεση 178, Αντόνιο Φούσκο, εκδ. Ελληνικό Γράμματο. Ένα συναρπαστικό νουάρ μυθιστόρημα, που περιβάλλεται από τον αυγουστιάτικο καύσωνα της Ιταλίας. Ο αστυνόμος Καζαμπόνα επιστρέφει από τις διακοπές του για να έρθει αντιμέτωπος με μία εκτέλεση και έναν φάκελο σχετικό με μία σφαγή των ναζί στην περιοχή, που φράνεται να αφηθεί νεκρούς στο πέρασμά του.

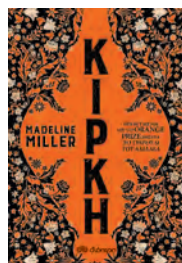
Το δεξί χέρι, Μανώλης Ανδριωτάκης, εκδ. Μεταίχμιο. Σύγχρονο πολιτικό θρίλερ γεμάτο από παράγοντες εξουσίας, πολιτικό παρασκήνιο, εσωκομματικούς ανταγωνισμούς, εκβιασμούς, συνωμοσίες, διαδικτυακό χάος, εμπλοκές επιχειρηματιών και τον κίνδυνο φονικών αυτόματων όπλων. Θα μπορέσει ένας απόλυτα μέτριος άνθρωπος, που ονειρεύεται να αλλάξει τον κόσμο, να αντεπεξέλθει;

Κίρκη, Μαντλίν Μίλερ, εκδ. Διόπτρα. Μία νέα νηοή της ελληνικής μυθολογίας μέσα από τη μεταφορά της ιστορίας της Κίρκης στο σήμερα. Γιατί της Κίρκης; Διότι αποτελεί σύμβολο γυναικείας δύναμης, όντας μία γυναίκα με περισσότερα και πολυπλοκότερα συναισθήματα, αλλά και ικανότητες που η τότε κοινωνία της επέτασε να έχει.

Διάφορα

15 Ιστορίες για την Απόλεια, Κέλλυ Κουναλάκη, εκδ. Βακχικών. Μέσα από 15 ιστορίες η Κέλλυ Κουναλάκη μάς μιλάει για κάτι που όλοι λίγο ή πολύ έχουμε βιώσει, την απόλεια. Όχι μόνο ενός ανθρώπου, αλλά την απόλεια στιγμών, αντικειμένων, αναμνήσεων, ακόμα και της μέχρι τώρα ζωής μας.

Κόμμα αλλάζουμε, ομάδα ποτέ ή όταν ο Μίκης Θεοδωράκης συνάντησε

το ποδόσφαιρο, Γιάννης Γ. Γεωργιάκης, εκδ. Ίανος. Ο συγγραφέας θίγει σοβαρά θέματα γύρω από το ποδόσφαιρο σε παγκόσμια κλίμακα, υπογραμμίζει τις προοπτικές του ελληνικού ποδοσφαίρου να συνδεθεί με τον πολιτισμό και την τέχνη και μαρτυρά τη σχέση του Μίκη Θεοδωράκη με την εθνική ομάδα ποδοσφαίρου, αλλά και με τον Ολυμπιακό.

Δύο Ιστορίες για ένα πρόσωπο, Δημήτρης Παδόπουλος, εκδ. Βακχικών. Ο Σωκράτης έλεγε ότι οι άξιοι άνθρωποι δεν επιδιώκουν την εξουσία. Το βιβλίο αναζητά την απάντηση αν ο φιλόσοφος είχε δίκιο παρακολουθώντας τις ζωές δύο διαφορετικών ανδρών, οι οποίοι στο τέλος της μέρας δεν είναι παρά οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

Αντιπαλεύοντας το πολιτικό τίποτα, Χριστός Γιανναράς, εκδ. Ίανος. Επιφυλλίδες που αποσιωπήθηκαν, αγνοήθηκαν, κατακρίθηκαν, αλλά και επιβίωσαν, με αποτέλεσμα το ότι σίγουρα κάποτε θα διαβαστούν. Σε αυτό τον τόμο συναντάμε τα κείμενα του Χριστού Γιανναρά που δημοσιεύθηκαν το 2018 στην «Καθημερινή».

Ποίηση

Ποιήματα της ωριμότητας και της όψιμης άνθησης, Μάριο Λούτσι, εκδ. Βακχικών. Μία δίγλωσση ανθολογία του Ιταλού ποιητή του 20ού αιώνα, ενός από τους σπουδαιότερους σύγχρονους μεταφυσικούς ποιητές παγκοσμίως. Η ποίηση εδώ αποτελεί εργαλείο του ποιητή, σε έναν παράλογο κόσμο όπου ο πόνος είναι όχι μόνο η μοίρα, αλλά και ο οδηγός του.

Να μαγευτώ και να μεθύσω, Μίκης Θεοδωράκης, εκδ. Ίανος. Τα ποιήματα του Μίκη Θεοδωράκη, ανθολογημένα από την Ιουλίτα Ηλιοπούλου, καλύπτουν ένα διάστημα 50 ετών από τη ζωή του μεγάλου καλλιτέχνη. Διαβάζοντάς τα, μας δίνεται η ευκαιρία να εισχωρήσουμε στη σκέψη και την ψυχή του, με όλη τη μουσικότητα και την πολυπλοκότητα που τις διέπει.

Ακτοσμηρία, Saint-John Perse, μτφ. Ελένη Κόλλια, εκδ. Ίκαρος. Κορυφαίο έργο του νομπελίστα ποιητή, για πρώτη φορά στα ελληνικά ολοκληρωμένο. Στην έκδοση περιλαμβάνεται και η συλλογή «Πουλιά», μια σειρά 13 ποιημάτων που

είχαν αρχικά γραφτεί για να συνοδεύσουν έργα του ζωγράφου Georges Braque. Επίσης η ομιλία αποδοχής του Νόμπελ λογοτεχνίας.

Αυτός, ο κάτω ουρανός, Γιάννης Αντιόχου, εκδ. Ίκαρος. Το 7ο βιβλίο του Γιάννη Αντιόχου αποτελεί ένα έργο μετάβασης σε ένα άλλο πλαίσιο σύνθεσης ύστερα από το τελευταίο του έργο, «Διάλυσις» (2017). Είναι η εξόδιος ακολουθία του άνευ χρόνου, ταυτότητας, υπόστασης προσώπου εξ ονόματος του οποίου κατατέθηκαν τα πιο πρόσφατα έργα του ποιητή.

Γιώργος Σεφέρης Μέρες Θ', επιμ. Κατερίνα Κρίκου-Davis, εκδ. Ίκαρος. Το τελευταίο τόμο που ολοκληρώνει το ημερολόγιο του Γιώργου Σεφέρη (1 Φεβρουαρίου 1964 - 11 Μάρ 1971). Περιλαμβάνει εισαγωγικό σημείωμα της επιμελήτριας, σημειώσεις, επιμέτρηση και ευρετήριο προσώπων. Η Κατερίνα Κρίκου-Davis δίνει εξηγήσεις πραγματολογικού χαρακτήρα, ταυτίζει τις λογοτεχνικές αναφορές, διευκρινίζει τα πολιτικά και πολιτιστικά δρώμενα της εποχής, και δίνει πληροφορίες για τα αμέτρητα πρόσωπα που παραλούνουν από τις εστίδες. **A**

Επιστήμη, Ιστορία, Φιλοσοφία

Παγκόσμια ανισότητα: η οικονομική ανισότητα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, Branco Milanovic, μτφ. Νίκος Ρούσος, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης. Η παγκόσμια οικονομική κρίση, η όξυνση των ανισοτήτων, το ζήτημα της δίκαιης κατανομής των καρπών της ανάπτυξης, μέσα από τη ματιά ενός από τους σημαντικότερους διεθνώς οικονομολόγους σε θέματα ανισότητας. Ο Branco Milanovic υποστηρίζει ότι το φαινόμενο εμφανίζεται κυκλικά κι ότι το επηρεάζουν καθοριστικά οι πόλεμοι, οι πανδημίες, οι μεγάλες και απότομες τεχνολογικές αλλαγές, και περιγράφει πώς φτάσαμε εδώ, προς τα πού πηγαίνουμε και τι μπορούμε να κάνουμε.

Νους, ψυχή και σώμα στον αρχαίο ελληνικό στοχασμό, Anthony A. Long, μτφ. Δήμητρα Παπουτσάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης. Με γραφή διαυγή και κατανοητή, που δεν απευθύνεται μόνο στο ειδικό κοινό, ο Α.Α. Long προσφέρει μια ανασκόπηση του πώς η αρχαία ελληνική φιλοσοφία προσέγγισε τα θεμελιώδη ζητήματα του νου, της ψυχής και του σώματος: πώς οι αρχαίοι στοχαστές προσέγγισαν εκείνο το οποίο είναι εγγύτατο σ' εμάς και όμως μυστηριώδες: την ουσία του ανθρώπινου εαυτού.

Στο νότιο προπύργιο του Ράικ, επιμ. Βασίλης Γ. Μανουσάκης, μτφ. γερμανικών εγγράφων: Μυρ-

τώ Χρανάκη. Όλο και πιο συχνά έρχονται στον δημόσιο διάλογο η οικονομική εκμετάλλευση της Ελλάδας από τους κατακτητές του Β' ΠΠ και τα ζητήματα του κατοχικού δανείου και των γερμανικών αποζημιώσεων. Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει πρωτογενές υλικό απαραίτητο για όποιον ενδιαφέρεται να διαμορφώσει γνώμη για τα ζητήματα αυτά. Η εκτενής εισαγωγή του Βασίλη Γ. Μανουσάκη εντάσσει την περίπτωση της Ελλάδας στο ευρύτερο πλαίσιο της γερμανικής πολιτικής για την εκμετάλλευση της κατεχόμενης Ευρώπης και την υλοποίηση της ιδέας του λεγόμενου «Μείζονος Οικονομικού Χώρου».

Ο άνθρωπος του Νεάντερταλ, Σβάντε Πάιμπο, μτφ. Ασπασία Δασκαλοπούλου, Μαριλένα Παπιδάκου, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης. Το προσωπικό στοίχημα ενός κορυφαίου γενετιστή: να καταφέρει ν' αλληλουχίσει το γονιδίωμα του ανθρώπου του Νεάντερταλ, ενός από τους εξελικτικά πλησιέστερους συγγενείς μας. Ξεκινώντας με τη μελέτη του DNA σε αιγυπτιακές μούμιες, στις αρχές του '80, ο Πάιμπο περιγράφει όλη την αλυσίδα από εκπλήξεις, συνεργασίες, ίντριγκες, αποτυχίες και ερευνητικά επιτεύγματα που οδήγησαν στη δημοσίευση του νεάντερταλ γονιδιώματος το 2010. Ένας επιστημονικός αγώνας δρόμου, από κάθε άποψη συναρπαστικός!

ΙΑΝΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Αριστοτέλους 7
ΑΘΗΝΑ Σταδίου 24

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

www.ianos.gr

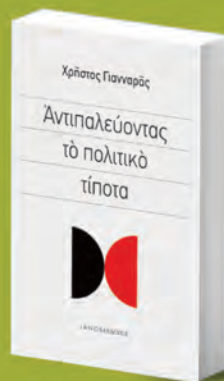
ΒΡΕΙΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
Να μαγευτώ και να μεθύσω

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΚΗΣ
«Κόμμα αλλάζουμε, ομάδα ποτέ»
ή όταν ο Μίκης Θεοδωράκης συνάντησε το ποδόσφαιρο

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑΣ
Αντιπαλεύοντας
το πολιτικό τίποτα

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ

Αν αγαπάς το βιβλίο
θα γίνει ο παράδεισός σου

Πάντα με ενθουσίαζαν οι ερευνητές, οι τύποι που αναζητούν μανιωδώς, εκείνοι που είναι σκυμμένοι με έναν μεγεθυντικό φακό πάνω από ένα παλιό, πολύτιμο βιβλίο, ψάχνοντας για κάποιο μυστικό. Τέτοιοι άνθρωποι μου ήρθαν στο μυαλό μπαίνοντας στον Λαβύρινθο και κάθοντας βόλτα ανάμεσα στις γεμάτες βιβλιοθήκες του, στο μεγάλο ψηλοτάβανο ισόγειο και στο πατάρι. Ο Λαβύρινθος διαθέτει περισσότερους από 125.000 τίτλους, κάποιοι εκ των οποίων ιδιαίτερα σπάνιοι. Θα βρείτε όλες τις νέες εκδόσεις, θα βρείτε όμως και μεταχειρισμένα βιβλία σε πολύ καλή ή και άριστη κατάσταση με έκπτωση έως και 70%, αλλά και εξαντλημένα από εκδοτικούς οίκους βιβλία. Η φράση τα πάντα όλα ταιριάζει απόλυτα: Μια τεράστια ποικιλία ιστορικών βιβλίων, από την Αρχαία Ελλάδα έως και τη νεότερη ιστορία, μια επίσης μεγάλη γκάμα από τοπικά βιβλία (Πελοπόννησος, Μακεδονία, Θεσσαλία, Κρήτη, παντού), ελληνική και ξένη λογοτεχνία, ποίηση, πολιτική, παιδικά, λευκώματα, λεξικά, θρησκευτικά, εσωτερισμός, ό,τι βάζει ο νους σας θα το βρείτε, ακόμα και πρώτες εκδόσεις του Καζαντζάκη, του Καραγάτση και άλλων, μέχρι και πρωτότυπες παρτιτούρες της Βέμπο, όλα σε νορμάλ τιμές. Ο Λαβύρινθος είναι οικογενειακό βιβλιοπωλείο και οι άνθρωποί του πολύ εξυπηρετικοί, η ιστοσελίδα του απόλυτα ενημερωμένη. Πρέπει να ανακαλύψετε!

Ιπποκράτους 108, Νεάπολη, Εξάρχεια,
2114111212, www.labyrinthos.net,
info@labyrinthos.net

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΕΡΕΥΝΑΣ

www.cup.gr

info@cup.gr

[CreteUniversityPress](https://www.facebook.com/CreteUniversityPress)

[@CreteUniPress](https://twitter.com/CreteUniPress)

[@cup_gr](https://www.instagram.com/cup_gr)

SARA MESA

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΑΜΝΟΥΣ

Μετάφραση: Μαρία Παλαιολόγου

Μια παράξενα γοητευτική ιστορία για τη δυσκολία προσαρμογής στις κοινωνικές συμβάσεις, που «παίζει» συνεχώς με το φως και το σκοτάδι. Η μοίρα δύο ιδιαίτερων ανθρώπων διασταυρώνεται σ' ένα πάρκο και η φιλόδοξη λογοτεχνία της Sara Mesa προχωρά πολλά βήματα μπροστά.

Ενθουσιάζει η ικανότητα της Sara Mesa να χαρτογραφεί, μέσω της αποτυχίας, την ανθρώπινη κατάσταση, την κατάχρηση εξουσίας, την αργή και συνεχή ταπείνωση. Γι' αυτό τα βιβλία της έχουν εξαιρετικό ενδιαφέρον, έχουν πάντα κάτι ειλικρινές και σκοτεινό. –La Razón

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

www.ikarosbooks.gr

Για όλα έφταιγε η αγάπη

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Αν το οπισθόφυλλο του βιβλίου «Ο ταχυδρόμος» του Γιώργου Παπαδάκη υπόσχεται στον αναγνώστη μια ηθογραφική αποτύπωση της Κρήτης τη δεκαετία του '50, το κειμενικό σώμα τού επικυλάσσει ένα μυθιστόρημα στιβαρού ρεαλισμού, με θέμα που ξεπερνά την ηθογραφία και αγγίζει τολμηρά μια οδυνηρά παλλόμενη υπαρξιακή φλέβα. Ήρωας του βιβλίου είναι ένας άνθρωπος που κατευθύνεται αναπόδραστα προς αυτό που δεν είναι. Ένας άνθρωπος που αφνίεται στη ροή των γεγονότων παραμερίζοντας την επιθυμία, που συμβιβάζεται με τις επιλογές των άλλων, υποτάσσεται στις βαθιά ριζωμένες κοινωνικές επιταγές, στους άγραφους νόμους και τους πα-

Ο ταχυδρόμος,
Γιώργος Παπαδάκης,
εκδ. Βιβλιοπωλείον
της Εστίας, σελ. 229

ραδοσιακούς κανόνες και παραδίδεται στο τυχαίο επιτρέποντάς του να του κατατρώγει το πρόσωπο, ενώ ακόμα και στα όνειρα καταλαβαίνει «πως πρέπει να πασχίσει να φτιάξει έναν θόρυβο, μαν άλλη ζωή, με λόγια και δράση». Αλλά δεν μπορεί, όσο κι αν δεν του λείπει ολότελα η ατομικότητα. Προτιμά να γίνει ο

«καθένας», βουτηγμένος στην ακινησία του επαρχιακού βίου, διασκορπισμένος σε συμβάντα που δεν ορίζει. Ως τη στιγμή της τυφλής, αυτοκαταστροφικής εξέγερσης απέναντι σε μια προδιαγεγραμμένη, μοιραία αδικία, μια τραγική φάρσα που του έχουν στήσει τα γονίδια: ο κοινός, κοινότατος αυτός άνθρωπος θα επιτεθεί στο πεπρωμένο του, ή μάλλον στον ίδιο του τον εαυτό. Και σκοτώνοντας ότι ο ίδιος έχει φέρει στον κόσμο, θα παρασυρθεί μαζί του στον αφανισμό. Διαβάζουμε την ιστορία αυτού του ανθρώπου, μέσα από τα χαρτιά που άφησε στη φυλακή στον μόνο άνθρωπο «που τον σεβάστηκε», έναν νεαρό δεσμοφύλακα, «καλό παιδί». Ένας φιλήσυχος ταχυδρόμος ο ήρωάς μας, από κάποιο χωριό στα ορεινά του Ρεθύμνου, κατέληξε να μοιράζει γράμματα και συντάξεις έχοντας αποτύχει να γίνει

δάσκαλος, όχι μόνο επειδή τον πρόδωσε το σώμα του στις εξετάσεις («στο δεύτερο μάθημα με έπιασε εμετός, δεν ξέρω τι ήταν, να μην μπορώ να κρατήσω τίποτα μέσα μου») αλλά και γιατί «του έλειπαν τρεις πόντοι» από το ύψος που προέβλεπε ο νόμος για τους υποψηφίους, από το ταπεινό 1.72. Και μαζί με το δασκάλι θα χάσει και την Αθηνά, μια τρυφερή φίλη από τα χρόνια του σχολείου, και θα παντρευτεί με προξενικό μια νύφη «από τα βουνά του Ρέθεμνου», δίχως να την έχει δει ως την ημέρα του γάμου. Αυτή η κουκουλωμένη νύφη για την οποία δεν ξέρει τίποτα, που ίσως δεν είναι αυτή που του πρωτοπαρουσίασαν οι συγγενείς της, φέρνει μαζί της μια ανόριστη απειλή, κάτι βαρύ και σκοτεινό που διαπερνά απ' άκρου σ' άκρο την αφήγηση. Όπως βαριά και σκοτεινή είναι η διάσταση ανάμεσα σ' αυτό που φαίνεται και αυτό που είναι, ανάμεσα στα βήναυσα ήθη και τη διεκδίκηση του εαυτού και της αλήθειας του.

Η αφήγηση του Γιώργου Παπαδάκη είναι ώριμη, ήσυχη, δίχως εξάρσεις, ακόμη κι όταν κορυφώνεται το δράμα, φτιαγμένη, θαρρείς, από την ύλη της σιωπής. «Εκείνη η αναθεματισμένη σιωπή θα έφταιγε. Που σιωπούσαμε. Που δεν είχαμε αρκετές λέξεις ανάμεσα στις παύσεις», λέει κάποια στιγμή ο ταχυδρόμος. Και είναι η εύγλωττη σιωπή των βλεμμάτων και των χειρονομιών που τον υποχρεώνει να πορευτεί όπως πορεύεται, η σιωπή που καθιστά πιο ισχυρές τις δεσμεύσεις, πιο βίαιες τις απαγορεύσεις, πιο ανυπόφορο το άγος της ψυχικής ασθένειας που στοιχειώνει την οικογένειά του και τον ωθεί στην παιδοκτονία. Τα ήθη και οι προκαταλήψεις της κλειστής κοινωνίας γίνονται εδώ παράγοντες εγκληματογένεσης, κινητήριες δυνάμεις των υπόγειων ψυχικών διεργασιών που συγχέουν τον φόνο με την αγάπη. «Για όλα έφταιγε η αγάπη, τούτη η αγάπη η δική μου, που ναι δύσκολη, δύσκολη π' ανάθεμά τη», λέει ο ταχυδρόμος λίγο πριν από το τέλος, κατακυριευμένος από αβάσταχτη νοσταλγία για το νεκρό του παιδί. Για άλλη μια φορά έρμαιο των κοινωνικών συμβάσεων, παραπαίοντας ανάμεσα την άκρατη ενοχή και την αυτοδικαίωση, δεν θα ζητήσει παρά «απλό χώμα» στον τάφο του, μια πέτρα απ' τα βουνά του και «κανένα όνομα. Τίποτα». Η ανωνυμία του θα είναι η πιστοποίηση της σύνθλιψής του μέσα στα ασφυκτικά όρια μιας κοινότητας που δίνει ονόματα, αλλά δεν επιτρέπει στα πρόσωπα την αυθυπαρξία τους. **Α**

ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΟ ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ

ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΟ ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ

Επάγγελμα Σκηνοθέτης

με το βλέμμα της κριτικής

Τομέλλον

Γράφουν οι:
Γιώργος Ρούσσοσ
Χρήστος Μήτσης
Τάσος Ρέτζιος
Θοδωρής
Κουτσογιαννόπουλος
Τάσος Γουδέλης
Θόδωρος Σούμας
Γιώργος
Παπαδημητρίου
Νίκος Τσαγκαράκης
Δημήτρης Χαρίτος
Γιάννης Τοτονίδης
Λουκάς Κατσίκας
Νέστορας Πουλάκος

www.tomellon.com
Ασκληπιού 17 Αθήνα | 2103637867
info@tomellon.com

Τομέλλον
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

style

Μπες στα παπούτσια του David Bowie

► Ή μάλλον στα παπούτσια της Vans που είναι εμπνευσμένα από τη ζωή και τη μουσική κληρονομιά του David Bowie. Οι θρυλικές εικόνες του, τα εξώφυλλα των άλμπουμ του, "Aladdin Sane" και "Ziggy Stardust", και το Serious Moonlight tour μετατρέπονται σε σχέδια και προσγειώνονται στη νέα unisex συλλογή **Vans x David Bowie**. Εντονα χρώματα, σόλες με χαραγμένα ονόματα άλμπουμ και δια-

φορετικές υφές είναι τα χαρακτηριστικά των limited edition παπουτσιών που αποτίουν φόρο τιμής στον «άνθρωπο που έπεσε στη Γη».

Η συλλογή είναι διαθέσιμη στα επίσημα καταστήματα της Vans στο The Mall Athens και Athens Metro Mall, στο Nicosia Mall, στο official corner της Vans στο Attica City Link, στο Notos Θεσσαλονίκης και σε επιλεγμένα σημεία πώλησης.

style

ΟΠΤΙΚΑ ΟΦΘΑΛΜΟΣ
Γυαλιά ηλίου Rewop

WOMEN'S SECRET
Σετ σατέν πιτζάμες €54,99

MASTITHA SHOP

Αντιηλιακή κρέμα προσώπου με μαστίχα και φασκόμηλο €8,95

SWATCH
Πολύ Toile Fraisee, από τη σειρά Energy Boost €60

ZAKRET

Σακίδιο πλάτης Funky Buddha €39,95

PUMA

Αθλητικό παπούτσι RS X Ader Error €149

ΛΙΝΑ ΓΑΒΡΑ

Σατέν κιμονό διπλής όψης €240

THE BODY SHOP

Υγρό σαπούνι χειρών, από τη σειρά Cactus Blossom €8

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ

Κεραμικά αυγά επιζωγραφισμένα της Χριστίνας Μόραλη €45

PAOLITA

Ολόσωμη φόρμα €460

ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ

Πασχαλινές λαμπάδες ζωγραφισμένες της Σοφίας Μαύρου €24

SOPHIA ENJOY THINKING LIVE

Τσαντάκι χειρός «μάτι» €38

KARL LAGERFELD

Υφασμάτινη εσπαντρίγια €175

GLAMAZON

Ο γυναικείος πόνος

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι ο γυναικείος πόνος λιγότερο σημαντικός από τον ανδρικό;

Είναι η ανδρική γρίπη πιο σοβαρή από τη γυναικεία; Ναι, και ο πόνος και η γρίπη είναι πιο σοβαρά όταν αφορούν έναν άνδρα. Και δεν αναφέρομαι στη διαφορετική συμπεριφορά των ασθενών. Ακόμα και ένα απλό κρυολόγημα να έχει ένας άνδρας, θα μεγεθύνει τόσο πολύ τα συμπτώματά του, μαζί με την γκρίνια και την αγωνία, που θα νομίζεις ότι πάει, τον κάνουμε από λεπτό σε λεπτό. Όχι, δεν αναφέρομαι σε αυτό. Η γυναίκα είναι στωική και τα γνωστά, τα οποία τα ξέρουμε και κακώς τα ανεχόμαστε. Αναφέρομαι στο πώς αντιμετωπίζουν οι άλλοι, ακόμη και οι ειδικοί, τον γυναικείο πόνο. Δεν είναι ο ίδιος. Όλες το ξέρουμε. Ηρέμισε. Θα περάσει. Ή ο τρόπος αντιμετώπισης της γυναίκας, όταν έχει ορμονικά скаμπανεβάσματα, που με τη σειρά τους προκαλούν προβλήματα υγείας. Για μια γυναίκα, ή ολόκληρες ηλικιακές ομάδες γυναικών, είναι ευκολότερη η διάγνωση της «τρελίτιδας». Γνωστή ασθένεια. Τρελή είναι, παιδί μου.

και ένα ενοχλητικό σετ από παραδοχές. Δεν είναι μόνο οι γυναίκες πιο ευάλωτες σε έναν «πόνο που δεν φεύγει» ποτέ, είναι και ικανές να προσποισθούν ότι πονούν. Σύμφωνα πάντα με την ίδια μελέτη, ενώ υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η γυναίκα είναι βιολογικά πιο ευαίσθητη στον πόνο (ενώ στερεοτυπικά το αξίωμα είναι ότι οι γυναίκες αντέχουν στον πόνο) οι αναφορές τους περί πόνου δεν λαμβάνονται σοβαρά υπόψη. Όταν μια γυναίκα λέει ότι πονάει είναι πολύ πιθανόν να θεωρηθεί ότι ο πόνος της είναι συναισθηματικής προέλευσης, ή ψυχογενής... Μην πραγματικός. Φανταστικός. Υπερβολικός.

«Δίσταξα πολύ καιρό να γράψω ένα βιβλίο για τη γυναίκα. Το θέμα ενοχλεί, ιδίως τις γυναίκες και δεν είναι καινούριο». Έτσι ξεκινά η Σιμόν ντε Μποβουάρ ένα από τα σημαντικότερα, γνωστότερα και πλέον πολυδιαβασμένα βιβλία που έχουν γραφτεί ποτέ για τις γυναίκες. Το «Δεύτερο Φύλο». Την εποποιία του γυναικείου φύλου, την τολμηρή ανατομία του γυναικείου κορμιού και της γυναικείας ψυχής.

Σε άλλο σημείο γράφει: «Είναι ενοχλητικό όταν κατά τη διάρκεια μίας αόριστης συζήτησης ακούμε έναν άντρα να λέει: Σκέφτεσαι έτσι επειδή είσαι γυναίκα. Γνωρίζω ότι η μόνη μου άμυνα είναι να απαντώ: Σκέφτομαι έτσι επειδή αυτή είναι η αλήθεια».

Πονάς επειδή είσαι γυναίκα; Όχι. Πονάω επειδή είναι αλήθεια. Επιτέλους, δείτε το σοβαρά.

Σε μια έρευνα υπό τον τίτλο «The Girl Who Cried Pain» (2001) αποκαλύπτεται το προφανές. Είναι πολύ πιο πιθανό να χορηγηθεί φαρμακευτική αγωγή σε έναν άνδρα, ο οποίος λέει στον γιατρό του ότι πονάει, από ό,τι σε μια γυναίκα. Στις γυναίκες χορηγούνται ηρεμιστικά. Γυναίκες, τα καλύτερα πελατάκια των ηρεμιστικών χαπιών. Η έρευνα φέρνει στην επιφάνεια

CITYGUIDE

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Επιτέλους λίγη άνοιξη με πολλή μουσική, χορό, παιχνίδια, χάρτινα λουλούδια και παρέλαση από σαπουνόφουσες

Είναι αυτή η ξεχωριστή μέρα της χρονιάς που το καλοκαίρι σου κλείνει το μάτι και χτυπάει την πόρτα. Στο Πάρκο Σταύρος Νιάρχος μαζί με την άνοιξη το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΚΠΙΣΝ) υποδέχεται τον Μάιο με ένα γεμάτο πρόγραμμα από το πρωί μέχρι και αργά το απόγευμα, με πολλή μουσική, χορό και δραστηριότητες για μικρούς και μεγάλους και ατελείωτο strolling, πάντα με ελεύθερη είσοδο. Εκεί όπου οι Burger Project και οι Jaguar Bombs με uplifting live εμφανίσεις αναλαμβάνουν τη μουσική. Θα μπορείς να φτιάξεις το δικό σου μυρωδάτο πρωτομαγιάτικο στεφάνι με χάρτινα λουλούδια από τους «κήπους» των βιβλίων της βοτανολογίας και μυρωδιές από αιθέρια έλαια. Να ξεναγηθείς στο πάρκο με την καθοδήγηση του ηθοποιού Μιχάλη Συριόπουλου. Να συμμετέχεις σε κινήγι θησαυρού, σε face painting, σε εργαστήριο αφροβραζιλιάνικου χορού. Να μάθεις την τέχνη της saroeira. Να βρεθείς σε μία εντυπωσιακή παρέλαση από σαπουνόφουσες. Να πάρεις μέρος σε ένα πρωτότυπο πικ-νικ για χαρτογράφους ανακαλύπτοντας περισσότερα για την πόλη. Τώρα είσαι έτοιμος να υποδεχτείς το καλοκαίρι.

- Νατάσσα Καρυστινού

INFO

Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος,
Λ. Συγγρού 364, Καλλιθέα, 2168091000
Δείτε αναλυτικά όλο το πρόγραμμα στο
athensvoice.gr

Πάσχα στην Αθήνα

Πού θα βρεις τη σωστή μαγειρίτσα; Από πού θα δεις το Άγιο Φως να φτάνει στο εκκλησάκι του Αϊ Γιώργη στον Λυκαβηττό; Σε ποια ταράτσα θα γυρίζει ο οβελίας με φόντο την Ακρόπολη; Και πού θα βρεις το υπέρτατο γλυκό για το γιορτινό τραπέζι; Αν αυτή η Ανάσταση σε βρει στην Αθήνα, θα καταλάβεις ότι αυτή η πόλη είναι γεμάτη πασχαλινές εκπλήξεις.

Της **KATEPINAS ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Μαγειρίτσα και οβελίας για πάντα

Hilton

Όπως κάθε χρόνο μετά την Ανάσταση το Βυζαντινό βάζει τη μαγειρίτσα στο κέντρο του τραπέζιού, από δίπλα στήνει έναν πλούσιο μπουφέ (τιμή: €55/άτομο). Την Κυριακή του Πάσχα ο μπουφές έχει όσα λαχταράμε από τη μέρα: παραδοσιακό αρνί, κοκορέτσι, σεφταλιές, κοντοσούβλι, γαρδουμπάκια, αλλά και ένα... σιντριβάνι σοκολάτας. (τιμή: €65/άτομο). **Βασ. Σοφίας 46, 2107281400**

Μεγάλη Βρετανία

Στο GB Roof Garden η παραδοσιακή μαγειρίτσα έχει φόντο την καλύτερη θέα της πόλης και συντροφιά παραδοσιακά πασχαλινά πιάτα του executive chef Αστέριου Κουστουδή. Την Κυριακή του Πάσχα το λαμπερό εστιατόριο μεταμορφώνεται σε παραδοσιακή αυλή και σας υποδέχεται με ούζο και μεζεδάκια δίπλα στη σουβλά! Δεν λείπει ο πλούσιος πασχαλινός μπουφές. Τιμή: €85/άτομο. **Βασ. Γεωργίου 1, Πλ. Συντάγματος, 2103330766**

NJV Athens Plaza

Το Μεγάλο Σάββατο η σπιτική παραδοσιακή μαγειρίτσα σας περιμένει μαζί με καρέ από αρνάκι γάλακτος και ελληνικά γλυκά. Στο τραπέζι θα υπάρχει καλαθάκι με κόκκινα αυγά και πασχαλινά κουλουράκια. Τιμή: €60/άτομο (παιδιά έως 12 ετών -50%). Η Κυριακή του Πάσχα κυλάει παραδοσιακά με έναν πλούσιο μπουφέ που τα έχει όλα: καρέ αρνιού, κοκορέτσι με θυμάρι και ρίγανη, γαρδουμπάκια, μπιφτέκια με φορμαέλα Αράχωβας και πολλά ακόμα. Τιμή €70/άτομο (παιδιά έως 12 ετών -50%). **Βασ. Γεωργίου Α' 2, Πλ. Συντάγματος, 2103352400**

St. George Lycabettus

Από το La Suite Lounge θα δείτε τις αναμμένες λαμπάδες να κατεβαίνουν από το εκκλησάκι του Αϊ-Γιώργη. Αργότερα θα απολαύσετε παραδοσιακή μαγειρίτσα (και μαγειρίτσα με μανιτάρια για τους χορτοφάγους), αρνάκι φρικασέ, κατσιακάκι

σε αμπελόφυλλα, αρνάκι αντικριστό, κοκορέτσι παραδοσιακό στη λαδόκολλα και πολλά ακόμα (τιμή: €45/άτομο, παιδιά μέχρι 12 ετών δωρεάν). Το μεσημέρι του Πάσχα ο πλούσιος μπουφές γεμίζει με τις παραδοσιακές γεύσεις και τα γλυκά που ονειρευόμαστε. Τιμή: €45/άτομο (παιδιά έως 12 ετών δωρεάν). Οι μικρότεροι της παρέας θα ανακαλύψουν επιπλέον έναν κόσμο με ατελείωτα παιχνίδια, κυνήγι θησαυρού, ζωγραφική και παραμύθια. **Κλεομένους 2, Κολωνάκι, 2107416000**

Μαύρο Πρόβατο

Μαγειρίτσα να γλείφεις τα δάχτυλά σου (το Μ. Σάββατο μόνο στο Μαύρο Πρόβατο στα Μελίσσια), αξεπέραστο κατσιακάκι γαμοπιλάφο και όλα τα πιάτα της γιορτινής μέρας (Κυριακή του Πάσχα ανοιχτά και τα δύο καταστήματα). **Αρριανού 31, Παγκράτι, 2107223466 / Σωκράτους & Ζαΐμη 2, Μελίσσια, 2108102466**

Γίδι

Για πολλούς είναι ο ναός του κρέατος. Και δεν έχουν άδικο. Κυριακή του Πάσχα (13.00 - 18.00) με την όμορφη αυλή ανοιχτή και ατμόσφαιρα, φαγητά όπως στο χωριό. **Α. Τατοΐου, 2102828848**

Λεμονόκηπος

Για μια άκρως τατροπαρόδοτη Κυριακή του Πάσχα, πάρε τον δρόμο προς Ν. Φιλαδέλφεια. Στον Λεμονόκηπο στήνουν από νωρίς τις σουβλές έξω και ψήνουν αρνί, κοκορέτσι, λουκάνικο και φριγάδελλι. Αγίας Τριάδας, **Ν. Φιλαδέλφεια, 2102588611**

Ella

Πάσχα στην καρδιά της Αθήνας με μουσική υπόκρουση τις καμπάνες της Μητρόπολης. Εκτός από τα λαχταριστά πιάτα της Νένας Ισχυρνού, θα βρεις και (εκτός καταλόγου) πεντανόστιμο αρνί στον φούρνο. **Μητροπόλεως 26, Σύνταγμα, 2103315547**

Στο GB Corner Gifts & Flavors σας περιμένουν παραδοσιακά τσουρέκια, κουλουράκια, σπάνια ποτά, χειροποίητες λαμπάδες, γλυκά και σοκολάτες από τον βραβευμένο γάλλο Pastry Chef Arnaud Larher

Όσα θεσνα ξέρεις ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΓΟ

Κυκλοφορεί σε πολλά χρώματα

Η φήμη που ακολουθεί το άσπρο αυγό και του προσδίδει ανώτερη ποιότητα δεν είναι παρά ένας μύθος. Τα διαφορετικά χρώματα του αυγού έχουν να κάνουν με τη ράτσα της κότας. Ένα αυγό μπορεί να είναι άσπρο, καφέ ή ακόμα και πράσινο.

Είναι φρέσκο;

Για να καταλάβεις αν ένα αυγό είναι φρέσκο αρκεί να το βυθίσεις σε ένα ποτήρι νερό. Το φρέσκο αυγό θα βυθιστεί στον πάτο του ποτηριού οριζοντίως. Το μπαγιάτικο θα σταθεί όρθιο στον πάτο.

Πόσα να φάω;

Ένας αναληθής μύθος για τα αυγά έχει αμαυρώσει την καλή τους φήμη. Για δεκαετίες ακούγαμε ότι δεν πρέπει να τρώμε πάνω από 2-4 αυγά την εβδομάδα. Οι νεότερες επιστημονικές έρευνες όμως βεβαιώνουν ότι μπορούμε να καταναλώσουμε αφοβα έως και 3 αυγά την ημέρα.

Αυγά Μ.Π. (μετά Πάσχα)

Θα τσουγκρίσεις μέχρι να νικήσεις. Και μετά; Τι τα κάνεις όλα αυτά τα αυγά; 1. Πινελιά σε σάντουιτς. 2. Πρωτεΐνη σε σαλάτες. 3. Μια ωραιότατη ρώσικη σαλάτα. Και ό,τι άλλο σου περάσει από το μυαλό. Στ' αλήθεια μόνο φαντασία χρειάζεσαι.

Το 24ωρο

Μαγειρίτσα DELIVERY

Βλάσσης

Μέχρι Μ. Παρασκευή ανοιχτός με νηστίσιμο μενού, αλλά και για να παραγγείλεις μαγειρίτσα (από μια μερίδα έως μια... κατσαρόλα) που μάλιστα τη φέρνει και σπίτι με ένα τηλεφώνημα. *Μαιάνδρου 15, Ιλίσια, 2106463060*

Παπασπύρου

Τα πάντα για το τραπέζι του Μ. Σαββάτου. Εκτός από τη σπιτική μαγειρίτσα (κορυφή), δες και τα γαρδουμπάκια ή τα αρνίσια μπουτάκια φούρνου με πατάτες. *Αγ. Τριάδος & Ν. Ζίχνης 15, Αχαρνάι, 210 2409235*

Το 24ωρο

Φτιάχνει μαγειρίτσα όλο τον χρόνο και τη φτιάχνει καταπληκτικά. Το Μ. Σάββατο τη φέρνει και delivery (μέχρι τις 02.30), σου τη δίνει και πακέτο μέχρι τις 6 το πρωί. *Συγγρού 44, Κουκάκι, 2109221159*

Choureal

γλυκά που... ανασταίνουν!

Η πάβλοβα του Μαρέγκα από Σπίτι

Διαλύεται τρυφερά στο πρώτο άγγιγμα και μοιράζει ζαχαρένια όνειρα. Μοιάζει με σύννεφο, αλλά είναι η καλύτερη πάβλοβα της Αθήνας. Αυστηρώς χειροποίητη, θα τη βρεις σε γεύση φράουλα, λεμόνι, φρούτα του δάσους, κάστανο, σοκολάτα και μόκα με καραμελωμένα αμύγδαλα (€26/κιλό). Μαζί να πάρεις και τα υπέροχα σοκολατένια αυγά. *Σκουφά 56, Κολωνάκι, 210 3388827*

Το σοκολατένιο τσουρέκι του Zuccherino

Όχι ότι στην απλή εκδοχή του, μαστιχωτό και εντελώς χειροποίητο, δεν κλέβει καρδιές, αλλά όταν αυτό το πολιτικό τσουρέκι περιχύνεται με σοκολάτα γίνεται χαλασμός. *Μητροπόλεως 80, Μοναστηράκι, 210 3213015 και σε 3 ακόμα καταστήματα στην Αθήνα*

Το προφιτερόλ από το Choureal

Αφράτα σουδάκια γεμίζονται με χειροποίητο παγωτό ή με βελούδινη κρέμα πατισερί και περιχύνονται με 9 διαφορετικές σοκολάτες Valrhona. Αυτό είναι το προφιτερόλ που πάντα ήθελες. *€19/κιλό. Διομείας 2, Σύνταγμα, 2103317883*

Γιαούρτι από τον Κωσταρέλο

Το απόλυτο ελληνικό γλυκό θέλει μόνο δύο υλικά: πολύ καλό γιαούρτι και σπιτικό γλυκό κουταλιού. Για το δεύτερο ψάξε τα ράφια σου. Για το πρώτο όμως πήγαινε στον Κωσταρέλο. Τα γιαούρτια του γίνονται από φρέσκο γάλα (κατσικίσιο, πρόβειο ή αιγοπρόβειο) και έχουν την τέλεια κρεμώδη υφή. *Πατριάρχου Ιωακείμ 30-32, Κολωνάκι, 2107259000*

Το Γαλακτομπούρεκο του Κοσμοκόν

Κατά γενική ομολογία η καλύτερη κρέμα σε γαλακτομπούρεκο. Και το πιο τραγανό φύλλο. Και το ολόσωστο σιρόπι. Και γενικώς αρνούμαστε να κάτσουμε σε πασχαλινό τραπέζι, αν δεν προβλέπει ΑΥΤΟ το γαλακτομπούρεκο για το τέλος. *Λεωφ. Ιωνίας 104, Άγιος Νικόλαος, 210 8649124 και σε 5 ακόμα καταστήματα σε όλη την Αθήνα*

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Εκδικητές: Η τελευταία πράξη (AVENGERS: ENDGAME) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντονι και Τζο Ρουσό ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Γκουίνεθ Πάλτροου, Σκάρλετ Τζοχάνσον, Πολ Ραντ, Κρις Έβανς, Ρόμπερτ Ντάουνι Τζούνιορ, Τζον Φαβρό, Σεμπάστιαν Σταν, Τζος Μπρόλιν, Τζέρεμι Ρένερ, Κρις Χέμσγουορθ, Εβάντζελιν Λίλι, Μπρι Λάρσον, Ελίζαμπεθ Όλσεν, Τομ Χόλαντ, Μπράντλεϊ Κούπερ, Μαρκ Ράφαλο

Πέντε χρόνια μετά από τη νίκη του Thanos, που είχε ως συνέπεια τον αφανισμό της μισής ανθρωπότητας (μαζί με την εξολόθρευση των μισών «Εκδικητών» και των συμμάχων τους) η επιστροφή του Ant-Man σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας προσπάθειας των εναπομεινάντων υπερ-ηρώων να αλλάξουν την πορεία της ιστορίας. Όμως ο χρόνος έχει βαρύνει επικίνδυνα στις πλάτες τους και μαζί με κάποιες σημαντικές αλλαγές που έχουν συμβεί στις ζωές των περισσότερων, τους καθιστά διστακτικούς στο να επιχειρήσουν μια νέα σύγκρουση με τον ανίκητο εχθρό τους.

Τρεις ώρες και βάλε διαρκεί η τελευταία πολεμική πράξη των Εκδικητών, με τη δράση να είναι περιορισμένη σε σχέση με το υπόλοιπο έργο, που μοιάζει απορροφημένο στους διαλόγους, την εξέλιξη των χαρακτήρων και τις δραματικές εξελίξεις των παράλληλων ιστοριών. Ξεχωρίζει η ιστορία του Ironman, που έγινε πατέρας και αρνείται να φορέσει τη μεταλλική στολή του και να βοηθήσει τους παλιούς του συμπολεμιστές, η ατραξιόν όμως είναι ο αγνώριστος Θορ: ο Κρις Χέμσγουορθ πιο θνητός από ποτέ, καθώς έχει φτιάξει κοιλάρα από τις μπίρες και τα playstations, σε μια ερμηνεία - φόρο τιμής στον αθάνατο Λεμπόφκι! Το φιλμ είναι γεμάτο spoilers που δεν πρέπει να αποκαλυφθούν στον θεατή που θέλει να απολαύσει την τελευταία περιπέτεια των Avengers. Όσοι δεν έχουν παρακολουθήσει κάποια από τις τρεις προηγούμενες ταινίες θα έχουν απορίες, ενώ εκείνοι που δεν είδαν το προηγούμενο «Εκδικητές: Ο πόλεμος της αιωνιότητας» με τον απρόσμενο θρίαμβο του Thanos κυριολεκτικά θα χάσουν τα αυγά και τα πασχάλια. Οι υπόλοιποι θα γίνουν μάρτυρες της υπεράνθρωπης προσπάθειας των ανθρώπων της Marvel να φτιάξουν ένα φιλμ απόλυτα συμβατό με την ιστορία των αμέτρητων ηρώων τους. Το κλείσιμο των λογαριασμών με τον πόλεμο της αιωνιότητας δεν βασίζεται μόνο στη Γυναίκα, τη Μαύρη Δύναμη ή το κβαντικό σύμπαν, αλλά σε μια σειρά από κρίσιμους συμβολισμούς που οδηγούν το θέαμα σε άλλα επίπεδα και κλείνουν ιδεολογικές εκκρεμότητες δεκαετιών. Από τότε που ο Κάπτεν Αμέρικα μπήκε στο ψυγείο (1945) μέχρι σήμερα έχουν περάσει πολλά χρόνια και κάποιοι παραδοσιακοί ήρωες της Marvel μας αποχαιρετούν. Η συγκίνηση είναι αναπόφευκτη, κάποιες σκηνές μοιάζουν με πραγματικό εφιάλτη, αλλά το μέλλον της ανθρωπότητας (και της Marvel) είναι φτιαγμένο από νέα, ακαταμάχητα, υλικά. Καθώς και με χιούμορ, ευτυχώς...

JUST THE FACTS

Εκδικητές: Η τελευταία πράξη (***)
Η νέα εποχή των Avengers άρχισε

Στα Αρβανίτικα (**1/2)
Αρβανίτικη μπάσα και σόκιν ανέκδοτα

Προσκύνημα στη Λούρδη (***)
Η πίστη σώζει

Ο Γάτος ο Φευγάτος (**)
Κινεζικό animation χωρίς ταυτότητα

«Το τέλος είναι κομμάτι του ταξιδιού» («Εκδικητές: Η τελευταία πράξη»)

- * ΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

➔ Να ζει κανείς ή να μη ζει; Ιδού το δίλημμα για τους Εκδικητές

Στα αρβανίτικα **½

ΠΑΡΑΓΩΓΗ · ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κατερίνα Κλαρκ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Προκόπης Δάφνος ΜONTAZ: Ελένη Τόγια

Γνωριμία με τους Αρβανίτες και καταγραφή του ρόλου που έχουν παίξει στη νεοελληνική ιστορία. Τριγυρνώντας σ' ένα αρβανιτοχώρι, τα Βίλλια της Ηπείρου, η σκηνοθέτιδα ανακαλύπτει έναν ξεχωριστό πολιτισμό με γυναίκες δυναμικές, πεισματάρηδες άντρες (το λεγόμενο αρβανίτικο κεφάλι) και ιδιαίτερο χιούμορ.

Το ωριαίο ντοκιμαντέρ της Κατερίνας Κλαρκ («Πόλκα στην Αθήνα»), πρώτη κινηματογραφική έρευνα για τους Αρβανίτες, κερδίζει τις εντυπώσεις χάρη στο χιούμορ, την αμεσότητα αλλά και την ευθύτητα της αφήγησης. Αξίζει να τονιστεί η τραγική διαπίστωση της εξαφάνισης της γλώσσας των Αρβανιτών στο πέρασμα του χρόνου, καθώς και η υπογράμμιση του σημαντικού ρόλου που έπαιξαν οι Αρβανίτες (Μπουμπουλίνα, Μισούλης, Καραϊσκάκης, Ανδρούτσος κ.ά.) στον πόλεμο του 1821.

Ο Γάτος ο Φευγάτος (CATS AND PEACHTOPIA) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκάρι Γουάνγκ
ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Άρη Γεροντάκη, Ηρώς Μπέζου, Σοφίας Καψαμπέλη

Ο Φευγάτος, ένας μικρός γάτος που έχει βαρεθεί να περνάει όλη του τη ζωή στο διαμέρισμα όπου γεννήθηκε, θέλει να ζήσει ελεύθερος στον αληθινό κόσμο! Ο πατέρας του, ο Παντόφλας, έχοντας ζήσει αδέσποτος και γνωρίζοντας τους κινδύνους που κρύβει το άγνωστο, προσπαθεί να τον αποτρέψει...

Δύο γάτοι, πατέρας και γιος, σε μια περιπέτεια κινουμένων σχεδίων για τη σημασία της οικογένειας. Με στοιχεία από «Νέμο» μέχρι «Αρκά» (βλέποντας τα δύο γιατί θυμήθηκα τα πουλιά-πατέρας και γιος-του έλληνα σκιτσογράφου), το μεταγλωττισμένο στα ελληνικά κινεζικό animation έχει καλό σχέδιο αλλά η ιστορία δεν έχει τα φόντα για να γίνει εξίσου απολαυστική για μικρούς και μεγάλους. Κυρίως είναι παιδική με ανάλογο χιούμορ και κάποια αχρείαστα εμβόλιμα τραγουδάκια για να πυκνώσει η δράση.

Προσκύνημα στη Λούρδη (LOURDES) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέσικα Χάουσερ
ΠΡΩΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Σιλβί Τεστάντ, Ζεράρ Λίμψμαν

Η Κριστίν έχει περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της σε αναπηρική πολυθρόνα. Όταν αποφασίζει να επισκεφτεί τη Λούρδη, θρησκευτικό τόπο προσκυνήματος στην καρδιά των Πυρηναίων, το κάνει περισσότερο για να ξεφύγει από την απομόνωσή. Ένα πρωί, όμως, ξυπνάει θεραπευμένη. Κι ενώ το θαύμα προκαλεί ζήλια και θαυμασμό, η Κριστίν προσπαθεί να επωφεληθεί από την απρόσμενη τύχη.

Επανεκδοση μιας ταινίας του 2009 που είχε κάνει σχετική αίσθηση στους σινεφίλ χάρη στην ικανότητά της να δέσει αποτελεσματικά το θρησκευτικό αίσθημα με μια μεταφυσική αγωνία που λαμβάνει τη μορφή σκληρού παραμυθιού. Το θαύμα και η πίστη, το όνειρο κι ο εφιάλτης και κυρίως ο φόβος για το άγνωστο, κινούν τις ζωές των ηρώων σε μια σειρά απρόβλεπτων συμπεριφορών, που στην τρίτη ταινία της σκηνοθέτιδας (μετά το «Lovely Rita» και το «Hotel») αποτελούν σημάδια μιας υπόγειας, ειρυνικής και «κισλοφσκικής» ακρίβειας ταινίας που δοκιμάζει τις αντοχές του θεατή.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Με το βλέμμα της κριτικής

Ημερίδα προβολών ευρωπαϊκών ταινιών που έχουν βραβευθεί από τους κριτικούς του κινηματογράφου

Ημερίδες κινηματογραφικών προβολών και εκδόσεων ξεκινά η εκπαιδευτική εταιρεία «Το Μέλλον» (www.tomellon.com), με στόχο την εμπάθυνση της κινηματογραφικής παιδείας κυρίως στους νέους. Οι ημερίδες θα γίνονται τρεις φορές τον χρόνο και η πρώτη θα πραγματοποιηθεί στις 3 Μαΐου, με τίτλο «Με το βλέμμα της κριτικής». Εκείνη την ημέρα, στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος, στις 19.00 θα προβληθεί «Το σπίτι των άλλων» της Russudan Glurjidze, επίσημη πρόταση της Γεωργίας για τα Όσκαρ, και στις 21.00 οι «Μύγες του χειμώνα» του Olmo Omerzu, η επίσημη πρόταση της Τσεχίας για τα Όσκαρ. Μεταξύ των προβολών, θα παρουσιαστεί ο πρώτος τόμος της εκδοτικής σειράς «Με το βλέμμα της κριτικής», αφιερωμένος στον σπουδαίο Ιταλό σκηνοθέτη Μικελάντζελο Αντονιόνι. 3/5, Ιερά Οδός 48, είσοδος €3.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ
ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

★ ★ ★

με το βλέμμα της κριτικής

Παρασκευή
03|05|19

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
Το μέλλον

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

www.criticseye.gr www.tomellon.com

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
REPUBLIC OF SLOVENIA
EMBASSY ATHENS
ΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ČESKÉ CENTRUM

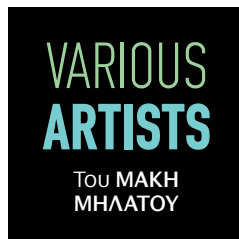
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
FILMY CINEMAD

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΑΣ
EPT KOSMOS 93.4 ATHENS αθηνόραμα FLIX valixkongr

Ο λόγος της μουσικής

Όλο και πιο συχνά ο αγγλικός στίχος εγκαταλείπεται από έλληνες μουσικούς, για να εκφραστούν στη γλώσσα μας

Το βλέπουμε όλο και πιο συχνά να συμβαίνει κι ένα επαναλαμβανόμενο φαινόμενο υποδηλώνει μία ανάγκη. Ο αγγλικός στίχος εγκαταλείπεται για την ανάγκη μιας πιο άμεσης έκφρασης στα ελληνικά. Το έκαναν πρόσφατα ο Lolek (που έγινε Λόλεκ), η Nalyssa Green (που έγινε Ναλύσσα Γκρην για το τελευταίο της άλμπουμ «Μπλουμ»), ο Γιώργος Καρανικόλας στον προσωπικό του δίσκο και τώρα ο Enripidis. Το αιώνιο δίλημμα με τα αγγλόφωνα και ελληνόφωνα γκρουπ που ταλάνισε για χρόνια την ελληνική πραγματικότητα φαίνεται να λύνεται –όπως γίνεται συνήθως– από τις ίδιες τις ανάγκες της έκφρασης των καλλιτεχνών. Και είναι αισιόδοξο πως όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται πως άλλο οι επιρροές κι άλλο η προσωπική έκφραση. Το ότι μεγάλωσες με τους Smiths δεν σημαίνει πως είσαι ο Morrissey και το ότι άκουγες στα νιάτα σου ροκ δεν σε κάνει Jim Morrison. Όλοι όσοι μεγάλωσαν με την αγγλόφωνη ποπ κουλτούρα και τώρα δοκιμάζουν να εκφραστούν στα ελληνικά τους υποχρεώνει να επανατοποθετήσουν τον πήχυ σε ένα άλλο ύψος. Τα αποτελέσματα θα τα επιβεβαιώσει ο χρόνος.

Enripidis and His Tragedies

- *Μια Τρίτη στην καντίνα*
Ένα άλμπουμ επαναπατισμού γεμάτο από φωτογραφίες της στιγμής, από προσωπικά ενσταντάι, από DIY αισθητική και από την αμεσότητα που έχουν τα προσωπικά τραγουδιόσχολια φτιαγμένα με την απλότητα του καθημερινού λόγου. Ο Ευριπίδης επιστρέφει από την Ισπανία στην Ελλάδα, μεταλλάσσοντας την international pop των προηγούμενων άλμπουμ σε μια αντίστοιχη, που όμως μιλάει ελληνικά. Το μουσικό αισθητικό πλαίσιο που χρησιμοποιεί μας είναι ήδη γνωστό από τους καλούς προηγούμενους δίσκους του, όμως ο ελληνικός στίχος και ο απολύτως προσωπικός χαρακτήρας των τραγουδιών είναι σαν να μας αποκαλύπτεται από την αρχή. Η «ήπτα» της επιστροφής, η επιθυμία να ξαναβρεί τους φίλους «μια Τρίτη στην καντίνα», οι φίλες της μαμάς και το σπίτι του παππού, ο σεξουαλικός του προσανατολισμός που γίνεται τραγούδι, όλα φτιαγμένα σαν να μας αφηγείται κομμάτια από τη ζωή του, γρήγορα, εύκολα, απλά, γλυκόπικρα.

τέλεσμα. Πιο συγκεκριμένα –εκτός από τον ίδιο φυσικά– στο «In Between the Eyes» παίρνουν μέρος οι: Γιάννης Παπαναστασίου: Σαξόφωνο - Γιάννης Παπαγιαννούλης: Κρουστά - Γιάννης Αγγελόπουλος: Τύμπανα - Βαγγέλης Στεφανόπουλος: Πιάνο - Παντελής Στόικος: Τρομπέτα - Τάσος Τσαλαπάτης: Κιθάρα - Βαγγέλης Παρασκευαΐδης: Βιμπράφωνο. Ως μπασίστας φαίνεται να αγαπάει την πιο φάνκι τζαζ και προς αυτή την κατεύθυνση είναι προσανατολισμένες οι περισσότερες συνθέσεις του (υπάρχει και μία δισκοκή του SunRa στο άλμπουμ), ενώ υπάρχει χώρος για αυτοσχεδιασμούς και αλληλεπιδραστικά παιχνίδια που κάνουν τον δίσκο να ρέει ευχάριστα και αξιοπρεπώς, χωρίς πουθενά να υποδηλώνεται κάτι πέραν αυτού.

Schizo Constellation

- *Dark Youth*
Η σκοτεινή νιότη γεμάτη από βότκα και χάπια, από παράνοια και rock 'n' roll, από κραυγές και σιωπές, από dark βασίλισσες, από την ανάγκη της έκφρασης που πάντα θα ξεκινάει από κάθε γενιά, θα σκορτάφεται και θα ξανασηκώνεται για να προσπαθήσει πάλι. Η βαρύτονη φωνή του τραγουδιστή, η τάση για επικές διαστάσεις, τα σημεία αναφοράς από το dark post punk του παρελθόντος, συγκροτούν ένα άλμπουμ που δίνει ένα σαφές στίγμα για την ηχητική κατεύθυνση του γκρουπ και κάνουν αυτό το ντεμπούτο μία αφορμή που απλώς μας προκαλεί για να παρακολουθήσουμε τη συνέχεια. ●

Τους δίσκους αυτούς μπορείτε να τους ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή από τις 18.00 ως τις 20.00 στο Athens Voice Radio 102.5 στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

→ maksmilatos@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Παρασκευάς Κίτσος

- *In Between the Eyes*
Μετά το άλμπουμ «Πόλεμος» (2016) ο κοντραμπασίστας της τζαζ Παρασκευάς Κίτσος επιστρέφει με τον «δύσκολο» δεύτερο δίσκο στον οποίο συμπράττει με μία θαυμάσια ομάδα μουσικών για ένα θετικό απο-

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Η δύναμη και η όρεξη σου κοντράρονται με τις συνθήκες και το παρελθόν

Χρειάζεται να έχεις το νου σου στις ακρότητες στη διαχείριση των χρημάτων σου και των συναισθημάτων σου αυτή την εβδομάδα. Για να μπορέσεις να εξυπηρετήσεις τα μελλοντικά σου σχέδια και να έχεις ποιοτικό ελεύθερο χρόνο, καλό θα ήταν να οργανωθείς και να μη στηρίζεσαι σε χρήματα που έρχονται άκοπα. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) υπογραμμίζει το σχετικό μοτίβο, καθώς δυσκολεύει τη ροή της όποιας στήριξης έχεις από τον σύντροφό σου καθώς και από επιχειρηματικές σου δραστηριότητες. Σε προσωπικό επίπεδο, μπορεί να γυρίσεις σε προηγούμενα σημεία συναισθηματικής και ερωτικής ισορροπίας που φαίνονται σαν πρόδοος. Εξέτασε προσεκτικά αν όντως είναι. Απόλαυσε την ενέργεια και την ορμή που έχεις, βγες, γνώρισε κόσμο, και δέξου τη διεύρυνση του κύκλου σου και του πεδίου δραστηριότητάς σου. Απλώς πρόσεξε επαγγελματικά τα ψιλά γράμματα και προσωπικά τις καταπιεσμένες επιθυμίες, τα απωθημένα και βέβαια τα ψέματα που μπορεί να λέγονται για να καλύψουν όλα αυτά. Εν προκειμένω, ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Συντονισμός με το μοτίβο της Μ. Εβδομάδας εσωτερικά και εξωτερικές αντιστάσεις

Αξιοποίησε το μοτίβο νηστείας και αποτοξίνωσης των ημερών για να προσφέρεις στον εαυτό σου μία πολυπόθητη και πάρα πολύ αναγκαία ξεκούραση κι αποτοξίνωση. Ο συνθησιμένος σου τρόπος σκέψης και δράσης στη ρουτίνα, τη σχέση με τα παιδιά, τα δημιουργικά σου εγχειρήματα και τον έρωτα σου προξενεί άγχος και αναστάτωση ενώ πολλά φαίνονται να γίνονται παρασκηνιακά. Χρησιμοποίησε τα νέα σου δεδομένα για να επαυτοποθετηθείς. Η επιμονή στο γνώριμο θα υπογραμμίσει τις προσωπικές αλλαγές που απαιτούν οι στόχοι σου. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) προσφέρει ένα διάλειμμα επιτρέποντάς σου να εμμένεις σε παλιές συνταγές διασκέδασης, επιμόρφωσης, ανανέωσης, σκέψης, ιδιαίτερα όπου αυτά σχετίζονται με τις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Μοιάζει σαν να έφτασες κάπου, βεβαιώσου ότι είναι όντως έτσι. Οι δαπάνες για υγεία, χρωστούμενα και γενική τακτοποίηση είναι αναμενόμενες, όπως και η συναισθηματική εκροή για πράγματα που επιμένουν από παλιά. Συνεργασία, ευελιξία, εξυπνάδα και συναίνεση είναι ο καλύτερος τρόπος να τα φροντίσεις. Η διαδικασία σε βοηθάει να διακρίνεις καθαρότερα και μία μελλοντική κατεύθυνση.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Ανυπομονησία στη νιοστή και η πραγματικότητα ως παράγοντας ελέγχου

Πέρφεις με τα μούτρα σε οποιαδήποτε νέα προσωπική ανοίγεται επί του παρόντος μπροστά σου. Το οικογενειακό σου περιβάλλον κι ο εαυτός σου γίνονται μοχλός για νέες κουβέντες, παρέες, σχέδια και μια γενική ανανέωση. Η σχέση με τα παιδιά και τον σύντροφό σου σε ωθεί να δεις με άλλο μάτι τις φιλίες, τα κόμμι, τις ανάγκες σου. Παράλληλα, οι καθημερινές σου συναλλαγές, υπάρχουνουσες ή παλιές, σε αναγκάζουν να γειωθείς και να ασχοληθείς με πρακτικότερα θέματα, από το σώμα σου μέχρι τον τραπεζικό σου λογαριασμό και το τι σε κρατάει από το να προχωρήσεις. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) υπογραμμίζει το μοτίβο, ζητώντας σου να ασχοληθείς με διακανονισμούς, οικονομικές συμφωνίες, συναισθηματικές και σωματικές εμπλοκές που προκύπτουν από την προσωπική και εργασιακή σου ρουτίνα. Τέλος, προσπάθησε να είσαι επιλεκτικός σε αυτά που κυνηγάς, ιδιαίτερα προσωπικά. Η διασπορά

της προσοχής σου σε πολλές κατευθύνσεις, το μόνο που θα σε βοηθήσει να πετύχεις είναι να συνειδητοποιήσεις ότι δεν είναι όλα για όλους.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Στο ζυγό του «πρέπει» και προσπαθώντας να το παρακάμψεις

Ένα επίμονο «πρέπει» σου έχει φορεθεί σε επίπεδο καριέρας, γάμου και σχετικών στόχων. Ιδέες, σκέψεις, προτάσεις, γνωριμίες, παλιές και νέες, σε σπρώχνουν να κάνεις τα πράγματα διαφορετικά θέλεις δεν θέλεις. Σπίτι και οικογένεια σιγοντάρουν το μοτίβο αφού σου κάνουν ακόμη πιο ξεκάθαρο τι αλλαγή χρειάζεσαι για να είσαι ικανοποιημένος. Η καταναλωτική θεραπεία, ο χρόνος με φίλους, τα κόμμι και τα σχέδιά σου σε ανακουφίζουν από τη μία, από την άλλη σου θυμίζουν ότι κι εδώ υπάρχουν πρακτικά ζητήματα. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) εγκαινιάζει μία περίοδο χάριτος ή τεράστιας δυσaráσκειας στις σχέσεις σου. Αν έχεις επανοποθετηθεί με σεβασμό στον έρωτα, τη χαρά, τον εαυτό σου, έχεις χρόνο να προσαρμωστείς στις αλλαγές. Αν όχι, ξαναμπάνεις σε παλιές, γνωστές συνήθειες που δημιουργούν έντονη δυσaráσκεια μέχρι σημείου διάλυσης. Για να μετριάσεις το άγχος και την πίεση, προτίμησε να πράττεις από το να σκέφτεσαι και να ξανασκέφτεσαι. Έτσι θα δεις άμεσα τι σου κάνει και τι όχι, τι κρατάς και τι αφήνεις, σε κάθε επίπεδο.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Προτάσεις διασκέδασης, ανανέωσης, διεύρυνσης και εξαντλητική πρακτικότητα

Ευκαιρίες για ανανέωση, αν και όχι χωρίς κούραση, σου προσφέρει η περίοδος των γιορτών. Από εκδρομή και δραστηριότητες έξω από το συνηθισμένο με φίλους και συγγενείς, μέχρι προτάσεις με οικονομικό αντίκρισμα και μεγάλη δυναμική, όλα είναι στο μενού. Βέβαια οι υποχρεώσεις της καριέρας και του γάμου σου δεν εξαφανίζονται διά μαγείας, ούτε η πρακτική αλλαγή τάξης που επιβάλλουν οι επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Πήγαινε με τα νερά της κι αν μην σου είναι ό,τι πιο ευχάριστο. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) σε βάζει να ξαναασχοληθείς με θέματα ρουτίνας, υγείας και καθημερινότητας με αφορμή το σπίτι ή το οικογενειακό σου περιβάλλον που ήλπιζες ότι θα πήγαιναν γρηγορότερα ή είχαν λήξει. Αξιοποίησε τις πολλές επιλογές που έχεις αυτή τη στιγμή για το μέλλον, στις φιλίες, στον ελεύθερό σου χρόνο. Σίγουρα δεν γίνεται να υλοποιηθούν όλες και όσο μεγαλύτερη πρακτική εξυπνάδα δείξεις στο ξεδιάλεγμά τους, τόσο λιγότερο θα αγχωθείς για το οικονομικό ή συναισθηματικό τους κόστος. Μην αγοράζεις λινάτσα για μετάξι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Χαρά, άγχος, πάθος, ηρεμία σε εναλλαγή, πράγμα που σε κάνει να κοιτάς πίσω

Καρδιογράφημα θυμίζει η ροή στην ερωτική σου ζωή και στις οικονομικές σου συνεργασίες. Πολλά συναρπαστικά πράγματα, πιθανότερες κέρδους χρηματικά, πάθους και έρωτος προσωπικά, τα οποία όμως σε αγχώνουν. Η αναδιοργάνωση που απαγορεύουν δημιουργεί αναστάτωση. Όσο φροντίζεις να μην επαναλάβεις τα ίδια λάθη και να μην αφήσεις το παρελθόν να υπαγορεύει το μέλλον μέσα από τον φόβο, υλοποιείς ουσιαστικά τις αλλαγές που ήδη έχουν ξεκινήσει. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) σου δίνει ελευθερία να ξαναγυρίσεις σε παλιότερα σημεία ισορροπίας στη σχέση με τα παιδιά και τον σύντροφό σου ή να αξιοποιήσεις παλιές σου δεξιότητες δημιουργικά. Όσο δεν συγχέεις αυτό το διάλειμμα με τον δρόμο που ανοίγεται μπροστά σου, είσαι εντάξει και μπορείς να αποφύγεις τη δυσaráσκεια. Όσον αφορά τις υποχρεώσεις τις περιόδου των γιορ-

τών, μπορεί να θέλεις να τα βολέψεις όλα, προσωπικά κι επαγγελματικά, όμως καλό θα ήταν να μην το επιχειρήσεις για να μη χρειαστεί να έρθεις αντιμέτωπος με την ανεπάρκεια ή άρνηση του συντρόφου ή των συνεργατών σου.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Σε δύο ταχύτητες στις σχέσεις σου και διερωτώμενος τι ακριβώς δεν κάθεται

Η ερωτική σου ζωή γίνεται παράγοντας μεγάλης χαράς και ταυτόχρονα μεγάλο προβληματισμού αυτή την εβδομάδα. Παλιές και καινούργιες υποθέσεις που αφορούν τρίτους, θέματα υγείας, παρέας και κοινής προοπτικής σε κάνουν να στίβεις το μυαλό σου για το τι θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά. Παράλληλα οι ιδιωτικότερες στιγμές σου και τα πιο ευαίσθητα ζητήματα σε σπρώχνουν να πάρεις θέσεις, ίσως και όχι τόσο κομψά για σένα, για να βρεθεί αυτό που χρειάζεται η σχέση. Η αναδρομή του Πλούτωνα ανοίγει εκ νέου γνωστές ιστορίες στο σπίτι, θέματα χρημάτων και συναισθηματικής ασφάλειας και προς στιγμήν αισθάνεσαι ότι όσα έχεις κάνει πήγαν στο βρόντο. Ή ότι όσα δεν έκανες, είναι απολύτως απαραίτητα αν πρόκειται να σταματήσεις να αισθάνεσαι ότι σπρώχνεις ένα λιθάρι στην ανηφόρα. Αντιδραστικά, κυνηγάς το καινούργιο, ιδιαίτερα με αφορμή προσωπικές σχέσεις και συνεργασίες, είτε λέγεται εκδρομή, είτε επιμόρφωση, είτε απλώς κάτι που δεν έχεις ξανακάνει. Περιορίσε τα μέτωπα που ανοίγεις γιατί η ρουτίνα και οι αντοχές σου λένε μία πολύ συγκεκριμένη ιστορία.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Προσωρινή ανάπαυση σε παλιά μαξιλαράκια για να αντέξεις τις αλλαγές

Αν δεν είναι δουλειά, θα είναι γυμναστήριο ή διάφορα χαζοτρεχάματα για την υγεία και τη ρουτίνα σου που θα σε απορροφήσουν. Πάντα με λίγη γαρνιτούρα ό,τι ανεπιθύμητο σέρνει από πίσω η σχέση ή οι συνεργασίες σου. Κωδικός: τρέχεις. Τουλάχιστον οι στόχοι σου σε βοηθούν να κεντραριστείς στα προσωπικά σου και να βρεις την άκρη του νήματος της πρακτικής αλλαγής που επιβάλλεται από το σπίτι, την οικογένεια ή το βαθύτερο σου είναι. Η προσπάθεια αυτή αναδιοργάνωσης της καθημερινότητας τσιγκλάει ανασφάλειες, ανακατεύει την ερωτική σου ζωή και ταρακουνάει τις οικονομικές σου συνεργασίες. Αν δεν χαθείς στην υπερανάλυση και την ποσότητα, τελικά σε βοηθάει να καταλάβεις τι σε κάνει πλέον χαρούμενο στον έρωτα, τη σχέση με τα παιδιά, τη δουλειά σου. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου, Πλούτωνα (24), σε φέρνει σε επαφή με παλιότερους κύκλους γνωριμιών και σου επιτρέπει να επιστρέψεις προσωρινά σε παλιότερα σκεπτικά, ιδέες, άτομα. Προσωρινά είναι η λέξη κλειδί. Δεν γίνεται να αντιστρέψεις το ποιος είσαι τώρα.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Όποιος θέλει τα πολλά, χάνει και τα λίγα. Κοινώς, μέτρο ως μια μικρή προφύλαξη

Το άγγιγμα του Μίδα ή έστω την ακαταμάχητη γοητεία του χαρισματικού (έστω και χαρισματικού κλόουν) αποπνέεις και είναι να απορεί κανείς αν οι άλλοι ή εσύ ο ίδιος γοητεύεσαι περισσότερο. Αν δεν χαθείς στην πολλαπλότητα των επιλογών και των επιθυμιών σου, στον έρωτα και τις συνεργασίες, μπορείς να απολαύσεις την ποιοτική αναδιοργάνωση και ώθηση και τη μεγάλη χαρά και δημιουργικότητα που φέρνει μία σοβαρότερη δέσμευση, είτε προσωπική, είτε επαγγελματική. Ειδάλλως έχεις την επώδυνη υπενθύμιση των περιορισμών σου, είτε λέγονται σπίτι, είτε οικογένεια, είτε μοναξιά, είτε ανεπάρκεια των βάσεων σου. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) σε πηγαίνει πίσω οικονομικά και συναισθηματικά. Το εφέ είναι και δυσάρεστο κι ευχάριστο, καθώς κόβεις ταχύτητα σε κάποια δύσκολα θέματα για λίγο, ενώ άλλα που θεωρούσες τελειωμένα επανεμφανίζονται και με άγριες διαθέσεις. Πάσχισε για γείωση στην καθημερινότητά σου και κάποιες

σταθερές ευεργετικές συνήθειες. Αυτή η πρακτικότητα θα σου δώσει ένα σημείο αναφοράς για να ασχοληθείς με ό,τι απρόοπτο προκύψει, ευχάριστο και μη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Κάτι πρέπει να γίνει, κάτι θέλεις να κάνεις, αυτά τα δύο δεν ταυτίζονται όμως

Ή τα έχεις βάλει με τα ντουβάρια στο σπίτι σου ή τρώγεσαι με τους πάντες και για τα πάντα, ως επί το πλείστον μικρά και τετριμμένα ή παντελώς υποθετικά. Εδώ που τα λέμε το να το ριζεις στα μερεμέτια μπορεί και να είναι μια καλή λύση. Τα ερωτικά σου και η σχέση με τα παιδιά σου είναι κρύο-ζέστη γιατί εκεί που παίρνεις μεγάλες χαρές, εκεί μπαίνουν οι ανασφάλειες και οι ανάγκες σου και σου δείχνουν ότι, καλά-ξεκαλά χρειάζεται μία ανασύνταξη το πράγμα. Η αναδρομή του Πλούτωνα στο ζώδιό σου (24) σε κάνει πιο ξεροκέφαλο από ό,τι συνήθως. Νομίζεις ότι έχεις ό,τι έπρεπε και δυσκολεύεσαι να δεχτείς τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν, αλλά και να κάνεις υπομονή για όσα εσύ θέλεις να αλλάξεις. Με τα τόσα που έχεις βάλει στο πρόγραμμά σου, χρειάζεται να φερθείς αρκετά έξυπνα και ευέλικτα για να προστατέψεις αρχικά την υγεία σου. Σε δεύτερο χρόνο, θα δεις να ξεκαθαρίζει το μυαλό και οι συναλλαγές σου.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Τρέχεις ευχάριστα για ό,τι ωραίο, όμως το σώμα και η ψυχολογία σου πιέζονται

Μια εκδρομούλα ή έστω εξόδους τις έχει η περίοδος, είτε πρόκειται για να δεις συγγενείς, είτε για να ανανεώσεις τον έρωτά σου και να περάσεις χρόνο με τα παιδιά σου. Σε επαγγελματικό επίπεδο υπάρχει επίσης αρκετή κινητικότητα και ίσως η ανάγκη να τελειώσεις κάτι μόνιμο για να πας σε κάτι δημιουργικό και προσοδοφόρο, αλλά όχι τόσο ασφαλές. Κινήσου με μικρά βήματα, είτε πας να δημιουργήσεις κάτι σταθερότερο προσωπικά, είτε επαγγελματικά. Τα πράγματα είναι ήδη αρκετά μπερδεμένα, δεν χρειάζεται να δυσκολέψεις την κατάσταση στο σπίτι, το γραφείο και μέσα σου, περαιτέρω. Η αναδρομή του Πλούτωνα (24) είναι μεγάλο καμπανάκι για την κατάσταση της σωματικής και ψυχολογικής σου υγείας εξαιτίας των πιέσεων της καριέρας, του γάμου σου, των στόχων σου. Μην ξαναπέφτεις σε κακές συνήθειες για παρηγοριά. Έχεις την ευκαιρία να διασκεδάσεις, να φλερτάρεις, να κάνεις ωραία πράγματα. Μην επιβαρύνεις υπερβολικά την τσέπη και την καρδιά σου όμως, το τι σου ταιριάζει θα φανεί ακολούθως.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Λεφτά και συναισθήματα κάνουν τη ζωή σου ακροβατική

Μπορεί να μην ξέρεις τι θα σου ξημερώσει, αλλά σίγουρα έχεις και τα καλά του αυτό για την τσέπη σου και την καρδιά σου. Είτε πρόκειται για συμφωνίες, διακανονισμούς ή επενδυτικές ευκαιρίες, είτε για τις ιδέες και τη μεσολάβηση οικογένειας, συντρόφου, συνεργατών, πάντως παίρνεις τα πάνω σου. Τουλάχιστον όσο χρειάζεσαι για να αντιμετωπίσεις κάθε καινούργια προσωπική-γνώριμα, πρόταση, εκδρομή- με αρκετό ρεαλισμό και χωρίς να αγνοείς τα μαθήματα του παρελθόντος και τις πιέσεις του. Μπορεί να σε ξενίζει, αλλά αυτό είσαι τώρα. Ο ανάδρομος Πλούτωνα (24) σε ξαναφέρνει σε επαφή με παλιούς φίλους και δραστηριότητες και σε κάνει να ξανασκεφτείς τα σχέδια που κάνεις για το μέλλον σου. Για λίγο φαίνεται ότι είσαι καλά εδώ που είσαι ή τουλάχιστον αυτό θέλεις να πιστέψεις. Τέλος, βάλε κόφτη στις κουβέντες σου στο σπίτι και μην προγραμματίζεις πολλά πράγματα με οικογένεια, ώστε να αποφύγεις τριβή και ένταση. Δεν γίνεται βλέπεις να ξεχάσεις τελείως το ποιος είσαι. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΠΑΣΧΑ
ΣΕ ΧΡΟΝΟ
ACS

Και το Πάσχα, στην ταχύτητα δεν μας πιάνει κανείς! Εμπιστευθείτε, λοιπόν, και φέτος την ACS για την πιο γρήγορη αποστολή των πασχαλινών σας δώρων. Ελάτε σε ένα κατάστημα ACS ή ένα ACS Smart point σε συνεργαζόμενα πρατήρια Shell και εξασφαλίστε ότι θα φτάσουν όχι μόνο όταν πρέπει, αλλά και ακριβώς όπως πρέπει μέσα στις ειδικές προστατευτικές συσκευασίες ACS Express που θα προμηθευθείτε εκεί. Γιατί, στην ACS, αποστολή μας είναι και το Καλό Πάσχα.

Έδρα: ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311
www.acscourier.gr

ACS
Τα πάντα, παντού.

A | X

ARMANI EXCHANGE

DISTRIBUTED BY BALMI TRADING & INVESTMENTS LTD
INFO@BALMI.CY.NET

ARMANI.EXCHANGE.ICON.PERIOD

FOR EVERYONE, EVERYWHERE, ANYTIME.